

Bruselj, 4. avgust 2020
(OR. en)

**Medinstitucionalna zadeva:
2016/0365 (COD)**

10340/20
ADD 1

EF 197
ECOFIN 755
CODEC 739

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Št. predh. dok.:	9397/20
Št. dok. Kom.:	COM(2016) 856 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU in (EU) 2017/1132 – <i>politični dogovor</i>

Pošiljamo vam prečiščeno različico besedila navedenega zakonodajnega predloga, o kateri sta se dogovorila Svet in Parlament.

2016/0365 (COD)

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne

o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU in (EU) 2017/1132

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,¹

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,²

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke,³

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Finančni trgi so ključnega pomena za delovanje sodobnih gospodarstev. Bolj kot so povezani, večji je potencial za učinkovito razporeditev gospodarskih virov, kar bi lahko koristilo gospodarski uspešnosti. Da pa bi izboljšali delovanje enotnega trga finančnih storitev, je treba vzpostaviti postopke, s katerimi se bodo obravnavali učinki pretresov na trgu in bo zagotovljeno, da finančne težave finančne institucije ali infrastrukture finančnega trga, dejavne na enotnem trgu, ali njen

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

skorajšnji propad ne destabilizira celotnega finančnega trga in ne škoduje rasti v širšem gospodarstvu.

(2) Centralne nasprotne stranke (v nadaljnjem besedilu: CNS) so ključne komponente globalnih finančnih trgov, ki posredujejo med udeleženci, tako da delujejo kot kupec za vsakega prodajalca in kot prodajalec za vsakega kupca, ter imajo osrednjo vlogo pri obdelavi finančnih transakcij in upravljanju izpostavljenosti različnim tveganjem, povezanim z navedenimi transakcijami. CNS z enega mesta vodijo obdelavo transakcij nasprotnih strank in njihovih pozicij ter poravnava obveznosti, ustvarjene s transakcijami, od članov pa zahtevajo ustrezno zavarovanje v obliki kritja in v obliki prispevkov v jamstvene sklade.

(3) Povezovanje finančnih trgov Unije je pomenilo, da so se CNS, ki so sprva zlasti zadovoljevale domače potrebe in služile domačim trgov, v širšem smislu razvile v ključna vozlišča na finančnih trgih Unije. CNS, ki imajo dovoljenje v Uniji, danes opravljajo kliring različnih razredov produktov, od izvedenih finančnih instrumentov in izvedenih finančnih instrumentov na blago, ki kotirajo na borzi ali na prostem trgu (OTC), do delnic, obveznic in drugih produktov, kot so repo posli. Svoje storitve prek nacionalnih meja zagotavljajo različnim finančnim in drugim institucijam po vsej Uniji. Čeprav ostajajo nekatere CNS, ki imajo dovoljenje v Uniji, osredotočene na domače trge, so – vsaj znotraj nacionalnih meja – sistemsko pomembne prav vse.

(4) Ker je precej finančnega tveganja, ki mu je izpostavljen finančni sistem Unije, skoncentriranega v CNS, ki to tveganje v imenu klirinških članov in njihovih strank obravnavajo, sta nujna učinkovita pravna ureditev in zanesljiv nadzor CNS. V skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta⁴, ki je začela veljati avgusta 2012, morajo CNS upoštevati visoke bonitetne, organizacijske in poslovske standarde. Naloga pristojnih organov je, da izvajajo popoln nadzor nad njihovimi dejavnostmi, pri tem pa sodelujejo z nadzornimi kolegiji, v katerih so združeni zadevni organi, da bi izvajali posebne, njim dodeljene naloge. V skladu z zavezami, ki so jih voditelji G20 prevzeli, odkar se je začela finančna kriza, je v Uredbi (EU) št. 648/2012 tudi določeno, da mora centralni kliring za vse standardizirane izvedene finančne instrumente OTC opraviti CNS. Z začetkom učinkovanja obveznosti centralnega kliringa izvedenih finančnih instrumentov OTC se bosta obseg in razpon poslovanja CNS verjetno povečala, kar bi lahko prineslo dodatne izzive za strategije CNS za upravljanje tveganj.

(5) Uredba (EU) št. 648/2012 je pripomogla, da so CNS in širši finančni trgi bolj odporni proti zelo različnim tveganjem, ki so skoncentrirana v CNS, ki ta tveganja obravnavajo. Vendar z nobenim sistemom pravil in praks ni mogoče zagotoviti, da bodo obstoječa sredstva zadostovala za upravljanje tveganj – npr. ene ali več neizpolnitev obveznosti s strani klirinških članov –, ki jim bodo izpostavljene CNS. Za finančne institucije, ki jim grozijo resne težave ali skorajšnji propad, bi se načeloma moral še naprej uporabljati običajni insolvenčni postopek. Kot pa je pokazala finančna kriza, lahko taki postopki, zlasti v obdobju dolgotrajne gospodarske nestabilnosti in negotovosti, posežejo v funkcije, ki so ključne za gospodarstvo, in tako ogrozijo finančno stabilnost. Običajni insolvenčni postopek za podjetja morda ni vedno zagotovilo, da bo posredovanje dovolj hitro ali da bo dana ustrezna prednost kontinuiteti kritičnih funkcij finančnih institucij zaradi ohranitve finančne stabilnosti. Da bi se preprečile te negativne posledice običajnega insolvenčnega postopka, je treba vzpostaviti poseben okvir za reševanje CNS.

⁴ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

(6) Kriza je tudi izpostavila pomanjkanje ustreznih instrumentov za ohranitev kritičnih funkcij, ki jih zagotavljajo propadajoče finančne institucije. Poleg tega je pokazala, da primanjkuje okvirov, ki bi omogočali sodelovanje in usklajevanje med organi – zlasti tistimi, ki se nahajajo v različnih državah članicah ali so pod različnimi jurisdikcijami –, zato da bi bilo zagotovljeno hitro in odločno ukrepanje. Brez takih instrumentov ter ob pomanjkanju okvirov za sodelovanje in usklajevanje so bile države članice prisiljene finančne institucije reševati z denarjem davkoplačevalcev, da bi ustavile širjenje negativnih učinkov in zmanjšale paniko. Čeprav CNS niso bile neposredne prejemnice izredne javnofinančne pomoči med krizo, so bile zaščitene pred učinki, ki bi jih sicer nanje imele banke, ki niso izpolnjevale svojih obveznosti. Okvir za sanacijo in reševanje CNS dopolnjuje okvir za reševanje bank, vzpostavljen na podlagi Direktive 2014/59/EU, in je zato potreben, da se prepreči odvisnost od denarja davkoplačevalcev v primeru neurejenega propada CNS. Takšen okvir bi moral obravnavati tudi možnost, da je reševanje CNS potrebno tudi iz drugih razlogov in ne zgolj zaradi neizpolnitve obveznosti enega ali več klirinških članov.

(7) Cilj zanesljivega okvira za sanacijo in reševanje je zagotoviti, kolikor je mogoče, da CNS določijo ukrepe za okrevanje po finančnih težavah, ob prenehanju preostalih dejavnosti po običajnem insolvenčnem postopku ohraniti kritične funkcije CNS, ki propada ali bo verjetno propadla, ter ohraniti finančno stabilnost in preprečiti znatne negativne učinke na finančni sistem in njegovo sposobnost služiti realnemu gospodarstvu, pri pa tem poskrbeti, da bodo stroški propada CNS za davkoplačevalce čim nižji. Okvir za sanacijo in reševanje dodatno krepi pripravljenost CNS in organov, da ublažijo finančne težave, organom pa zagotavlja dodaten vpogled v priprave CNS na scenarije izjemnih situacij. Organom zagotavlja tudi pooblastila, da se pripravijo na morebitno reševanje CNS in usklajeno obravnavajo CNS v upadu, s čimer prispeva k nemotenemu delovanju finančnih trgov.

(8) Trenutno ni usklajenih določb za sanacijo in reševanje CNS v Uniji. Nekatere države članice so že sprejele zakonodajne spremembe, v skladu s katerimi morajo CNS pripraviti načrte sanacije in ki uvajajo mehanizme za reševanje propadajočih CNS. Poleg tega se zakoni in drugi predpisi, ki urejajo insolventnost CNS, med državami članicami vsebinsko in postopkovno zelo razlikujejo. Odsotnost skupnih pogojev, pooblastil in postopkov za sanacijo in reševanje CNS, verjetno predstavlja oviro za nemoteno delovanje notranjega trga ter otežuje sodelovanje med nacionalnimi organi pri obravnavanju propada CNS in uporabi ustreznih mehanizmov za porazdelitev izgub med njene klirinške člane tako v Uniji kot tudi na svetovni ravni. To velja zlasti takrat, ko organi zaradi različnih pristopov nimajo enake stopnje nadzora ali enake zmožnosti za reševanje CNS. Navedene razlike med shemami za sanacijo in reševanje lahko v državah članicah različno vplivajo na CNS, klirinške člane in njihove stranke, s čimer utegnejo povzročati izkrivljanje konkurence na notranjem trgu. Odsotnost skupnih pravil in instrumentov za obravnavo težav ali propada CNS lahko pri klirinških članih in njihovih strankah vpliva na odločitev glede opravljanja kliringa, pri CNS pa na izbiro kraja sedeža, kar CNS preprečuje, da bi v celoti izkoristile svoje temeljne svoboščine na enotnem trgu. To pa bi lahko klirinške člane in njihove stranke odvrčalo od tega, da bi do CNS dostopali čezmejno na notranjem trgu, in oviralo nadaljnje povezovanje na kapitalstkih trgih Evrope. Zato morajo v vseh državah članicah veljati skupna pravila za sanacijo in reševanje, da se zagotovi, da CNS pri uveljavljanju svojih svoboščin na notranjem trgu ne bodo omejene s finančno zmogljivostjo držav članic in njihovih organov za upravljanje njihovega propada.

(9) Pregled regulativnega okvira za banke in druge finančne institucije, ki je sledil krizi, zlasti pa povečanje kapitalstkih in likvidnostnih rezerv bank, boljši instrumenti za makrobonitetne politike ter izčrpna pravila o sanaciji in reševanju bank so zmanjšali verjetnost prihodnjih kriz ter povečali odpornost vseh finančnih institucij in tržnih infrastruktur, vključno s CNS, proti gospodarskim napetostim, ki so posledica bodisi sistemskih motenj bodisi dogodkov, značilnih za posamezne institucije. Od 1. januarja 2015 se v vseh državah članicah uporablja shema za sanacijo in reševanje bank na podlagi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁵.

⁵ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

(10) Izhajajoč iz pristopa za sanacijo in reševanje bank, bi morali biti pristojni organi in organi za reševanje pripravljeni obvladovati razmere, ki vključujejo propad CNS, in v zvezi s tem imeti na voljo ustrezne instrumente. Ker pa imajo banke in CNS različne funkcije in poslovne modele, se tudi tveganja, povezana z njimi, razlikujejo. Zato so potrebni posebni instrumenti in pooblastila za scenarije propada CNS, ki jih povzroči propad klirinških članov CNS ali dogodki, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti.

(11) Za dopolnitev in nadgradnjo pristopa, uvedenega z Uredbo (EU) št. 648/2012, ki določa enotne bonitetne zahteve za CNS, je treba uporabiti uredbo. Če bi zahteve za sanacijo in reševanje določili z direktivo, bi lahko nastale nedoslednosti, saj bi se na področju, za katero je vse bolj značilno čezmejno zagotavljanje storitev CNS in ki je sicer urejeno s pravom Unije, ki se uporablja neposredno, sprejeli potencialno različni nacionalni zakoni. Zato je primerno, da se tudi za CNS sprejmejo enotna pravila o sanaciji in reševanju, ki se bodo uporabljala neposredno.

(12) Da bi zagotovili skladnost z veljavno zakonodajo Unije na področju finančnih storitev in čim večjo finančno stabilnost po vsej Uniji, bi se morala shema za sanacijo in reševanje uporabljati za vse CNS, za katere veljajo bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012, ne glede na to, ali imajo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev. Profili tveganja, povezani z alternativnimi korporacijskimi strukturami, so sicer lahko različni, vendar ta uredba CNS obravnava kot neodvisne subjekte v sklopu katere koli skupinske ali tržne strukture. Ker je CNS samostojen subjekt, ki mora vse zahteve iz te uredbe in iz Uredbe (EU) št. 648/2012 izpolnjevati neodvisno od svoje nadrejene družbe ali drugih subjektov v skupini, ni treba, da ta uredba velja tudi za skupino, katere del je lahko ta CNS. Vendar je treba pri načrtovanju sanacije in reševanja CNS upoštevati vidik skupine, med drugim operativne, osebne in finančne odnose CNS s subjekti v skupini, če bi to lahko vplivalo na sanacijo ali reševanje CNS ali če bi ukrepi za sanacijo ali reševanje lahko učinkovali na druge subjekte v skupini.

(13) Da bi države članice zagotovile, da se bodo ukrepi za reševanje sprejemali učinkovito in uspešno ter v skladu s cilji reševanja, bi morale imenovati javne upravne organe ali organe s pooblastili na področju javnega upravljanja, ki bi opravljali funkcije in naloge, povezane z reševanjem, morebiti tudi organe za reševanje. Države članice bi obenem morale zagotoviti, da so tem organom za reševanje dodeljena ustrezna sredstva. V državah članicah, v katerih ima CNS sedež, bi bilo treba za ločevanje funkcije reševanja CNS od drugih funkcij, zlasti če je kot organ za reševanje določen organ, odgovoren za bonitetni nadzor CNS ali za bonitetni nadzor kreditnih institucij ali investicijskih podjetij, ki so klirinški člani CNS, vzpostaviti ustrezne strukturne ureditve, da bi se preprečila morebitna navzkrižja interesov in tveganje regulativnega popuščanja. V takšnih primerih bi bilo treba zagotoviti neodvisnost procesa odločanja, pri čemer v zvezi z odločanjem ne bi smeli preprečiti zbližanja na najvišji ravni.

(14) Glede na posledice, ki jih lahko imajo propad CNS in poznejši ukrepi za finančni sistem in gospodarstvo države članice, in glede na možnost, da bi bilo treba v skrajnem primeru za reševanje krize uporabiti javna sredstva, bi morala imeti finančna ministrstva ali druga ustrezna ministrstva v državah članicah možnost, da skladno z nacionalnimi demokratičnimi postopki odločajo o uporabi javnih sredstev kot zadnji možnosti, in biti posledično dovolj zgodaj tesno vključena v postopek sanacije in reševanja. V zvezi z uporabo javnih sredstev kot zadnjo možnostjo ta uredba torej ne bi smela posegati v razdelitev pristojnosti med zadevnimi ministrstvi ali vlado in organom za reševanje, kot je določena v pravnih sistemih držav članic.

(15) Ker CNS pogosto zagotavljajo storitve po vsej Uniji, je za učinkovito sanacijo in reševanje potrebno sodelovanje med pristojnimi organi in organi za reševanje znotraj nadzornih kolegijev in kolegijev za reševanje, zlasti v fazah priprave na sanacijo in reševanje. To vključuje ocenjevanje načrtov sanacije, ki jih pripravi CNS, prispevanje k skupni odločitvi o načrtih za reševanje, ki jih pripravi organ za reševanje CNS, in sprejemanje te odločitve ter odpravljanje morebitnih ovir za rešljivost CNS.

(16) Pri reševanju CNS bi bilo treba doseči ravnotežje med po eni strani potrebo po postopkih, ki upoštevajo nujnost situacije ter omogočajo učinkovite, poštene in pravočasne rešitve, po drugi pa nujnostjo zaščititi finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih CNS zagotavlja storitve. Organi, katerih področja pristojnosti bi lahko zadeval propad CNS, bi morali za doseganje teh ciljev izmenjevati mnenja v kolegiju za reševanje. To bi moralo vključevati zlasti izmenjavo informacij o pripravah klirinških članov in po potrebi strank, kar zadeva morebitno upravljanje v primeru neizpolnitve obveznosti, sanacijske ukrepe in ukrepe za reševanje ter nadzorniško obravnavo tozadevnih izpostavljenosti do CNS. Organom držav članic, katerih finančna stabilnost bi lahko bila prizadeta zaradi propada CNS, bi morali omogočiti, da na podlagi ocene, v kateri bi določili, kako bi reševanje CNS utegnilo učinkovati na finančno stabilnost njihove države članice, sodelujejo v kolegiju za reševanje. Države članice bi morale imeti možnost, da jih v kolegiju za reševanje zastopajo pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov. Državam članicam, ki jih ne zastopajo organi klirinških članov, bi morali omogočiti, da v kolegiju sodelujejo tako, da jih zastopa pristojni organ strank klirinških članov ali organ za reševanje strank klirinških članov. Organi bi morali, izhajajoč iz analize negativnega učinka, ki bi ga reševanje CNS lahko imelo na njihove države članice, svoje sodelovanje ustrezno utemeljiti organu za reševanje CNS. Podobno bi morali organe zadevnih tretjih držav po potrebi povabiti, da se kot opazovalci udeležijo kolegijev za reševanje, zato da bi zagotovili redno izmenjavo mnenj in sodelovanje z njimi. Organi bi morali vedno upoštevati, kako njihove odločitve vplivajo na finančno stabilnost v državah članicah, kjer so dejavnosti CNS ključne ali pomembne za lokalne finančne trge, tudi tam, kjer se nahajajo klirinški člani in, če so na voljo ustrezne informacije, njihove stranke ter kjer imajo sedež povezana mesta trgovanja in infrastrukture finančnih trgov, vključno z interoperabilnimi CNS.

(18) Za učinkovito in sorazmerno obravnavo morebitnega propada CNS bi morali organi pri izvajanju svojih pooblastil za sanacijo in reševanje upoštevati več dejavnikov, na primer naravo poslovanja CNS ter njeno lastniško, pravno in organizacijsko strukturo, profil tveganja, velikost, pravni status, nadomestljivost in medsebojno povezanost s finančnim sistemom. Organi bi obenem morali upoštevati, ali utegneta njen propad in poznejše prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku znatno negativno vplivati na finančne trge, druge finančne institucije ali širše gospodarstvo.

(19) Da bi organi učinkovito obravnavali propadajoče CNS, bi morali biti pooblašteni, da naložijo pripravljalne ukrepe v zvezi s CNS. Da bodo imele prav vse CNS v Uniji v primeru, da bi se znašle v finančnih težavah, dovolj podrobne načrte za sanacijo, je treba določiti minimalni standard glede vsebine in informacij, ki bodo vključene v te načrte. Takšni načrti bi morali obravnavati ustrezen niz scenarijev, ki bi predvidevali tako sistemske težave kot tudi težave, specifične za CNS, če bi te težave ogrožale uspešno poslovanje CNS, tudi upoštevajoč morebitne posledice širjenja negativnih učinkov v krizi, tako na nacionalni kot na čezmejni ravni. Scenariji bi morali biti strožji od tistih, ki se uporabljajo za namene rednega testiranja izjemnih situacij na podlagi člena 49 Uredbe (EU) št. 648/2012, a še vedno verjetni. Načrti bi morali zajemati najrazličnejše scenarije, tudi takšne, ki bi nastali zaradi dogodkov, povezanih z neizpolnitvijo obveznosti, zaradi dogodkov, ki s tem ne bi bili povezani, in zaradi kombinacije obeh, vključevati pa bi morali celovito ureditev za ponovno uskladitev poslovnih knjig in za porazdelitev vseh izgub, nastalih zaradi neizpolnitve obveznosti s strani klirinškega člana, ter ustrezno absorpcijsko zmožnost za preostale vrste izgub. Načrti sanacije bi morali ločevati med različnimi vrstami dogodkov, ki ne bi bili povezani z neizpolnitvijo obveznosti. Načrt sanacije bi moral biti del pravil delovanja CNS, pogodbeno dogovorjenih s klirinškimi člani. Ta pravila bi morala vsebovati tudi določbe, s katerimi bi zagotovili, da bi bili v načrtu predstavljeni sanacijski ukrepi izvršljivi ob vseh scenarijih. Načrti sanacije ne bi smeli predvideti dostopa do izredne javnofinančne pomoči ali izpostaviti davkoplačevalcev tveganju izgube.

(20) Od CNS bi bilo treba zahtevati, naj pripravijo načrte sanacije ter jih redno pregledujejo in posodablajo. Faza sanacije bi se morala začeti, ko bi se bistveno poslabšalo finančno stanje CNS ali bi obstajalo tveganje za kršitev kapitalskih in bonitetnih zahtev na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012, zaradi česar bi lahko bile kršene zahteve za pridobitev dovoljenja, kar bi po Uredbi (EU) št. 648/2012 upravičilo njegov preklic. To bi moralo biti navedeno v zvezi z okvirom kvalitativnih ali kvantitativnih kazalnikov, vključenih v načrt sanacije.

(20a) Da bi se predhodno ustvarile solidne spodbude in zagotovila pravična porazdelitev izgub, bi načrti sanacije morali jamčiti, da bo z uporabo instrumentov za sanacijo ustrezno uravnotežena porazdelitev izgub med CNS, klirinškimi člani in po potrebi njihovimi strankami. Načeloma bi morale biti izgube pri sanaciji porazdeljene med CNS, klirinške člane in po potrebi njihove stranke glede na njihovo odgovornost za tveganje, preneseno na CNS, in njihovo sposobnost za nadzor in upravljanje takšnega tveganja. Načrti sanacije bi morali zagotoviti, da bo kapital CNS izgubam, ki jih povzročijo dogodki, ki so povezani z neizpolnitvijo obveznosti, in tudi dogodki, ki s tem niso povezani, izpostavljen, preden se izgube porazdelijo med klirinške člane. Kot spodbuda za ustrezno upravljanje tveganj in zaradi dodatnega zmanjšanja nevarnosti izgub za davkoplačevalce bi morala CNS, preden bi poskusila še druge sanacijske ukrepe, ki bi terjali finančne prispevke klirinških članov, uporabiti delež svojih predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev, navedenih v členu 43 Uredbe (EU) št. 648/2012, ki lahko vključujejo kakršen koli kapital, ki ga CNS poleg minimalnih kapitalskih zahtev ima zato, da spoštuje prag za prigrasitev iz delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 16(3) Uredbe (EU) št. 648/2012. Ta dodatni znesek predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev, ki niso predhodno financirana lastna sredstva iz člena 45(4) Uredbe (EU) št. 648/2012, ne bi smel biti nižji od 10 % niti višji od 25 % kapitalskih zahtev na podlagi tveganj, izračunanih v skladu s členom 16(2) Uredbe (EU) št. 648/2012, ne glede na to, ali so te zahteve nižje ali višje od začetnega kapitala iz člena 16(1) navedene uredbe.

Zahteva po minimalni pogodbeni zavezi za poziv k denarnemu plačilu za sanacijo ne bi smela vplivati niti na pravico CNS, da v svoja pravila vključi strožje pogodbene zaveze za pozive k denarnemu plačilu za sanacijo, niti na upravljanje tveganja s strani CNS.

(21) CNS bi morala svoj načrt sanacije predložiti pristojnemu organu, ki bi ga moral nemudoma posredovati nadzornemu kolegiju, ustanovljenemu na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012, v celovito oceno, o kateri bi ta sprejel skupno odločitev. V oceni bi moralo biti navedeno, ali je načrt izčrpen in ali bi dejansko lahko pravočasno, tudi v obdobjih resnih finančnih težav, omogočil obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja CNS.

(22) V načrtih sanacije bi morali biti izčrpno opisani ukrepi, ki bi jih CNS sprejela za obravnavo morebitnih še neporavnanih obveznosti, nepokritih izgub, likvidnostnega primanjkljaja ali kapitalske neustreznosti, ter ukrepi za obnovitev morebitnih izčrpanih predhodno financiranih finančnih sredstev in za obnovitev ureditev v zvezi z likvidnostjo, da bi CNS obnovila sposobnost uspešnega poslovanja in da bi bila še naprej sposobna izpolnjevati zahteve za pridobitev dovoljenja. Pooblastilo organa za reševanje, da uporabi poziv k denarnemu plačilu za reševanje, ne bi smelo vplivati niti na pravico CNS, da v svoja pravila vključi strožjo minimalno pogodbeno zavezo za pozive k denarnemu plačilu za sanacijo, kot je določena v tej uredbi, niti na upravljanje tveganja s strani CNS.

(22b) Pri načrtih sanacije bi bilo treba upoštevati tudi kibernetске napade, zaradi katerih bi lahko prišlo do bistvenega poslabšanja finančnega stanja CNS ali do tveganja kršitve bonitetnih zahtev na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012.

(23) CNS bi morale zagotoviti, da njihovi načrti sanacije niso diskriminatorni in da so uravnoteženi v smislu učinka in spodbud, ki jih ustvarjajo. Učinki sanacijskih ukrepov na klirinške člane in, če so na voljo ustrezne informacije, njihove stranke ter širše na finančni sistem Unije ali katere od njenih držav članic bi morali biti sorazmerni. CNS bi morale v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 zlasti zagotoviti, da imajo njihovi klirinški člani omejene izpostavljenosti do CNS. CNS bi morale zagotoviti, da pri pripravi načrta sanacije sodelujejo vsi zadevni deležniki, in sicer tako, da se po potrebi vključijo v odbor za tveganja CNS in da se z njimi opravi ustrezno posvetovanje. Ker lahko pričakujemo, da se bodo deležniki v mnenjih razhajali, bi morale CNS vzpostaviti jasne postopke za obravnavo različnih stališč deležnikov ter morebitnih nasprotij interesov med njimi in CNS.

(23a) Ukrepi za sanacijo in reševanje lahko posredno vplivajo na stranke in posredne stranke, ki niso upniki CNS, če so bili stroški sanacije in reševanja preneseni na te stranke in posredne stranke na podlagi veljavnih pogodbenih ureditev. Zato bi bilo treba učinek scenarija sanacije in reševanja CNS na stranke in posredne stranke prav tako obravnavati v okviru istih pogodbenih ureditev s klirinškimi člani in strankami, ki jim zagotavljajo klirinške storitve. To je mogoče doseči z zagotovitvijo, da pogodbene ureditve v primeru, da smejo klirinški člani na podlagi teh ureditev negativne posledice instrumentov za reševanje prenesti na svoje stranke, na enaki in sorazmerni osnovi vključujejo tudi pravico strank do morebitnega nadomestila, ki ga klirinški člani prejmejo od CNS, ali morebitnega denarnega ekvivalenta takšnega nadomestila ali do prihodkov, prejetih iz naslova terjatve „noben upnik ne sme biti na slabšem“, če ti zadevajo pozicije strank. Takšne določbe bi se morale uporabljati tudi za pogodbene ureditve med strankami in posrednimi strankami, ki svojim strankam ponujajo posredne klirinške storitve.

(24) Zaradi globalne narave trgov, na katerih CNS opravljajo storitve, bi morala pravila delovanja CNS za zagotovitev, da bo CNS možne načine sanacije po potrebi lahko uporabila za pogodbe ali sredstva, ki jih ureja pravo tretje države, ali za subjekte s sedežem v tretji državi, vključevati tozadevne pogodbene določbe.

(25) Kadar CNS ne predloži ustreznega načrta sanacije, bi morali biti pristojni organi pooblaščen, da od nje zahtevajo, da sprejme ukrepe, potrebne za odpravo bistvenih pomanjkljivosti v načrtu, s tem pa okrepi svoje poslovanje in zagotovi, da lahko v primeru propada porazdeli izgube, obnovi svoj kapital in po potrebi ponovno uskladi svoje poslovne knjige. Navedeno pooblastilo bi moralo pristojnim organom omogočati sprejetje preventivnih ukrepov, kolikor bi bilo to nujno za odpravo morebitnih pomanjkljivosti in torej za izpolnitev ciljev finančne stabilnosti.

(25a) V izjemnih primerih, ko zaradi dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, pride do odbitka dobičkov iz gibljivega kritja, in če je sanacija uspešna, bi pristojni organ moral imeti možnost zahtevati, da CNS svojim klirinškim članom izplača denarno nadomestilo, sorazmerno z izgubo, ki so jo utrpeli izven svojih pogodbenih zavez, ali da po potrebi izda lastniške instrumente, vezane na njene prihodnje dobičke.

(26) Načrtovanje je bistven del učinkovitega reševanja. Načrte bi moral pripraviti organ za reševanje CNS in bi jih moral skupaj odobriti kolegij za reševanje. Načrti bi morali zajemati najrazličnejše scenarije, pri čemer bi morali ločevati med scenariji, ki bi nastali zaradi dogodkov, povezanih z neizpolnitvijo obveznosti, zaradi dogodkov, ki s tem ne bi bili povezani, in zaradi kombinacije obeh; obenem bi morali ločevati med različnimi vrstami dogodkov, ki ne bi bili povezani z neizpolnitvijo obveznosti. Organi bi morali imeti na voljo vse informacije, ki jih potrebujejo, da identificirajo kritične funkcije in zagotovijo njihovo nadaljnje izvajanje. Vendar bi morala vsebina načrta reševanja ustrezati dejavnostim, ki jih izvaja CNS, in vrstam produktov, za katere opravlja kliring, ter med drugim temeljiti na informacijah, ki jih zagotavlja. Da bi pri reševanju lažje uveljavljali pozive k denarnemu plačilu za reševanje in znižanje zneska morebitnih dobičkov, ki se izplačajo klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, bi bilo treba v pravila delovanja CNS vključiti sklic na pooblastilo organa za reševanje, da zahteva takšne pozive k denarnemu plačilu za reševanje in takšno znižanje. Po potrebi bi morala pravila delovanja CNS, ki so pogodbeno dogovorjena s klirinškimi člani, vsebovati določbe, s katerimi bi zagotovili, da lahko organi za reševanje izvršujejo tudi druge ukrepe za reševanje.

(27) Na podlagi ocene rešljivosti bi bilo treba organe za reševanje pooblastiti, da neposredno ali posredno prek pristojnega organa zahtevajo spremembe pravne ali operativne strukture in organizacije CNS ter ukrepajo, kot je potrebno in sorazmerno, da se zmanjšajo ali odpravijo bistvene ovire za uporabo instrumentov za reševanje ter zagotovi rešljivost zadevnih subjektov. Ob upoštevanju raznolikosti strukture skupin, ki jim pripadajo CNS, razlik v strukturah v primerjavi z bančnimi skupinami ter različnih regulativnih okvirov, ki se uporabljajo za posamezne subjekte znotraj takšnih skupin, bi moral imeti organ za reševanje CNS ob posvetovanju s pristojnim organom CNS možnost oceniti, ali bi se z zahtevanjem sprememb pravne ali operativne strukture CNS ali katerega koli subjekta v skupini, ko je ta subjekt neposredno ali posredno pod nadzorom CNS, spreminjale tudi strukture skupine, ki ji pripada ta CNS, zaradi česar bi lahko glede na veljavne specifične pravne okoliščine prišlo do problemov pravnega izpodbijanja ali problemov izvršljivosti. Pri ocenjevanju, kako odpraviti takšne ovire za reševanje, bi moral imeti organ za reševanje možnost, da namesto, da zahteva spremembe pravnih ali operativnih struktur skupine, predlaga drugačen sklop ukrepov za reševanje, če bi bile z uporabo takšnih alternativnih ukrepov enako odpravljene ovire za reševanje.

(28) Načrti reševanja in ocene rešljivosti so področja, na katerih potreba po hitrem izvajanju ukrepov prestrukturiranja zaradi jamčenja kritičnih funkcij CNS in zaščite finančne stabilnosti prevlada nad vsakodnevnimi potrebami po nadzoru. Če člani kolegija za reševanje niso soglasni glede odločitev, ki jih je treba sprejeti v zvezi z načrtom reševanja CNS, oceno njene rešljivosti in odstranitvijo morebitnih tozadevnih ovir, bi moral imeti ESMA posredniško vlogo v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Ker pa so člani ESMA pristojni za zagotavljanje finančne stabilnosti in za nadzor klirinških članov v več državah članicah, bi moral takšno zavezujoče posredovanje ESMA za njegovo preučitev pripraviti kateri od njegovih notranjih odborov. Nekateri pristojni organi bi morali biti na podlagi uredbe o EBA povabljeni k sodelovanju v tem notranjem odboru ESMA kot opazovalci, saj izvajajo podobne naloge na podlagi Direktive 2014/59/EU. Tako zavezujoče posredovanje ne bi smelo preprečevati nezavezujočega posredovanja v skladu s členom 31 Uredbe (EU) št. 1095/2010 v drugih primerih. V skladu s členom 38 navedene uredbe tako zavezujoče posredovanje ne sme posegati v fiskalne pristojnosti držav članic.

(29) Lahko se zgodi, da je treba v načrtu sanacije CNS določiti pogoje, pod katerimi nadrejena družba ali drug subjekt v skupini zagotovi CNS znotraj iste skupine morebitne pogodbeno zavezujoče sporazume o finančni pomoči, jamstva ali druge oblike operativne podpore. Preglednost take ureditve bi zmanjšala tveganja za likvidnost in solventnost subjekta v skupini, ki zagotovi podporo CNS v finančnih težavah. Zato bi se morala vsakršna sprememba take ureditve, ki bi vplivala na kakovost in naravo takšne podpore v skupini, šteti kot bistvena za namene pregleda načrta sanacije.

(30) Za načrte sanacije in reševanja bi morale zaradi občutljivost informacij, ki jih vsebujejo, veljati ustrezne določbe glede zaupnosti.

(31) Pristojni organi bi morali načrte sanacije in vse njihove spremembe posredovati zadevnim organom za reševanje, ti pa bi morali načrte reševanja in vse njihove spremembe posredovati pristojnim organom, tako da bi bil vsak zadevni organ v celoti ves čas obveščen.

(32) Za ohranitev finančne stabilnosti je treba pristojnim organom omogočati, da ustavijo slabšanje finančnega in ekonomskega položaja CNS, preden ta doseže točko, na kateri jo lahko organi samo še rešijo ali ji ukažejo, naj spremeni poslovanje, če bi lahko s svojimi dejanji škodovala splošni finančni stabilnosti. Zato bi bilo treba pristojnim organom dati pooblastila za zgodnje posredovanje, da se preprečijo ali čim bolj zmanjšajo negativni učinki, ki bi jih na finančno stabilnost ali interese strank lahko imela CNS z izvajanjem nekaterih ukrepov. Pristojnim organom bi bilo treba poleg pooblastil, ki jih imajo na podlagi nacionalnega prava zadevne države članice ali na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012 za okoliščine, ki ne štejejo za zgodnje posredovanje, podeliti tudi pooblastila za zgodnje posredovanje. Pravice do zgodnjega posredovanja zajemajo pooblastilo za omejitev ali prepoved vsakršnega plačila iz naslova lastniškega kapitala in instrumentov, ki se obravnavajo kot lastniški kapital, vključno z izplačili dividend in odkupi s strani CNS, in sicer v največji možni meri, ne da bi to sprožilo dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti; morala bi biti možna tudi omejitev, prepoved ali zamrznitev vseh izplačil variabilnih prejemkov, kot je opredeljeno v politiki prejemkov CNS na podlagi člena 26(5) Uredbe (EU) št. 648/2012, posebnih pokojninskih ugodnosti ali odpravnin za višje vodstvo, kot je opredeljeno v Uredbi (EU) št. 648/2012.

(32a) Pristojni organ lahko v okviru pooblastil za zgodnje posredovanje in skladno z zadevnimi določbami nacionalnega prava imenuje začasnega upravitelja, ki bodisi zamenja upravo in višje vodstvo CNS bodisi začasno dela z njima. Začasni upravitelj bi moral pri izvajanju vseh pooblastil, ki so mu podeljena, upoštevati morebitne pogoje, ki so mu bili naloženi ob imenovanju, da bi spodbujal rešitve za izboljšanje finančnega položaja CNS. Pri njegovem imenovanju se ne bi smelo neupravičeno posegati v pravice delničarjev ali lastnikov ali v postopkovne obveznosti, določene s pravom gospodarskih družb na ravni Unije ali posamezne države članice, in bi bilo treba spoštovati mednarodne obveznosti Unije ali držav članic glede zaščite naložb.

(33) V fazah sanacije in zgodnjega posredovanja bi morali delničarji v celoti ohraniti svoje pravice. To pa več ne bi veljalo, ko bi se za CNS začelo izvajati reševanje. Pri sanaciji bi bilo treba v največji možni meri omejiti ali prepovedati vsakršno plačilo iz naslova lastniškega kapitala in instrumentov, ki se obravnavajo kot lastniški kapital, vključno z izplačili dividend in odkupi s strani CNS, ne da bi to sprožilo dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti. Imetniki lastniškega kapitala CNS bi prvi morali kriti izgube v okviru reševanja, in sicer tako, da bi bila možnost pravnega izpodbijanja z njihove strani, ker da so te izgube večje, kot bi jih imeli pri običajnem insolvenčnem postopku, čim manjša (načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“). Organ za reševanje bi moral imeti možnost, da pri uporabi instrumenta za odpis in konverzijo odstopa od načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“. Vendar bi bil delničar ali upnik, čigar izguba bi bila večja kot pri običajnem insolvenčnem postopku, upravičen do izplačila razlike.

(34) Okvir za reševanje bi moral zagotoviti pravočasen začetek reševanja, še preden CNS postane insolventna. Šteti bi moralo, da CNS propada ali bo verjetno propadla, kadar krši ali bo v bližnji prihodnosti verjetno kršila zahteve za ohranitev dovoljenja, kadar kljub sanaciji ni bila obnovljena njena sposobnost uspešnega poslovanja, kadar ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna zagotavljati določene kritične funkcije, kadar so njena sredstva nižja od njenih obveznosti ali bodo verjetno nižja v bližnji prihodnosti, kadar ni več ali verjetno v bližnji prihodnosti ne bo več sposobna plačevati svojih dolgov do roka zapadlosti ali kadar zaprosi za izredno javnofinančno pomoč. Vendar dejstvo, da CNS ne izpolnjuje vseh zahtev za pridobitev dovoljenja, samo po sebi ne bi smelo upravičiti začetka reševanja.

(35) Zagotovitev izredne likvidnostne pomoči s strani centralne banke – če je taka pomoč na voljo – ne bi smela biti dokaz za to, da CNS ni ali v bližnji prihodnosti ne bo sposobna plačevati svojih obveznosti do roka zapadlosti. Da bi ohranili finančno stabilnost, zlasti v primeru systemskega pomanjkanja likvidnosti, se zaradi državnih jamstev za likvidnostna posojila, ki jih odobrijo centralne banke, ali državnih jamstev za novoizdane obveznosti, namenjenih odpravi resne motnje v gospodarstvu države članice, ne bi smel sprožiti okvir za reševanje, če so izpolnjeni nekateri pogoji.

(35a) Članice ESCB, drugi organi držav članic, ki opravljajo podobne funkcije, drugi javni organi Unije, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali posredujejo pri njegovem upravljanju, in Banka za mednarodne poravnave, pa tudi drugi subjekti iz člena 1(4) in (5) Uredbe (EU) št. 648/2012 lahko nastopajo kot klirinški člani v povezavi s svojimi dejavnostmi. Instrumenti za porazdelitev izgub, predvideni v načrtu sanacije CNS, se ne bi smeli uporabljati za te subjekte. Organi za reševanje na podoben način instrumentov za porazdelitev izgub v zvezi s temi subjekti ne bi smeli uporabljati, da bi se izognili izpostavljenosti javnega denarja.

(36) Kadar CNS izpolnjuje pogoje za reševanje, bi moral imeti njen organ za reševanje na voljo usklajen sklop instrumentov in pooblastil za reševanje. Ti bi mu morali omogočati, da obravnava scenarije, ki jih povzročijo dogodki, ki so povezani z neizpolnitvijo obveznosti, in dogodki, ki s tem niso povezani, ali kombinacija obeh. Za njihovo uporabo oziroma izvajanje bi morali veljati skupni pogoji, cilji in splošna načela. Uporaba takšnih instrumentov oziroma izvajanje takšnih pooblastil zlasti ne bi smela vplivati na učinkovito reševanje čezmejnih skupin.

(37) Glavni cilji reševanja bi morali biti zagotovitev kontinuitete kritičnih funkcij, preprečevanje negativnih učinkov na finančno stabilnost in zaščita javnih sredstev.

(38) Kritične funkcije propadajoče CNS bi bilo treba ohraniti – četudi po potrebi v prestrukturirani obliki s spremenjenim poslovanjem – z uporabo instrumentov za reševanje ter v največji možni meri z uporabo zasebnih sredstev in neodvisno od izredne javnofinančne pomoči. Ta cilj bi lahko dosegli s porazdelitvijo nepokritih izgub in ponovno uskladitvijo poslovnih knjig CNS, in sicer, v primeru izgub zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi uporabe instrumenta za porazdelitev izgub in instrumenta za porazdelitev pozicij ali pa, v primeru izgub, ki ne bi nastale zaradi neizpolnitve obveznosti, na podlagi odpisa nezavarovanih obveznosti in njihove konverzije v lastniški kapital z namenom pokritja izgub in zaradi dokapitalizacije CNS. Da ne bi bilo treba uporabiti državnih instrumentov za stabilizacijo, bi moral imeti organ za reševanje možnost, da poziv k denarnemu plačilu za reševanje uporabi tudi zaradi dogodka, ki ne bi povezan z neizpolnitvijo obveznosti. Prav tako je mogoče CNS ali posamezno klirinško storitev prodati solventni tretji CNS, ki je zmožna izvesti in upravljati prenesene klirinške dejavnosti, ali jo z njo združiti. V skladu s ciljem ohranitve kritičnih funkcij CNS bi organ za reševanje pred izvedbo zgoraj opisanih ukrepov na splošno moral zagotoviti izpolnitev vseh obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti do CNS v skladu z njihovo izterjavo po pravilih delovanja CNS, med drugim zlasti morebitnih pogodbenih obveznosti

klirinških članov, da izpolnijo pozive k denarnemu plačilu za sanacijo ali prevzamejo pozicije klirinških članov, ki so v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, bodisi z dražbo bodisi na druge dogovorjene načine iz pravil o delovanju CNS, ter morebitnih obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti, s katerimi so stranke, ki niso klirinški člani, zavezane kakršni koli obliki finančne pomoči.

(39) Da se ohrani zaupanje v trg in čim bolj zmanjša širjenje negativnih učinkov, je treba hitro in odločno ukrepati. Ob izpolnitvi pogojev za reševanje bi moral organ za reševanje CNS zaradi javnega interesa takoj sprejeti ustrezen in usklajen ukrep za reševanje. CNS lahko propade v okoliščinah, ki zahtevajo takojšen odziv ustreznega organa za reševanje. Temu organu bi torej morali omogočiti, da sprejme ukrep za reševanje, četudi CNS že izvaja sanacijske ukrepe oziroma ne da bi moral najprej uporabiti pooblastila za zgodnje posredovanje.

(40) Pri sprejemanju ukrepov za reševanje bi moral organ za reševanje CNS upoštevati in izvajati ukrepe, določene v načrtih reševanja, pripravljenih v kolegiju za reševanje, razen če ob upoštevanju okoliščin primera meni, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso določeni v teh načrtih. Organ za reševanje bi moral upoštevati splošna načela odločanja, vključno s tem, da je treba uravnotežiti interese različnih deležnikov CNS ter zagotoviti preglednost za organe držav članic, v katerih bi predlagana odločitev ali predlagani ukrep lahko imel posledice za finančno stabilnost ali fiskalne vire, in vključenost teh organov. Predvsem bi moral organ za reševanje kolegij za reševanje obvestiti o načrtovanih ukrepih za reševanje, tudi če bi ti odstopali od načrta reševanja.

(41) Poseganje v lastninske pravice bi moralo biti sorazmerno s tveganjem za finančno stabilnost. Instrumente za reševanje bi bilo zato treba uporabiti le za tiste CNS, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje, zlasti kadar je treba cilj finančne stabilnosti uresničevati zaradi javnega interesa. Instrumenti in pooblastila za reševanje bi lahko posegali v pravice delničarjev, upnikov, klirinških članov in, če je ustrezno, strank klirinških članov. Zato bi bilo treba ukrep za reševanje sprejeti le, če bi bilo potrebno zaradi javnega interesa, pri čemer bi moralo biti vsakršno poseganje v navedene pravice skladno z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).

(42) Prizadeti delničarji, klirinški člani in drugi upniki CNS ne bi smeli utrpeti izgub, ki bi bile večje od izgub, ki bi jih utrpeli, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS in bi namesto tega morali skladno s pravili CNS za neizpolnitev obveznosti ali drugimi pogodbenimi dogovori iz njenih pravil delovanja izpolniti vse zadevne neporavnane obveznosti ter bi CNS prenehala po običajnem insolvenčnem postopku. V primeru delnega prenosa sredstev CNS, ki je v postopku reševanja, na zasebnega kupca ali premostitveno CNS bi moral preostali del CNS, ki je v postopku reševanja, prenehati po običajnem insolvenčnem postopku.

(43) Za zaščito pravic delničarjev, klirinških članov in drugih upnikov bi bilo treba določiti jasne obveznosti glede vrednotenja sredstev in obveznosti CNS ter vrednotenja obravnave, ki bi je bili delničarji, klirinški člani in drugi upniki deležni, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje. Pri tem bi morali obravnavo, ki so je bili delničarji, klirinški člani in drugi upniki dejansko deležni pri reševanju, primerjati z obravnavo, ki bi je bili deležni, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi z CNS in bi namesto tega skladno z načrtom sanacije CNS ali drugimi ureditvami iz njenih pravil delovanja morali izpolniti morebitne neporavnane obveznosti in bi CNS prenehala po običajnem insolvenčnem postopku. Ker lahko poziv k denarnemu plačilu za reševanje, ki naj bi bil vključen v pravilnik CNS, pri reševanju uporablja samo organ za reševanje, ne pa CNS, upravitelj ali likvidacijski upravitelj v primeru insolventnosti, ne bi smel biti del obravnave, ki bi je bili delničarji, klirinški člani in drugi upniki deležni, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje. Niti ne bi smelo biti del obravnave, ki bi je bili delničarji, klirinški člani in drugi upniki deležni, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje, pooblastilo, ki ga organ za reševanje uporabi za znižanje zneska morebitnih dobičkov, ki se izplačajo klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če to znižanje presega omejitve, pogodbeno dogovorjene za takšno znižanje. Kadar delničarji, klirinški člani in drugi upniki ob poplačilu ali nadomestilu svojih terjatev prejmejo manj, kot bi prejeli, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa

za reševanje v zvezi z CNS in bi namesto tega morali skladno s pravili CNS za neizpolnitev obveznosti ali drugimi pogodbenimi dogovori iz njenih pravil delovanja izpolniti morebitne neporavnane obveznosti ter bi CNS prenehala po običajnem insolvenčnem postopku, bi morali biti upravičeni do izplačila razlike. Stranke bi morale biti v to primerjavo vključene in do izplačila morebitne razlike v obravnavi upravičene le, če bi obstajala pogodbeno podlaga za njihovo neposredno terjatev do CNS, zaradi katere bi bile njene upnice. Samo v takšnih primerih lahko organ za reševanje nadzoruje neposreden učinek svojih ukrepov. Omogočiti bi morali, da se ta primerjava izpodbija ločeno od odločitve o reševanju. Odločitev o tem, kako bo delničarjem, klirinškim članom in drugim upnikom izplačana ugotovljena razlika v obravnavi, bi morala biti prepuščena državam članicam.

(43a) Organ za reševanje bi se moral pri uporabi instrumenta za porazdelitev izgub, ki omogoča znižanje vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškimi članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zanašati na procesiranje gibljivega kritja skladno s strukturo računa CNS, po potrebi izvedbo znižanja vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškimi članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, pri sanaciji in načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

(44) Za zagotovitev učinkovitega reševanja bi bilo treba v postopku vrednotenja čim natančneje določiti morebitne izgube, ki se porazdelijo, zato da lahko CNS ponovno uskladi poslovne knjige neporavnanih pozicij in poravna tekoče plačilne obveznosti. Vrednotenje sredstev in obveznosti propadajoče CNS bi moralo temeljiti na poštenih, preudarnih in realnih predpostavkah, veljavnih v trenutku uporabe instrumentov za reševanje. Na vrednost obveznosti pri vrednotenju pa ne bi smelo vplivati finančno stanje CNS. V nujnih primerih bi bilo treba organom za reševanje omogočiti hitro vrednotenje sredstev ali obveznosti propadajoče CNS. To vrednotenje bi moralo biti začasno in bi se moralo uporabljati do izvedbe neodvisnega vrednotenja.

(45) Ob začetku reševanja CNS bi moral organ za reševanje zagotoviti izpolnitev vseh neporavnanih pogodbenih obveznosti, določenih v pravilih delovanja CNS, vključno z neizvedenimi sanacijskimi ukrepi, razen če je za ublažitev negativnih učinkov na finančno stabilnost ali za pravočasno zagotovitev kritičnih funkcij CNS bolj ustrezno izvajanje kakega drugega pooblastila za reševanje oziroma uporaba kakega drugega instrumenta za reševanje. Organ za reševanje bi moral imeti pravico, ne pa tudi dolžnost, da izpolnitev teh pogodbenih obveznosti zagotovi tudi po reševanju, če razlogi, da tega ne stori, ne obstajajo več. Da bi klirinškim članom in drugim zadevnim strankam omogočili, da se pripravijo na to izpolnitev, bi jih moral organ za reševanje predhodno obvestiti o odločitvi, da bo zagotovil izpolnitev preostalih obveznosti. To bi moral storiti tri do šest mesecev prej. Organ za reševanje bi moral v posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje prizadetih klirinških članov in vsemi drugimi strankami, ki imajo obstoječe in neporavnane obveznosti, določiti, ali razlogi, da ne zagotovi izpolnitve pogodbenih obveznosti, ne obstajajo več in ali bi moral zagotoviti izpolnitev preostalih obveznosti. Če razlogi še obstajajo, organ za reševanje ne bi smel zagotoviti izpolnitve teh obveznosti. Prihodke iz zapoznele zagotovitve izpolnitve neporavnanih pogodbenih obveznosti bi morali uporabiti za vračilo morebitnih javnih sredstev, ki so bila uporabljena za izplačilo terjatev iz naslova „noben upnik ne sme biti na slabšem“, nastalih zaradi odločitve organa za reševanje, da ne bo zagotovil izpolnitve teh obveznosti, ali zaradi uporabe morebitnega državnega instrumenta za stabilizacijo. Organ za reševanje bi moral to pooblastilo za zapoznelo zagotovitev izpolnitve uporabiti samo, če v zvezi z deležnikom, ki bo predmet takšne zapoznele zagotovitve izpolnitve, ne bo kršen zaščitni ukrep „noben upnik ne sme biti na slabšem“. V primeru izgub zaradi neizpolnitve obveznosti bi moral organ za reševanje ponovno uskladiti poslovne knjige CNS ter z uporabo instrumenta za porazdelitev izgub in instrumenta za porazdelitev pozicij porazdeliti nepokrite izgube. Izgube, ki ne bi nastale zaradi neizpolnitve obveznosti, bi se morale pokriti z instrumenti regulatornega kapitala in bi jih bilo treba med delničarje porazdeliti do zmogljivosti teh instrumentov, in sicer z razveljavitvijo ali prenosom lastniških instrumentov ali pa z veliko razvodenitvijo. Če ti instrumenti ne zadostujejo, bi morali biti organi za reševanje pooblaščen za odpis nezavarovanega dolga in nezavarovanih obveznosti skladno z njihovo razvrstitvijo na podlagi veljavnega nacionalnega insolvenčnega prava in za uporabo instrumenta za porazdelitev izgub, kolikor bi bilo to potrebno, ne da bi bila ogrožena širša finančna stabilnost.

(46) Če so po pokritju izgub in, kadar je ustrezno, po ponovni uskladitvi poslovnih knjig CNS predhodno financirana sredstva še vedno izčrpana, bi moral organ za reševanje zagotoviti, da so ta sredstva obnovljena do ravni, ki so potrebne za izpolnitev regulativnih zahtev, in sicer z neprekinjeno uporabo instrumentov iz pravil delovanja CNS ali z drugimi ukrepi. Zlasti bi morali organom za reševanje omogočiti, da klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti in ki bi bili upravičeni do plačila nadomestila iz naslova „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zagotovijo nadomestilo za uporabo instrumentov za porazdelitev izgub, če bi pri tem nastale izgube, ki bi presegale izgube, ki bi jih ti člani v okviru svojih obveznosti na podlagi pravil delovanja CNS imeli zaradi lastniških ali dolžniških instrumentov oziroma instrumentov, s katerimi se pripoznajo terjatve do prihodnjih dobičkov CNS. Organ za reševanje lahko pri ocenjevanju zneska in oblike nadomestila upošteva npr. finančno trdnost CNS, lastnosti instrumentov, ki so na voljo kot nadomestilo, in zaščitni ukrep „noben upnik ne sme biti na slabšem“. Za vzdrževanje ustrezne spodbudne strukture bi moralo takšno nadomestilo odražati, v kolikšni meri je klirinški član podpiral sanacijo CNS, torej bi moralo upoštevati tudi preostale neporavnane pogodbene obveznosti klirinškega člana do te CNS. Takšno nadomestilo bi morali odšteti od morebitne pravice do izplačila iz naslova „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

(47) Organi za reševanje bi obenem morali zagotoviti, da so stroški reševanja CNS čim nižji in da so upniki istega razreda obravnavani enakovredno. Organ za reševanje lahko sprejme ukrep za reševanje, ki odstopa od načela enake obravnave upnikov, če je to utemeljeno z javnim interesom uresničitve ciljev reševanja in v sorazmerju z obravnavanim tveganjem. Organ za reševanje pri uporabi takšnega ukrepa ne bi smel nikogar diskriminirati na podlagi državljanstva.

(48) Pri reševanju CNS se ne bi smeli opirati na izredno javnofinančno pomoč. Preden je CNS dana kakršna koli javnosektorska kapitalska injekcija ali enakovredna izredna javnofinančna pomoč ali medtem ko ji je dana, bi bilo treba čim bolj izrabiti neuporabljene instrumente za sanacijo ali instrumente za reševanje, zlasti instrument za odpis. Izredna javnofinančna pomoč v podporo reševanju propadajočih institucij mora biti časovno omejena in jo je treba uporabiti kot zadnjo možnost, pri tem pa upoštevati ustrezne določbe o državni pomoči.

(49) Učinkovita shema reševanja bi morala čim bolj znižati stroške, ki bi jih zaradi reševanja propadajoče CNS imeli davkoplačevalci. Prav tako bi morala zagotoviti, da je CNS mogoče rešiti, ne da bi bila pri tem ogrožena finančna stabilnost. Instrument za odpis ter instrument za porazdelitev izgub in instrument za porazdelitev pozicij bi to morali doseči z zagotovitvijo, da delničarji in nasprotne stranke, ki so med upniki propadajoče CNS, utrpijo ustrezne izgube in prevzamejo ustrezen delež zadevnih stroškov, ki nastanejo zaradi propada CNS. Instrument za odpis ter instrument za porazdelitev izgub in instrument za porazdelitev pozicij tako delničarje in nasprotne stranke CNS dodatno spodbudijo k spremljanju zdravja CNS v običajnih razmerah skladno s priporočili FSB (Odbor za finančno stabilnost)⁶.

(50) Za zagotovitev, da bodo imeli organi za reševanje v različnih okoliščinah dovolj prožnosti za porazdelitev izgub in pozicij med nasprotne stranke, bi jim morali omogočiti, da instrument za porazdelitev pozicij in instrument za porazdelitev izgub uporabijo, kadar je cilj ohraniti kritične klirinške storitve znotraj CNS, ki je v postopku reševanja, in kadar gre za prenos kritičnih storitev na premostitveno CNS ali tretjo osebo, pri čemer preostali del CNS potem neha poslovati in preneha.

(51) Kadar se instrument za porazdelitev pozicij in instrument za porazdelitev izgub uporabita za obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja propadajoče CNS, da se omogoči njeno nadaljnje delovanje, bi morala reševanje spremljati menjava posloводства, razen kadar je njegova ohranitev ustrezna in potrebna za uresničitev ciljev reševanja, ter poznejše prestrukturiranje CNS in njenih dejavnosti, tako da se odpravijo razlogi za njen propad. To prestrukturiranje bi bilo treba doseči z izvedbo načrta reorganizacije poslovanja, ki bi moral biti združljiv z načrtom prestrukturiranja, ki bi ga CNS morebiti morala predložiti na podlagi okvira za državne pomoči.

⁶ http://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_141015.pdf

(52) Instrument za porazdelitev pozicij in instrument za porazdelitev izgub bi bilo treba uporabljati s ciljem ponovne uskladitve poslovnih knjig CNS, zaustavitve nadaljnjih izgub ter pridobitve dodatnih sredstev za lažjo dokapitalizacijo CNS in obnovitev njenih predhodno financiranih sredstev. Za zagotovitev, da bosta učinkovita in da bomo z njima dosegli želeni cilj, bi moralo biti možno, da se uporabljata za čim bolj raznolike pogodbe, iz katerih izhajajo nezavarovane obveznosti ali ki pri propadajoči CNS povzročajo neuskkljenost poslovnih knjig. Omogočati bi morala dražbo pozicij članov, ki ne izpolnijo obveznosti, med preostalimi klirinškimi člani, prisilno porazdelitev teh pozicij, kolikor prostovoljni dogovori, vzpostavljeni v okviru načrta sanacije, ob začetku reševanja ne bi bili izčrpani, delno ali popolno odpoved pogodb klirinških članov, ki ne izpolnijo obveznosti, prizadete klirinške storitve ali razreda finančnih instrumentov in drugih pogodb CNS, nadaljnji odbitek pri izplačilih gibljivega kritja do takšnih članov in, če je ustrezno, njihovih strank, uveljavljanje morebitnih neizpolnjenih pozivov k denarnemu plačilu za sanacijo iz načrtov sanacije, uveljavljanje dodatnih pozivov k denarnemu plačilu za reševanje ter odpis kapitalskih in dolžniških instrumentov, ki jih je izdala CNS, ali drugih nezavarovanih obveznosti in konverzijo morebitnih dolžniških instrumentov v delnice. To vključuje možnost uporabe instrumentov za porazdelitev izgub kot prispevka k ponovni uskladitvi knjig z zagotovitvijo sredstev za CNS, da lahko sprejme ponudbo na dražbi, kar ji omogoča porazdelitev pozicij članov, ki ne izpolnijo obveznosti, ali izvedbo plačil za odpovedane pogodbe.

(53) Ob ustreznem upoštevanju učinka na finančno stabilnost in le v skrajni sili bi morali imeti organi za reševanje možnost, da v več primerih nekatere pogodbe izključijo ali delno izključijo iz porazdelitve izgub in pozicij. Kadar se uporabijo navedene izključitve, se lahko zaradi njihovega upoštevanja poveča raven izpostavljenosti ali izgub za druge pogodbe, pri čemer je treba upoštevati načelo „noben upnik ni na slabšem“.

(54) Kadar se instrumenti za reševanje uporabijo za prenos kritičnih funkcij ali uspešnih poslovnih dejavnosti CNS na stabilen subjekt, kot je zasebni kupec ali premostitvena CNS, bi bilo treba preostali del CNS likvidirati v ustreznem časovnem okviru, pri tem pa upoštevati, da mora propadajoča CNS morebiti zagotavljati storitve ali podporo, da lahko ta kupec ali ta premostitvena CNS nadalje izvaja dejavnosti ali opravlja storitve, pridobljene s tem prenosom.

(55) Instrument prodaje poslovanja bi moral organom omogočati, da CNS ali del njenega poslovanja prodajo enemu ali več kupcem brez soglasja delničarjev. Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja bi se morali organi dogovoriti za odprto, transparentno in nediskriminatorno trženje te CNS ali dela njenega poslovanja in si pri tem prizadevati za čim višjo prodajno ceno.

(56) Vse neto prihodke iz prenosa sredstev ali obveznosti CNS, ki je v postopku reševanja, bi moral pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja dobiti subjekt, ki je še vedno v postopku prenehanja. Vse neto prihodke iz prenosa lastniških instrumentov, ki jih izda CNS, ki je v postopku reševanja, bi morali pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja dobiti delničarji. Morebitno nadomestilo, ki ga je plačal kupec, bi bilo treba pripisati tudi vsakemu klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti in je utrpel izgube. Pogoj za vse takšne neto prihodke ali ugodnosti bi moralo biti popolno povračilo vseh javnih sredstev, zagotovljenih v okviru reševanja. Prihodke bi bilo treba zmanjšati za stroške, nastale zaradi propada CNS in zaradi postopka reševanja.

(57) Da bi bila prodaja poslovanja izvedena pravočasno in da bi zaščitili finančno stabilnost, bi bilo treba ob ustreznem trenutku oceniti kupca kvalificiranega deleža, tako da se ne zavleče uporaba instrumenta prodaje poslovanja. CNS, kupec ali oba bi morala imeti glede na učinke instrumenta prodaje poslovanja in glede na obliko pridobitve možnost, da uveljavljata ali ohranjata obstoječe pravice do članstva in dostopata do plačilnih in poravnalnih sistemov ter drugih povezanih infrastruktur finančnih trgov in mest trgovanja. Takšne pravice ne bi smele biti zavrnjene niti zaradi neizpolnjevanja zadevnih meril za članstvo ali sodelovanje niti zaradi nezadostne bonitetne ocene. Kupec, ki ne izpolnjuje teh meril, lahko takšne pravice uveljavlja samo v obdobju, ki ga določi organ za reševanje.

(58) Informacije o trženju propadajoče CNS in pogajanjih s potencialnimi prevzemniki pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja bodo verjetno sistemsko pomembne. Zaradi zagotovitve finančne stabilnosti je treba omogočiti, da se razkritje takšnih informacij javnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁷ odloži, kolikor je potrebno za načrtovanje in strukturiranje reševanja CNS, pri čemer se upoštevajo dovoljeni odlogi iz režima glede zlorab trga.

(59) Glavni namen premostitvene CNS kot CNS, ki je v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov ali ki jo nadzira organ za reševanje, bi moral biti nadaljnje zagotavljanje bistvenih finančnih storitev klirinškim članom in strankam CNS, ki je v postopku reševanja, in nadaljnje izvajanje bistvenih finančnih dejavnosti. Premostitvena CNS bi morala poslovati kot uspešno delujoč subjekt in bi se morala ponovno vključiti na trg, ko bi bili pogoji za to ustrezni, ali pa prenehati, če ne bi bila več sposobna uspešno poslovati.

(60) Če ne bi bile na voljo nobene druge možnosti ali te dokazano ne bi zadostovale za zaščito finančne stabilnosti, bi morala biti možna udeležba države v obliki podpore za lastniški kapital ali začasnega javnega lastništva, v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči, vključno s prestrukturiranjem dejavnosti CNS. V izogib moralnemu tveganju bi bilo treba takšno izredno javnofinančno pomoč zagotoviti le v skrajni sili, morala bi bitičasna in vedno bi jo bilo treba vrniti v primernem času. Države članice bi zato morale določiti celovite in verodostojne ureditve za povračilo sredstev, pri čemer to ne bi smelo ovirati uporabe državnih instrumentov za stabilizacijo. Državni instrumenti za stabilizacijo se uporabljajo ne glede na vlogo posamezne centralne banke pri morebitnem zagotavljanju likvidnosti finančnemu sistemu tudi v obdobju težav, o čemer presoja sama centralna banka.

(61) Da bi zagotovili, da lahko organ za reševanje instrument za porazdelitev izgub in instrument za porazdelitev pozicij uporabi za pogodbe s subjekti, ki imajo sedež v tretjih državah, bi morala biti ta možnost priznana v pravilih delovanja CNS.

⁷ Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1).

(62) Organi za reševanje bi morali imeti vsa potrebna pravna pooblastila, ki bi jih bilo mogoče v različnih kombinacijah izvajati pri uporabi instrumentov za reševanje. Ta pooblastila bi morala vključevati pooblastilo za prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti propadajoče CNS na drug subjekt, kot je druga CNS ali premostitvena CNS, pooblastilo za odpis ali razveljavitev lastniških instrumentov ali za odpis oziroma konverzijo obveznosti propadajoče CNS, pooblastilo za odpis gibljivega kritja, pooblastilo za zagotovitev izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti tretjih oseb do CNS, vključno s pozivi k denarnemu plačilu za sanacijo, kot je določeno v pravilih delovanja CNS, in porazdelitvami pozicij, pooblastilo za uveljavljanje pozivov k denarnemu plačilu za reševanje, pooblastilo za delno ali popolno odpoved pogodb CNS, pooblastilo za zamenjavo posloводства in pooblastilo za uvedbo začasnega odloga na plačilo terjatev. CNS ter člani njenega odbora in višje vodstvo bi morali v skladu s pravom države članice ohraniti kazensko in civilno odgovornost za propad CNS.

(63) Okvir za reševanje bi moral vključevati postopkovne zahteve, da se zagotovita ustrezno obveščanje o ukrepih za reševanje in njihova javna objava. Ker pa so informacije, ki jih organi za reševanje in njihovi strokovni svetovalci pridobijo med postopkom reševanja, verjetno občutljive, bi morala zanje pred javno objavo odločitve o reševanju veljati učinkovita ureditev zaupnosti. Upoštevati je treba dejstvo, da imajo lahko informacije o vsebini in podrobnostih načrtov sanacije in reševanja ter rezultati morebitnih ocen teh načrtov daljnosežne vplive, zlasti za zadevno podjetje. Za vse informacije o odločitvah, preden so te sprejete, in sicer glede izpolnjevanja pogojev za reševanje, uporabe posameznega instrumenta ali drugih ukrepov v okviru postopka, je treba domnevati, da bodo vplivale na javne in zasebne interese, na katere se ukrep nanaša. Že sama informacija, da organ za reševanje proučuje določeno CNS, bi lahko imela negativne posledice za to CNS. Zato je treba zagotoviti, da obstajajo ustrezni mehanizmi za ohranjanje zaupnosti informacij, kot so vsebina in podrobnosti načrtov sanacije in reševanja ter rezultati morebitnih ocen, ki se opravijo v zvezi s tem.

(64) Organi za reševanje bi morali imeti dodatna pooblastila za zagotovitev učinkovitosti prenosa lastniških ali dolžniških instrumentov ter sredstev, obveznosti, pravic in obvez, vključno s pozicijami in povezanimi kritji. Ta pooblastila bi morala v skladu z zaščitnimi ukrepi vključevati pooblastilo za izključitev pravic tretjih oseb iz prenesenih instrumentov ali sredstev ter pooblastilo za izvrševanje pogodb in za zagotovitev nadaljnjega izvajanja dogovorov v zvezi s prejemnikom prenesenih sredstev in lastniških instrumentov. Vendar to ne bi smelo vplivati na pravice delojemalcev, da odpovejo pogodbo o zaposlitvi. Poleg tega to ne bi smelo vplivati na pravico stranke, da odpove pogodbo s CNS, ki je v postopku reševanja, ali z njenim subjektom v skupini iz drugih razlogov, kot je zgolj reševanje propadajoče CNS. Organi za reševanje bi morali imeti dodatno pooblastilo, da od preostalega dela CNS, ki bo prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, zahtevajo opravljanje storitev, ki so nujne za poslovanje CNS, na katero so bila z instrumentom prodaje poslovanja ali instrumentom premostitvene CNS prenesena sredstva, pogodbe ali lastniški instrumenti.

(64a) Glede na možnost, da bi bilo zaradi resnega tveganja za finančno stabilnost v državi članici in Uniji nujno treba sprejeti ukrepe kriznega upravljanja, bi moral biti vsakršen postopek na podlagi nacionalnega prava v zvezi z zahtevkom za predhodno sodno odobritev ukrepa kriznega upravljanja in v zvezi s proučitvijo takšnega zahtevka s strani sodišča hiter. V primeru, da bi bilo nujno treba sprejeti ukrep kriznega upravljanja, bi morale sodišče svojo odločitev podati v 24 urah, države članice pa bi morale zagotoviti, da lahko zadevni organi svojo odločitev sprejmejo takoj po odločitvi sodišča. To ne bi smelo posegati v pravico zainteresiranih strani, da sodišče zaprosijo, naj za omejen čas, potem ko je organ za reševanje sprejel ukrep kriznega upravljanja, odloži odločitev.

(65) Zadevne strani imajo v skladu s členom 47 Listine pravico do poštenega sojenja in učinkovitega pravnega sredstva zoper ukrepe, ki jih zadevajo. Zato bi morala biti zoper odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje, dopustna pritožba.

(66) Ukrepi za reševanje, ki jih sprejmejo nacionalni organi za reševanje, lahko terjajo gospodarske ocene in široko diskrecijsko pravico. Nacionalni organi za reševanje imajo na voljo strokovno znanje, potrebno za opravljanje teh ocen in določanje ustrezne uporabe diskrecijske pravice. Zato je treba zagotoviti, da nacionalna sodišča gospodarske ocene, ki jih v tem okviru opravijo nacionalni organi za reševanje, uporabljajo kot podlago za pregledovanje zadevnih ukrepov kriznega upravljanja. Vendar pa zapletena narava teh ocen nacionalnim sodiščem ne bi smela preprečevati, da preučijo, ali so dokazi, na katere se zanaša organ za reševanje, točni, zanesljivi in dosledni, ali vsebujejo vse ustrezne informacije, ki bi jih bilo treba upoštevati pri ocenjevanju zapletene situacije, ter ali je na njihovi podlagi mogoče utemeljiti zaključke, ki iz njih izhajajo.

(67) Da bi bile zajete izjemno nujne situacije in ker bi lahko odločitev katere koli odločitve organov za reševanje ovirala kontinuiteto kritičnih funkcij, je treba zagotoviti, da vložitev pritožbe ne bi smela povzročiti samodejne odložitve učinkov izpodbijane odločitve in da bi morala biti odločitev organa za reševanje izvršljiva takoj.

(68) Poleg tega pravica do pritožbe ne bi smela vplivati na morebiten poznejši upravni akt ali transakcijo, sklenjeno na podlagi razveljavljene odločitve, če je to potrebno za zaščito tretjih oseb, ki so sredstva, pogodbe, pravice in obveznosti CNS, ki je v postopku reševanja, pridobile v dobri veri z izvajanjem pooblastil za reševanje s strani organov, in za zagotavljanje stabilnosti finančnih trgov. Zato bi bilo treba v takšnih primerih pravna sredstva zoper nezakonito odločitev omejiti na dodelitev nadomestila za škodo, ki so jo utrpele udeležene osebe.

(69) Ker bi bilo zaradi resnega tveganja za finančno stabilnost v državi članici in Uniji morda nujno treba sprejeti ukrepe za reševanje, bi moral biti vsakršen postopek na podlagi nacionalnega prava v zvezi z zahtevkom za predhodno sodno odobritev ukrepa kriznega upravljanja in v zvezi s proučitvijo takšnega zahtevka s strani sodišča hiter. To ne posega v morebitno pravico zainteresiranih strani, da sodišče zaprosijo, naj za omejen čas po tem, ko je organ za reševanje sprejel ukrep kriznega upravljanja, odloži odločitev.

(70) Da bi bilo reševanje učinkovito in da bi se izognili sporom o jurisdikciji, se, medtem ko organ za reševanje izvaja pooblastila za reševanje ali uporablja instrumente za reševanje, ne začne ali nadaljuje običajni insolvenčni postopek za propadajočo CNS, razen na pobudo organa za reševanje ali z njegovim soglasjem. Koristno in nujno je, da se za omejeno obdobje odložijo nekatere pogodbene obveznosti, zato da ima organ za reševanje dovolj časa, da v praksi uporabi instrumente za reševanje. Vendar to ne bi smelo veljati za obveznosti propadajoče CNS do sistemov, določenih na podlagi Direktive 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁸, niti do drugih centralnih nasprotnih strank in centralnih bank. Direktiva 98/26/ES zmanjšuje tveganje, povezano s sodelovanjem v plačilnih sistemih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev, zlasti z zmanjšanjem motenj v primeru insolventnosti katerega od udeležencev v tem sistemu. Da bi zagotovili ustrezno uporabo teh zaščit v kriznih razmerah, pri tem pa ohranili ustrezno gotovost za upravljavce plačilnih sistemov in sistemov poravnave vrednostnih papirjev ter za druge udeležence na trgu, ukrep za preprečevanje krize ali ukrep za reševanje ne bi smel škodovati za insolvenčni postopek v smislu Direktive 98/26/ES, če so bistvene obveznosti iz pogodbe še naprej izpolnjene. Kljub temu pa ne bi smelo biti ogroženo delovanje sistema, določenega v Direktivi 98/26/ES, ali pravica do dodatnega jamstva, zagotovljena v tej direktivi.

(71) Za zagotovitev, da bodo imeli organi za reševanje pri prenosu sredstev in obveznosti na zasebnega kupca ali premostitveno CNS dovolj časa, da ugotovijo, katere pogodbe bi bilo treba prenesti, je morebiti primerno, da se na pravice nasprotnih strank do predčasnega prenehanja, takojšnje zapadlosti ali siceršnje odpovedi finančnih pogodb pred prenosom uvedejo sorazmerne omejitve. Takšna omejitev bi bila potrebna, da lahko organi ugotovijo, kakšna je dejanska bilanca stanja propadajoče CNS, brez sprememb vrednosti in obsega, kakršne bi nastale ob obsežnem uveljavljanju pravic do odpovedi. Da bi bil poseg v pogodbene pravice nasprotnih strank čim manjši, bi morala omejitev pravic do odpovedi trajati čim manj časa in veljati le v zvezi z ukrepom za preprečevanje krize ali ukrepom za reševanje, vključno s kakršnim koli dogodkom, neposredno povezanim z izvajanjem takšnega ukrepa, pri čemer bi morale še naprej veljati pravice do odpovedi zaradi kakršne koli druge neizpolnitve obveznosti, vključno z neplačilom ali nezagotovitvijo kritja.

⁸ Direktiva 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L 166, 11. 6. 1998, str. 45).

(72) Da se v primeru prenosa samo dela sredstev, pogodb, pravic in obveznosti propadajoče CNS ohranijo zakonite ureditve kapitalskega trga, je primerno, da se vključijo zaščitni ukrepi, ki bodo po potrebi preprečevali razdelitev povezanih obveznosti, pravic in pogodb. Takšna omejitev izbranih praks v zvezi s povezanimi pogodbami in zadevnim zavarovanjem bi morala vključevati pogodbe z isto nasprotno stranko, krite z dogovori o jamstvu, dogovori o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovori o poravnavi, sporazumi o pobotu zaradi predčasnega prenehanja in strukturiranimi finančnimi dogovori. Pri uporabi zaščitnega ukrepa bi si morali organi za reševanje prizadevati, da bi vse povezane pogodbe prenesli v sklopu zavarovanega dogovora ali jih v okviru propadajoče CNS v celoti pustili njenemu preostalemu delu. S temi zaščitnimi ukrepi bi bilo treba zagotoviti, da bi bil vpliv na zakonsko kapitalsko obravnavo terjatev, ki za namene Direktive 2013/36/EU spadajo pod sporazum o pobotu, čim manjši.

(73) CNS iz EU zagotavljajo storitve klirinškim članom in njihovim strankam, ki se nahajajo v tretjih državah, CNS iz tretjih držav pa zagotavljajo storitve klirinškim članom in njihovim strankam, ki se nahajajo v EU. Za učinkovito reševanje mednarodno dejavnih CNS morajo organi držav članic sodelovati z organi tretjih držav. V ta namen bi moral ESMA zagotoviti smernice glede ustrezne vsebine dogovorov o sodelovanju, ki se sklenejo z organi tretjih držav. Ti dogovori bi morali zagotavljati učinkovito načrtovanje, odločanje in usklajevanje v zvezi z mednarodno dejavnimi CNS. Nacionalni organi za reševanje bi morali v nekaterih okoliščinah priznati in izvršiti postopek tretje države za reševanje. Sodelovanje bi moralo potekati tudi za podrejene družbe CNS iz Unije ali tretjih držav ter njihove klirinške člane in stranke teh članov.

(73a) Za zagotovitev, da bi se upravne sankcije za kršitve te uredbe dosledno uporabljale v vseh državah članicah, bi bilo treba v tej uredbi določiti seznam ključnih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov, ki bi morali biti na voljo organom za reševanje in pristojnim organom, pooblastilo za naložitev teh upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov vsem pravnim ali fizičnim osebam, odgovornim za kršitev, seznam ključnih meril za določanje stopnje in vrste teh upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov ter višino upravnih denarnih kazni. V zvezi z upravnimi sankcijami in drugimi upravnimi ukrepi bi bilo treba upoštevati dejavnike, kot so morebitna ugotovljena finančna korist, izhajajoča iz kršitve, resnost in trajanje kršitve, morebitne oteževalne ali olajševalne okoliščine, ter dejstvo, da morajo upravne globe delovati odvračilno in da se po potrebi zaradi sodelovanja z organom za reševanje in pristojnim organom znižajo. Pri sprejetju in objavi upravnih sankcij bi bilo treba upoštevati temeljne pravice iz Listine.

(74) Da bi zagotovili dosledno uskladitev in ustrezno zaščito udeležencev na trgu po vsej Uniji, bi morala Komisija na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010 z delegiranimi akti sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki bi jih pripravil ESMA, da bi določila vsebino pisnih dogovorov in postopke za delovanje kolegijev za reševanje; metodologijo za izračun in vzdrževanje zneska dodatnih predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev, ki jih CNS uporabi pri sanaciji, in postopke, pri katerih v primeru, da takšna lastna sredstva niso na voljo, CNS od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahteva prispevke in jim jih naknadno vrne; metodologijo za ocenjevanje načrtov sanacije; vsebino načrtov reševanja; zaporedje porazdelitve, najdaljše možno obdobje in največji možni delež letnih dobičkov CNS v okviru mehanizma nadomestila pri sanaciji; elemente, ki so pomembni za izvedbo vrednotenij; metodologijo za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključi v začasna vrednotenja; minimalne elemente, ki bi jih bilo treba vključiti v reorganizacijo poslovanja; merila, ki naj bi jih izpolnjeval načrt reorganizacije poslovanja; metodologijo za končno vrednotenje na podlagi načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“; pogoje, pod katerimi klirinški člani v skladu z načelom pogodbene simetrije prenesejo nadomestilo na svoje stranke.

(75) Komisija bi morala imeti možnost, da na podlagi zahteve organa za reševanje CNS, ki je v postopku reševanja, ali njenega pristojnega organa, pri čemer je ta zahteva posledica njune pobude ali zahteve pristojnega organa, odgovornega za nadzor klirinškega člana CNS, ki je v postopku reševanja, in na podlagi nezavezujočega mnenja ESMA za določeno vrsto nasprotnne stranke ali določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, katerih kliring opravlja CNS, ki je v postopku reševanja, odloži vsakršno obveznost kliringa, določeno na podlagi člena 5 Uredbe (EU) št. 648/2012. Odločitev o odložitvi obveznosti kliringa bi bilo treba sprejeti samo, če je to nujno za ohranitev finančne stabilnosti in zaupanja v trg, zlasti v izogib širjenju negativnih učinkov ter za preprečitev visokih in negotovih izpostavljenosti nasprotnih strank in vlagateljev tveganjem do CNS. Komisija bi morala v zvezi s tistimi izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, za katere se zahteva odložitev, pri sprejemanju takšne odločitve upoštevati cilje reševanja in merila iz Uredbe (EU) št. 648/2012, na podlagi katerih za izvedene finančne instrumente OTC velja obveznost kliringa. ESMA bi moral imeti možnost zahtevati, naj Komisija uvede mirovanje obveznosti trgovanja, ki je določena v Uredbi (EU) 600/2014, če po njegovem mnenju mirovanje obveznosti kliringa pomeni bistveno spremembo meril za obveznost trgovanja. Mirovanje bi moralo biti

⁹ Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84).

začasno z možnostjo podaljšanja. Tudi vloga odbora CNS za tveganja, kot je določen v členu 28 Uredbe (EU) št. 648/2012, bi morala biti okrepljena, da bi bila CNS še bolj spodbujena k skrbnemu upravljanju tveganj in izboljšanju svoje odpornosti. Člani odbora za tveganja bi morali imeti možnost, da pristojni organ obvestijo, če CNS ne upošteva nasvetov odbora za tveganja, predstavniki klirinških članov in strank v odboru za tveganja pa bi morali imeti možnost, da zagotovljene informacije v skladu z varovanjem zaupnosti in brez poseganja v omejitve za izmenjavo takšnih informacij, določene v konkurenčnem pravu, uporabijo za spremljanje svojih izpostavljenosti do CNS. Poleg tega bi morali imeti organi za reševanje CNS dostop do vseh potrebnih informacij v repozitorijih sklenjenih poslov. Uredbo (EU) št. 648/2012 in Uredbo (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ bi bilo treba zato ustrezno spremeniti.

(75aa) Da bi zagotovili ustrezno izvajanje reforme referenčnih obrestnih mer, ki jo je pripravil FSB, je treba udeležencem na trgu pojasniti, da za posle ne bodo veljale zahteve za kliring ali kritje, če bodo sklenjeni ali prenovljeni, preden se bodo te zahteve začele uporabljati za posle z izvedenimi finančnimi instrumenti OTC, ki se bodo sklicevali na referenčno obrestno mero (t. i. pretekli posli), in če bodo prenovljeni samo z namenom izvajanja reforme referenčnih obrestnih mer ali z namenom priprave na to izvajanje. Na ta način bi preprečili vsakršno tveganje, da evropske nasprotne stranke v teh preteklih poslih ne bi bile pripravljene na bistveno spremembo ali ukinitvev določene referenčne obrestne mere, s čimer bi omilili tozadevne pomisleke glede finančne stabilnosti. Takšen pristop je skladen z mednarodnimi smernicami BCBS (Baselskega odbora za bančni nadzor) in IOSCO (Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev).

¹⁰ Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

(75b) Da bi se reševanje CNS izvajalo učinkovito, se zaščitni ukrepi iz Direktive 2002/47/ES¹¹ ne bi smeli uporabljati za omejitve glede izvrševanja dogovora o finančnem zavarovanju ali za omejitve učinka dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, prav tako se ne bi smeli uporabljati za določbe o pobotu zaradi predčasnega prenehanja ali o poravnavi, naložene na podlagi te uredbe.

(75c) Direktiva (EU) 2017/1132¹², Direktiva 2004/25/ES¹³ in Direktiva 2007/36/ES¹⁴ vsebujejo pravila o varstvu delničarjev in upnikov CNS, ki spadajo v njihovo področje uporabe. V primeru, da morajo organi za reševanje na podlagi te uredbe ukrepati hitro, bi lahko ta pravila ovirala učinkovit ukrep za reševanje, organom za reševanje pa otežila uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastila za reševanje. Odstopanja na podlagi Direktive 2014/59/EU bi zato morala veljati tudi za ukrepe, sprejete v skladu s to uredbo. Da bi deležnikom zagotovili najvišjo stopnjo pravne varnosti, bi morala biti odstopanja jasno in strogo opredeljena, uporabljati pa bi se morala samo zaradi javnega interesa in ob izpolnitvi pogojev za reševanje.

(75d) Da bi se izognili podvajanju zahtev, bi bilo treba Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. 806/2014 spremeniti, da bi iz njunega področja uporabe izključili subjekte, ki imajo dovoljenje tudi v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012.

¹¹ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

¹² Direktiva (EU) 2017/1132 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o določenih vidikih prava družb (UL L 169, 30.6.2017, str. 46).

¹³ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/25/ES z dne 21. aprila 2004 o ponudbah za prevzem (UL L 142, 30.4.2004, str. 12).

¹⁴ Direktiva 2007/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o uveljavljanju določenih pravic delničarjev družb, ki kotirajo na borzi (UL L 184, 14.7.2007, str. 17).

(75e) Uredba (EU) št. 600/2014 v členu 54(2) določa prehodno obdobje, v katerem se v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, njen člen 35 oziroma 36 ne uporablja za tiste CNS oziroma tista mesta trgovanja, ki pri svojem pristojnem organu zaprosijo za uporabo prehodne ureditve. Prehodno obdobje, za katero lahko nacionalni pristojni organ CNS oziroma mesto trgovanja v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, izvzame iz uporabe člena 35 oziroma 36 Uredbe (EU) št. 600/2014, je poteklo 3. julija 2020. Sedanje tržno okolje z visoko stopnjo negotovosti in volatilnosti, ki sta posledica pandemije COVID-19, z večanjem operativnih tveganj za CNS in mesta trgovanja negativno vpliva na njihove dejavnosti. Ta povečana tveganja bi lahko skupaj z omejeno zmogljivostjo, kar zadeva obravnavanje prošelj za dostop in upravljanje migracije transakcijskih tokov, vplivala na pravilno delovanje trgov ali finančno stabilnost. Uredba (EU) št. 600/2014 poleg tega v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, določa novo ureditev glede dostopa do kritičnih tržnih infrastruktur, katere cilj je uravnovežiti večjo konkurenčnost med temi infrastrukturami in potrebo po ohranitvi njihove operativne celovitosti. Čeprav je namen Uredbe (EU) št. 600/2014 vzpostaviti konkurenčen trg za finančne infrastrukture, gospodarski subjekti ne bi smeli pričakovati, da bodo kljub spremenjenim gospodarskim razmeram, zlasti zaradi večje gospodarske krize, obstoječa pravila in prednostne naloge ostali enaki. To zlasti velja za področje, na katerem je za interakcijo med kritičnimi tržnimi infrastrukturami, npr. trgovinskimi in klirinškimi infrastrukturami, potrebna izjemno visoka stopnja operativne odpornosti, saj bi katera koli pomanjkljivost v kritičnih infrastrukturah pomenila visoko tveganje za finančno stabilnost. Zaradi pandemije COVID-19 se datum začetka uporabe nove ureditve prostega dostopa za mesta trgovanja oziroma CNS, ki ponujajo storitve trgovanja oziroma kliringa v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, prestaviti za eno leto, tj. na 3. julij 2021.

(76) Za zagotovitev, da bodo organi za reševanje CNS zastopani v vseh ustreznih forumih in da bo imel ESMA na voljo vse potrebno strokovno znanje za izvajanje nalog, povezanih s sanacijo in reševanjem CNS, bi bilo treba Uredbo (EU) št. 1095/2010 spremeniti tako, da bi pojem pristojnih organov, ustanovljenih s to uredbo, vključeval nacionalne organe za reševanje CNS.

(77) ESMA bi moral za pripravo svojih odločitev v zvezi z nalogami, ki so mu dodeljene – kar vključuje pripravo osnutka tehničnih standardov o predhodnem in naknadnem vrednotenju ter o kolegijih za reševanje in načrtih reševanja, pa tudi pripravo smernic o pogojih za reševanje in o zavezujočem posredovanju –, ter za zagotovitev celovite vključenosti EBA in njegovih članov v

pripravo teh odločitev ustanoviti notranji odbor za reševanje, katerega člani bi bili organi za reševanje. Po potrebi bi morali biti pristojni organi, opredeljeni v Uredbi (EU) št. 575/2013, vključno z Evropsko centralno banko, in organi za reševanje, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/59/EU, vključno z Enotnim odborom za reševanje, ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 806/2014, povabljeni k sodelovanju kot opazovalci.

(77a) Pri pripravljanju konceptualnega okvira za ocene odpornosti CNS proti neugodnim gibanjem na trgu bi se bilo treba posvetovati z odborom ESMA za reševanje, če zadevna ocena vključuje skupni učinek ureditve za sanacijo in reševanje CNS na finančno stabilnost Unije. V takšnem primeru bi se bilo treba z odborom ESMA za reševanje posvetovati tudi takrat, ko bi se ocenjevali rezultati tovrstnih testov izjemnih situacij.

(78) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva pravice, svoboščine in načela, ki jih priznava Listina.

(79) Pristojni organi in organi za reševanje bi morali pri sprejemanju odločitev ali ukrepov na podlagi te uredbe vedno ustrezno upoštevati vpliv svojih odločitev in ukrepov na finančno stabilnost v drugih državah članicah in na gospodarske razmere v njih, prav tako pa bi morali upoštevati pomen posameznega klirinškega člana ali, če so ustrezne informacije na voljo, posamezne stranke klirinškega člana za finančni sektor in gospodarstvo države članice, v kateri ima takšen klirinški član ali stranka sedež.

(80) Ker cilja te uredbe, in sicer uskladitve pravil in postopkov za sanacijo in reševanje CNS, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi posledic propada katere od CNS za celotno Unijo lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(81) Začetek uporabe te uredbe bi bilo treba preložiti na [OP: prosimo, vstavite datum 18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe], da se vzpostavijo vsi bistveni izvedbeni ukrepi, CNS in drugim udeležencem na trgu pa omogoči sprejetje potrebnih ukrepov za namene skladnosti. Vendar so zahteva, da CNS pri sanaciji uporabi lastna namenska sredstva, in določbe, v skladu s katerimi je treba klirinškim članom v izjemnem primeru, da se pri sanaciji izvede odbitek dobičkov iz gibljivega kritja, zagotoviti nadomestilo, odvisne od tega, ali so bili sprejeti ustrezni regulativni

tehnični standardi. Zato je primerno, da se datum začetka uporabe takšnih določb dodatno preloži na [OP: prosimo, vstavite datum 24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe]. Nadalje bi bilo treba nekatere določbe, ki se uporabljajo za načrte sanacije CNS ter za njihovo sprejetje in pregled, vključno z obveznostjo njihove predložitve, začeti uporabljati prej, saj imajo skladno z načeli za infrastrukturo finančnih trgov, ki sta jih objavila Odbor za plačila in tržno infrastrukturo in IOSCO, tovrstne načrte že čisto vse CNS. CNS, ki že imajo dovoljenje na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012, bi morale sprejeti ustrezne ukrepe, da bi zagotovile, da bodo načrte sanacije pristojnim organom lahko predložile najpozneje [OP: prosimo, vstavite datum 12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe]. Določbe, ki zadevajo načrte sanacije, bi se morale uporabljati od [OP: prosimo, vstavite datum 12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe]. Če z organom za reševanje ni bilo opravljeno posvetovanje o načrtu sanacije CNS, bi se moral pristojni organ CNS, potem ko bi se začele uporabljati ostale določbe te uredbe, glede tega načrta z njim nemudoma posvetovati. Da bi bila zagotovljena pravna varnost nasprotnih strank, bi se morale spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012, katerih namen je zagotoviti ustrezno izvajanje reforme referenčnih obrestnih mer, ki jo je pripravil FSB, začeti uporabljati od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

(81a) Za zagotovitev, da povečana operativna tveganja, ki izhajajo iz tega, da se za izvedene finančne instrumente, s katerimi se trguje na borzi, uporablja ureditev prostega dostopa, ne bodo ogrožala pravilnega delovanja trgov ali finančne stabilnosti, in v izogib vsakršni diskontinuiteti bi bilo treba zadevno prehodno obdobje retroaktivno podaljšati, da bi namesto do 4. julija 2020 trajalo do 3. julija 2021.

(81b) S to uredbo bi morali zagotoviti, da bodo imele CNS ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, ki bo omogočila nemoteno in hitro pokrivanje izgub in dokapitalizacijo s čim manjšim učinkom na finančno stabilnost, pri tem pa si prizadevati za preprečitev vsakršnega učinka na davkoplačevalce. Skladno z mednarodno dogovorjenimi načeli, ki jih je v sklopu učinkovitih shem reševanja, namenjenih finančnim institucijam¹⁵, pripravil FSB, bi morali s to uredbo zagotoviti, da bodo izgube v okviru reševanja prvi krili imetniki lastniškega kapitala CNS, in sicer tako, da bi bila možnost pravnega izpodbijanja z njihove strani, ker da so njihove izgube v postopku reševanja večje, kot bi bile pri običajnem insolvenčnem postopku, čim manjša (načelo „noben upnik ne sme biti na slabšem“). FSB je 15. novembra 2018 objavil posvetovalni dokument o uporabi finančnih sredstev v podporo reševanju CNS in o obravnavanju lastniškega kapitala CNS v okviru

¹⁵ Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions (Ključne lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij), oktober 2011.
https://www.fsb.org/wp-content/uploads/r_111104cc.pdf

reševanja¹⁶. FSB namerava konec leta 2020 na podlagi povratnih informacij, ki jih je prejel v zvezi s tem dokumentom, in nadaljnjih ocen objaviti smernice o tem, kako uporabiti lastniški kapital v primeru reševanja CNS, da bo možnost pravnega izpodbijanja s strani imetnikov tega kapitala zaradi uporabe načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“ čim manjša. Po objavi teh smernic bi morala Komisija pregledati uporabo pravil iz te uredbe, ki zadevajo odpis lastniškega kapitala pri reševanju, pri tem pa upoštevati navedene mednarodno dogovorjene standarde. Poleg tega specifičnega pregleda bi morala pet let po začetku veljavnosti te uredbe pregledati njeno uporabo, pri tem pa med drugim upoštevati morebitne nadaljnje mednarodne premike. Ta splošni pregled bi moral zajemati vsaj nekatere bistvene zadeve, povezane s sanacijo in reševanjem CNS, npr. finančna sredstva, ki so organom za reševanje na voljo za kritje izgub, ki ne nastanejo zaradi neizpolnitve obveznosti, in lastna sredstva CNS, ki naj bi se uporabila pri sanaciji in reševanju –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I PREDMET UREJANJA IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1 Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila in postopke v zvezi s sanacijo in reševanjem centralnih nasprotnih strank (v nadaljnjem besedilu: CNS), ki imajo dovoljenje, pridobljeno v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012, ter pravila v zvezi z dogovori s tretjimi državami na področju sanacije in reševanja CNS.

Člen 2 Opredelitve pojmov

¹⁶ Financial resources to support CCP resolution and the treatment of CCP equity in resolution – Discussion paper for public consultation <http://www.fsb.org/wp-content/uploads/P151118-2.pdf>

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „CNS“ pomeni CNS, kot je opredeljena v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (2) „kolegij za reševanje“ pomeni kolegij, ustanovljen v skladu s členom 4;
- (3) „organ za reševanje“ pomeni organ, ki ga v skladu s členom 3 določi država članica;
- (4) „instrument za reševanje“ pomeni instrument za reševanje iz člena 27(1);
- (5) „pooblastilo za reševanje“ pomeni katero koli pooblastilo iz členov 48 do 58;
- (6) „cilji reševanja“ pomenijo cilje reševanja iz člena 21;
- (7) „pristojni organ“ pomeni organ, ki ga v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 648/2012 določi država članica;
- (7a) „dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti“ pomeni scenarij, v katerem je CNS ugotovila neplačilo:
 - (a) enega ali več klirinških članov po postopku iz člena 48 Uredbe (EU) št. 648/2012 ali
 - (b) ene ali več interoperabilnih CNS v skladu z zadevnimi pogodbenimi ureditvami ali po postopku iz člena 52 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (7b) „dogodek, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti“ pomeni scenarij, v katerem CNS utrpí izgubo iz katerega koli drugega razloga razen dogodka, povezanega z neizpolnitvijo obveznosti, med drugim, vendar ne izključno, zaradi poslovnega neuspeha, nepravilnosti v zvezi s skrbništvom ali naložbami, vrzeli v zakonodaji ali operativnih nepravilnosti ali goljufij, vključno z nepravilnostmi, ki so posledica kibernetičkih napadov;
- (8) „načrt reševanja“ pomeni načrt reševanja CNS, pripravljen v skladu s členom 13;
- (9) „ukrep za reševanje“ pomeni odločitev, da se CNS začne reševati v skladu s členom 22, uporabo instrumenta za reševanje ali izvajanje enega ali več pooblastil za reševanje;

- (10) „klirinški član“ pomeni klirinškega člana, kot je opredeljen v točki 14 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (11) „nadrejena družba“ pomeni nadrejeno družbo, kot je opredeljena v točki 15(a) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (12) „CNS iz tretje države“ pomeni CNS, katere glavni sedež je v tretji državi;
- (13) „dogovor o poravnavi“ pomeni dogovor, v skladu s katerim je mogoče poravnati dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta CNS v postopku reševanja in nasprotna stranka;
- (14) „infrastruktura finančnega trga“ pomeni centralno nasprotno stranko, centralno depotno družbo, repozitorij sklenjenih poslov, plačilni sistem ali drug sistem, ki ga država članica opredeli in določi na podlagi člena 2(a) Direktive 98/26/ES;
- (14a) „mesto trgovanja“ pomeni mesto trgovanja, kot je opredeljeno v točki 4 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (15) „stranka“ pomeni stranko, kot je opredeljena v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (15a) „druge sistemsko pomembne institucije“ (DSPI) pomeni druge sistemsko pomembne institucije iz člena 131(3) Direktive 2013/36/EU;
- (15b) „posredna stranka“ pomeni podjetje, ki je vzpostavilo posredne ureditve kliringa s klirinškim članom v smislu drugega pododstavka člena 4(3) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (16) „interoperabilna CNS“ pomeni CNS, s katero je bil sklenjen dogovor o interoperabilnosti;
- (18) „načrt sanacije“ pomeni načrt sanacije, ki ga v skladu s členom 9 pripravi in posodablja CNS;

- (19) „odbor“ pomeni upravni ali nadzorni odbor ali oboje, ustanovljen na podlagi nacionalnega prava družb v skladu členom 27(2) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (20) „nadzorni kolegij“ pomeni kolegij iz člena 18(1) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (21) „kapital“ pomeni kapital, kot je opredeljen v točki 25 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (22) „kaskadni pristop k neplačilom“ pomeni kaskadni pristop k neplačilom v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (23) „kritične funkcije“ pomenijo aktivnosti, storitve ali dejavnosti, zagotovljene tretjim osebam, ki niso povezane s CNS, in katerih prenehanje bi verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo v eni ali več državah članicah zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti CNS, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
- (24) „skupina“ pomeni skupino, kot je opredeljena v točki 16 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (25) „povezana infrastruktura finančnega trga“ pomeni infrastrukturo finančnega trga, s katero ima CNS sklenjene pogodbene dogovore, med drugim tudi dogovore o interoperabilnosti;
- (26) „izredna javnofinančna pomoč“ pomeni državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU ali drugo javnofinančno pomoč na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in je predvidena za ohranitev ali obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti CNS;
- (27) „finančne pogodbe“ pomenijo pogodbe in sporazume, kot so določeni v točki 100 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU;
- (28) „običajni insolvenčni postopki“ pomenijo skupne insolvenčne postopke z delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja in imenovanjem likvidacijskega upravitelja ali upravitelja, ki se običajno uporabljajo za CNS v skladu z nacionalnim pravom, ne glede na to, ali so specifični za te institucije ali pa se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo;

- (29) „lastniški instrumenti“ pomenijo delnice, druge instrumente, s katerimi se prenese lastništvo, instrumente, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali ki dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumente, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
- (30) „imenovani nacionalni makrobonitetni organ“ pomeni organ, pristojen za makrobonitetno politiko iz priporočila B1 Priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja (ESRB) o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov z dne 22. decembra 2011 (ESRB/2011/3);
- (31) „jamstveni sklad“ pomeni jamstveni sklad, ki ga vzdržuje CNS, v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (32) „predhodno financirana sredstva“ pomenijo sredstva, ki jih vzdržuje in z njimi prosto razpolaga zadevna pravna oseba;
- (33) „višje vodstvo“ pomeni osebo ali osebe, ki dejansko vodijo poslovanje CNS, in izvršnega člana ali člane odbora;
- (34) „repozitorij sklenjenih poslov“ pomeni repozitorij, kot je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 oziroma v točki 1 člena 3 Uredbe (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷;
- (35) „okvir Unije za državne pomoči“ pomeni okvir, vzpostavljen s členi 107, 108 in 109 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter ureditvami in vsemi akti Unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s členom 108(4) ali členom 109 PDEU;
- (36) „dolžniški instrument“ pomeni obveznice ali druge oblike nezavarovanega prenosljivega dolga, instrumente, ki ustvarjajo ali priznavajo dolg, in instrumente, ki dajejo pravice do pridobivanja dolžniških instrumentov;

¹⁷ Uredba (EU) 2015/2365 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o preglednosti poslov financiranja z vrednostnimi papirji in ponovne uporabe ter spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 337, 23.12.2015, str. 1).

(36a) „začetno kritje“ pomeni kritja, ki jih pobere CNS za pokritje morebitne prihodnje izpostavljenosti do klirinških članov, ki zagotavljajo kritje, in po potrebi do interoperabilnih CNS v obdobju med zadnjim pobiranjem kritja in likvidacijo pozicij po neizpolnitvi obveznosti klirinškega člana ali interoperabilne CNS;

(36b) „giblivo kritje“ pomeni kritja, ki se poberejo ali izplačajo zaradi upoštevanja tekočih izpostavljenosti, ki so posledica dejanskih sprememb tržnih cen;

(37) „poziv k denarnemu plačilu za reševanje“ pomeni zahtevo za denarna sredstva, ki naj bi jih klirinški člani poleg predhodno financiranih sredstev zagotovili CNS na podlagi zakonskih pooblastil, ki jih ima organ za reševanje v skladu s členom 31;

(38) „poziv k denarnemu plačilu za sanacijo“ pomeni zahtevo za denarna sredstva, ki ni poziv k denarnemu plačilu za reševanje; ta sredstva naj bi klirinški člani poleg predhodno financiranih sredstev zagotovili CNS na podlagi pogodbenih dogovorov, določenih v pravilih delovanja CNS;

(39) „pooblastila za prenos“ pomenijo pooblastila iz točke (c) ali (d) člena 48(1) za prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, dolžniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti ali katere koli kombinacije teh elementov iz CNS v postopku reševanja na prejemnika;

(40) „izvedeni finančni instrument“ pomeni izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v točki 5 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(41) „dogovor o pobotu“ pomeni dogovor, v skladu s katerim se lahko več terjatev ali obveznosti konvertira v enotno neto terjatev, vključno z dogovori o pobotu zaradi predčasnega prenehanja, v skladu s katerimi se obveznosti strank ob nastopu (kakor koli in kjer koli določenega) dogodka izvršitve pospešijo tako, da takoj zapadejo v plačilo ali prenehajo, in se v vsakem primeru konvertirajo v enotno neto terjatev ali pa se z njo nadomestijo, vključno z „določili o realizirani neto izravnavi“, kot so opredeljena v členu 2(1)(n)(i) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸, in „medsebojnim poračunavanjem“, kot je opredeljeno v členu 2(k) Direktive 98/26/ES;

(42) „ukrep za preprečevanje krize“ pomeni izvajanje pooblastil, s katerimi se od CNS zahteva sprejetje ukrepov za odpravo pomanjkljivosti v njenem načrtu sanacije v skladu s členom 10(8) in (9), izvajanje pooblastil za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členom 17 ali uporabo ukrepa za zgodnje posredovanje v skladu s členom 19;

(43) „pravica do odpovedi“ pomeni pravico do odpovedi pogodbe, pravico do takojšnje zapadlosti, predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, poravnave ali pobota obveznosti ali katero koli podobno določbo, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določbo, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;

(44) „dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju“ pomeni dogovor o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju, kot je opredeljen v členu 2(1)(b) Direktive 2002/47/ES;

(45) „krita obveznica“ pomeni krito obveznico iz člena 3(1) Direktive 2009/2162 Evropskega parlamenta in Sveta;

(46) „postopek tretje države za reševanje“ pomeni ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se upravlja propad CNS iz tretje države, ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s to uredbo;

(47) „zadevni nacionalni organi“ pomenijo organe za reševanje, pristojne organe ali pristojna ministrstva, določene v skladu s to uredbo ali členom 3 Direktive 2014/59/EU, ali druge organe v

¹⁸ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

državah članicah, pooblašcene v zvezi s sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi CNS iz tretjih držav, ki opravljajo klirinške storitve v njihovi jurisdikciji;

(48) „zadevni organ tretje države“ pomeni organ tretje države, ki je odgovoren za izvajanje funkcij, primerljivih s funkcijami organov za reševanje ali pristojnih organov v skladu s to uredbo.

NASLOV II ORGANI, KOLEGIJ ZA REŠEVANJE IN POSTOPKI

Oddelek I

Organi za reševanje, kolegiji za reševanje in vključenost evropskih nadzornih organov

Člen 3

Določitev organov za reševanje in pristojnih ministrstev

1. Vsaka država članica določi enega ali več organov za reševanje, ki so pristojni za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so določeni v tej uredbi.

Organi za reševanje so nacionalne centralne banke, pristojna ministrstva ali javni upravni organi ali drugi organi s pooblastili na področju javnega upravljanja.

2. Organi za reševanje imajo strokovno znanje, vire in operativno zmogljivost za uporabo ukrepov za reševanje ter izvajanje svojih pooblastil s hitrostjo in prilagodljivostjo, ki sta potrebni za doseganje ciljev reševanja.

3. Kadar so organu za reševanje, določenemu v skladu z odstavkom 1, dodeljene druge naloge, se vzpostavijo ustrezne strukturne ureditve, da se preprečijo navzkrižja interesov med funkcijami, ki so organu za reševanje dodeljene v skladu s to uredbo, in vsemi njegovimi drugimi funkcijami. Zlasti se vzpostavijo ureditve, tudi v zvezi z ločenim osebjem, linijami poročanja in postopkom odločanja organa za reševanje, s katerimi se zagotovi, da je ta organ dejansko operativno neodvisen od vseh nalog, ki jih lahko organ za reševanje kot pristojni organ CNS izvede v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 648/2012, in nalog, ki jih organ za reševanje lahko opravlja kot pristojni organ klirinških članov iz točke (c) člena 18(2) Uredbe (EU) št. 648/2012.

4. Zahteve, navedene v tretjem odstavku, ne izključujejo združevanja linij poročanja na najvišji ravni organizacije, ki vključuje različne organe, pa tudi ne tega, da lahko osebje pod vnaprej določenimi pogoji opravlja druge funkcije, za katere je pristojen organ za reševanje, zaradi obvladovanja začasno povečanih delovnih obremenitev ali zato, da lahko organi za reševanje izkoristijo strokovno znanje skupnega osebja.

4a. Organi, ki na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012 in te uredbe opravljajo funkcije nadzora in reševanja, ter osebe, ki opravljajo te funkcije v njihovem imenu, pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem tesno sodelujejo, tako v primeru, ko sta organ za reševanje in pristojni organ ločena subjekta, kot v primeru, ko obe funkciji izvaja en sam subjekt.

4b. Organ za reševanje sprejme in objavi notranja pravila, ki zagotavljajo izpolnitev zahtev iz odstavka 3, vključno s pravili o poslovni skrivnosti in izmenjavi informacij med različnimi področji funkcij.

4c. Države članice, v katerih ni bila ustanovljena nobena CNS, lahko odstopajo od zahtev iz odstavka 3, razen kar zadeva ureditve za preprečevanje navzkrižja interesov.

5. Vsaka država članica določi eno ministrstvo, ki je odgovorno za izvajanje funkcij, ki so pristojnemu ministrstvu dodeljene v skladu s to uredbo.

6. Če v državi članici organ za reševanje ni pristojno ministrstvo, organ za reševanje pristojno ministrstvo nemudoma obvesti o odločitvah, sprejetih v skladu s to uredbo, in – če v nacionalnem pravu ni določeno drugače – pred izvajanjem odločitev z neposrednim finančnim učinkom ali sistemskimi posledicami, ki bi lahko povzročile neposreden finančni učinek, pridobi njegovo odobritev.

7. Države članice o organih za reševanje, določenih v skladu z odstavkom 1, obvestijo Komisijo in Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

8. Kadar država članica v skladu z odstavkom 1 določi več kot en organ za reševanje, obvestilo iz odstavka 7 vključuje naslednje:

- (a) razloge, ki upravičujejo tako določitev več organov;
- (b) porazdelitev funkcij in odgovornosti med navedene organe;
- (c) način zagotavljanja usklajenosti med njimi;
- (d) organ za reševanje, ki je določen kot kontaktni organ za sodelovanje in usklajevanje z ustreznimi organi drugih držav članic.

10. ESMA objavi seznam organov za reševanje in kontaktnih organov, o katerih je obveščen v skladu z odstavkom 7.

Člen 4 Kolegiji za reševanje

1. Organ za reševanje CNS ustanovi kolegij za reševanje, ki ga tudi upravlja in mu predseduje, za opravljanje nalog iz členov 13, 16 in 17 ter za zagotovitev sodelovanja in usklajevanja z organi, ki so člani kolegija za reševanje, po potrebi pa tudi sodelovanja s pristojnimi organi in organi za reševanje iz tretjih držav.

Kolegiji za reševanje organom za reševanje in drugim zadevnim organom zagotovijo okvir, v katerem ti izvajajo naslednje naloge:

- (a) si izmenjujejo informacije, ki so pomembne za pripravo načrtov reševanja – tudi zaradi upoštevanja systemskega učinka izvajanja načrta reševanja –, za izvajanje pripravljanih in preventivnih ukrepov ter za reševanje;
- (b) pripravljajo načrte reševanja v skladu s členom 13;
- (c) ocenjujejo rešljivost CNS v skladu s členom 16;
- (d) ugotavljajo, obravnavajo in odpravljajo ovire za rešljivost CNS v skladu s členom 17;
- (e) usklajujejo obveščanje javnosti o načrtih in strategijah reševanja.

2. Člani kolegija za reševanje so:

- (a) organ za reševanje CNS;
- (b) pristojni organ CNS;
- (c) pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov iz člena 18(2)(c) Uredbe (EU) št. 648/2012, po potrebi vključno z ECB – in sicer v okviru nalog v zvezi z bonitetnim nadzorom

kreditnih institucij znotraj enotnega mehanizma nadzora, ki so ji bile dodeljene v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 1024/2013¹⁹ – in Enotnim odborom za reševanje v vlogi pristojnega organa za reševanje kreditnih institucij znotraj enotnega mehanizma za reševanje, ki mu je bila dodeljena v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta²⁰;

(ca)pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov, razen tistih iz točke (c). Ti pristojni organi in organi za reševanje obvestijo organ za reševanje CNS in na podlagi ocene učinka, ki bi ga reševanje CNS lahko imelo na finančno stabilnost njihove države članice, utemeljijo svoje sodelovanje v kolegiju;

(cb)pristojni organi ali organi za reševanje strank klirinških članov, če v kolegiju še ni člana iz njihove države članice v skladu s točkami (c), (ca), (d), (e) ali (f) tega odstavka. Ti organi obvestijo organ za reševanje CNS in na podlagi ocene učinka, ki bi ga reševanje CNS lahko imelo na finančno stabilnost njihove države članice, utemeljijo svoje sodelovanje v kolegiju;

(d) pristojni organi iz člena 18(2)(d) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(e) pristojni organi in organi za reševanje CNS iz člena 18(2)(e) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(f) pristojni organi iz člena 18(2)(f) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(g) člani ESCB iz člena 18(2)(g) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(h) centralne banke *izdajateljice* iz člena 18(2)(h) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(ha)centralne banke, ki izdajajo valute Unije za finančne instrumente, katerih kliring opravljajo CNS, razen tistih iz točke (h). Te centralne banke obvestijo organ za reševanje CNS in na podlagi

¹⁹ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29.10.2013, str. 63).

²⁰ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

ocene učinka, ki bi ga reševanje CNS lahko imelo na valuto, ki jo izdajajo, utemeljijo svoje sodelovanje v kolegiju;

- (i) po potrebi pristojni organ nadrejene družbe;
- (j) pristojno ministrstvo, če organ za reševanje iz točke (a) ni pristojno ministrstvo;
- (k) ESMA;
- (l) Evropski bančni organ (EBA).

3. ESMA, EBA in organi iz točk (ca), (cb), (ha) in (i) nimajo glasovalnih pravic v kolegijih za reševanje.

Kadar je v skladu s točkama (c) in (h) odstavka 2 tega člena članica kolegija ECB, ima ta dva glasova.

4. Pristojni organi in organi za reševanje klirinških članov s sedežem v tretjih državah ter pristojni organi in organi za reševanje CNS iz tretjih držav, s katerimi je CNS sklenila dogovore o interoperabilnosti, so lahko povabljeni k sodelovanju v kolegiju za reševanje kot opazovalci. Pogoji za njihovo udeležbo je, da za navedene organe veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje CNS kot predsednika kolegija za reševanje enakovredne tistim iz člena 71.

Sodelovanje organov tretjih držav v kolegiju za reševanje je lahko omejeno na razpravo o nekaterih vprašanih čezmejnega izvrševanja, ki lahko vključujejo:

- (a) učinkovito in usklajeno izvrševanje ukrepov za reševanje, zlasti v skladu s členoma 53 in 75;
- (b) ugotavljanje in odpravljanje morebitnih ovir za učinkovit ukrep za reševanje, ki lahko izhajajo iz razlik med zakoni, ki urejajo dogovore o zavarovanju, poravnavi in pobotu, ter različnih pooblastil in strategij za sanacijo in reševanje;
- (c) ugotavljanje in usklajevanje morebitne potrebe po novih zahtevah za pridobitev licenc, priznanje ali dovoljenje, ob upoštevanju potrebe po pravočasnem izvajanju ukrepov za reševanje;

(d) morebitno uvedbo mirovanja obveznosti kliringa za zadevne razrede finančnih instrumentov, na katere vpliva reševanje CNS, v skladu s členom 6a Uredbe (EU) št. 648/2012 ali katero koli enakovredno določbo na podlagi nacionalnega prava zadevne tretje države;

(e) morebiten vpliv različnih časovnih pasov na veljavni zaključek trgovanja.

5. Organ za reševanje CNS kot predsednik kolegija za reševanje je odgovoren za naslednje naloge:

(a) po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;

(b) usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;

(c) sklicuje vse seje kolegija za reševanje in jim predseduje;

(d) vse člane kolegija za reševanje vnaprej v celoti obvešča o organizaciji sej, obravnavanih glavnih vprašanjih na teh sejah in točkah za razpravo;

(e) odloča o tem, ali in kateri organi tretjih držav so vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje v skladu z odstavkom 4;

(f) omogoča, spodbuja in usklajuje pravočasno izmenjavo vseh pomembnih informacij med člani kolegija za reševanje;

(g) vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih teh sej.

5a. Da se olajša opravljanje nalog, dodeljenih kolegiju, imajo člani kolegija iz odstavka 2 pravico prispevati k oblikovanju dnevnega reda sej kolegija, zlasti tako, da nanj dodajo točke.

6. ESMA za zagotovitev doslednega in skladnega delovanja kolegijev za reševanje v vsej Uniji pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da se določijo vsebina pisnih dogovorov in postopkov za delovanje kolegijev za reševanje iz odstavka 1.

ESMA za pripravo regulativnih standardov iz prvega pododstavka upošteva zadevne določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 876/2013²¹ ter oddelka 1 poglavja 6 Delegirane uredbe

²¹ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 876/2013 z dne 28. maja 2013 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o kolegijih za centralne nasprotne stranke (UL L 244, 13.9.2013, str. 19).

Komisije (EU) XXX/2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 88(7) Direktive 2014/59/EU²².

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 6 v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 5

Odbor ESMA za reševanje

1. ESMA ustanovi odbor za reševanje v skladu s členom 41 Uredbe (EU) št. 1095/2010 za pripravo odločitev, ki so v tej uredbi zaupane ESMA, razen odločitev, ki se sprejmejo v skladu s členom 12 te uredbe.

Odbor za reševanje spodbuja tudi pripravo in usklajevanje načrtov reševanja ter razvija metode za reševanje propadajočih CNS.

2. Odbor za reševanje sestavljajo organi, določeni v skladu s členom 3(1) te uredbe.

Organi iz člena 4(2)(i) in (v) Uredbe (EU) št. 1093/2010 so povabljeni k sodelovanju v odboru za reševanje kot opazovalci.

²² Delegirana uredba Komisije (EU) ... z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje, C(2016) 1691 final [*Opomba Uradu za publikacije – vstavite številko delegirane uredbe*].

3. ESMA za namene te uredbe sodeluje z Evropskim organom za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) ter EBA v okviru Skupnega odbora evropskih nadzornih organov, ki je bil ustanovljen s členom 54 Uredbe (EU) št. 1093/2010, členom 54 Uredbe (EU) št. 1094/2010 in členom 54 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. Za namene te uredbe ESMA zagotovi, da so odbor za reševanje in druge funkcije, na katere se nanaša Uredba (EU) št. 1095/2010, strukturno ločeni.

Člen 6

Sodelovanje med organi

1. Pristojni organi, organi za reševanje in ESMA za namene te uredbe tesno sodelujejo. V fazi sanacije, bi pristojni organ in člani nadzornega kolegija zlasti morali učinkovito sodelovati in komunicirati z organom za reševanje, da bi lahko slednji ukrepal pravočasno.

1a. Organ za reševanje CNS in organi za reševanje klirinških članov CNS tesno sodelujejo, da se zagotovi neovirano reševanje.

2. Pristojni organi in organi za reševanje za namene te uredbe sodelujejo z ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

Pristojni organi in organi za reševanje v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ESMA takoj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.

Oddelek II

Odločanje in postopki

Člen 7

Splošna načela v zvezi z odločanjem

Pristojni organi, organi za reševanje in ESMA pri odločanju in ukrepanju v skladu s to uredbo upoštevajo vsa naslednja načela in vidike:

(a) da sta zagotovljeni učinkovitost in sorazmernost vsake odločitve ali ukrepa v zvezi s posamezno CNS ob upoštevanju vsaj naslednjih dejavnikov:

(i) pravne oblike ter lastniške in organizacijske strukture CNS, po potrebi vključno z vsemi odvlistnostmi znotraj skupine, ki ji pripada CNS;

(ii) narave, velikosti in kompleksnosti poslovanja CNS, zlasti velikosti, strukture in likvidnosti v kriznih razmerah na trgih, na katerih deluje;

(iii) strukture, narave in raznolikosti klirinškega članstva CNS ter, kolikor so te informacije na voljo, mreže strank in posrednih strank njenih klirinških članov;

(iiia) nadomestljivosti kritičnih funkcij CNS na trgih, na katerih deluje;

(v) medsebojne povezanosti CNS z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, mesti trgovanja, finančnimi institucijami in finančnim sistemom na splošno;

(va) ali CNS izvaja kliring za pogodbo o izvedenih finančnih instrumentih OTC, ki se nanaša na razred izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katerega velja obveznost kliringa v skladu s členom 5(2) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(vi) dejanskih ali možnih posledic kršitev iz členov 19(1) in 22(2);

(b) da se pri sprejemanju odločitev in ukrepanju spoštujejo zahteve glede učinkovitosti, pravočasnosti in po potrebi tudi nujnosti postopka odločanja ter ohranjanja čim nižjih stroškov, pri čemer je treba zagotoviti, da se v največji možni meri preprečijo motnje na trgu;

(ba) da se v največji možni meri prepreči uporaba javnofinančne pomoči, da je ta na voljo in se uporabi le v skrajnem primeru in v skladu s členom 45 ter da se ne ustvarja pričakovanje, da bo takšna pomoč zagotovljena;

(d) da organi za reševanje, pristojni organi in drugi organi medsebojno sodelujejo, s čimer zagotovijo, da so odločitve sprejete in ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;

- (e) da so jasno opredeljene vloge in odgovornosti ustreznih organov v vsaki državi članici;
- (f) da se ustrezno upoštevajo interesi držav članic, v katerih CNS zagotavlja storitve in v katerih imajo sedež njeni klirinški člani ter – če so ustrezne informacije na voljo – njihove stranke in posredne stranke, tudi če so države članice navedene stranke in posredne stranke v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU določile za druge sistemsko pomembne institucije, in morebitne povezane infrastrukture finančnih trgov, vključno z interoperabilnimi CNS; ustrezno se upošteva zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost ali fiskalne vire navedenih držav članic in Unije kot celote;
- (fa) da organi za reševanje in kolegiji za reševanje ne morejo zahtevati od držav članic, da zagotovijo izredno javnofinančno pomoč, in tudi ne morejo posegati v proračunsko suverenost in fiskalne obveznosti držav članic;
- (g) da morajo biti interesi prizadetih klirinških članov in – če so ustrezne informacije na voljo – njihovih strank in posrednih strank, upnikov in drugih deležnikov CNS v zadevnih državah članicah uravnoteženi, in sicer z izogibanjem nepravilnemu oškodovanju ali nepravilni zaščiti interesov posameznih akterjev ter nepravilnemu razporejanju bremena v državah članicah in med njimi;
- (h) da katera koli obveznost na podlagi te uredbe, da se je treba pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetovati z organom, pomeni najmanj obveznost, da se je treba posvetovati o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki:
- (i) vplivajo ali bodo verjetno vplivali na klirinške člane, stranke, povezane infrastrukture finančnih trgov ali mesta trgovanja;
 - (ii) imajo ali bodo verjetno imeli posledice za finančno stabilnost države članice, v kateri imajo klirinški člani, stranke, povezane infrastrukture finančnih trgov ali mesta trgovanja sedež ali v kateri se nahajajo;
- (ha) da organ za reševanje in kolegij za reševanje CNS, če organ opozori na težavo v zvezi s finančno stabilnostjo svoje države članice, to težavo temeljito preučita in v primeru, da izraženih pomislekov ne upoštevata, to tudi pisno utemeljita;
- (i) da se upoštevajo načrti reševanja iz člena 13, razen če je ob upoštevanju okoliščin posameznega primera odstopanje od teh načrtov nujno za boljše doseganje ciljev reševanja;
- (j) da je, kar zadeva pristojne organe, zagotovljena preglednost, kadar je mogoče, v vsakem primeru pa takrat, ko bi lahko predlagana odločitev ali ukrep imela posledice za finančno stabilnost ali fiskalne vire katere od zadevnih držav članic;

(k) da se čim tesneje usklajujejo in sodelujejo, tudi z namenom znižanja skupnih stroškov reševanja;

(l) da se, kolikor je mogoče, zmanjšajo negativni gospodarski in socialni učinki odločitev, vključno z negativnimi posledicami za finančno stabilnost, na države članice, v katerih CNS zagotavlja storitve in v katerih imajo sedež njeni klirinški člani ter – če so ustrezne informacije na voljo – njihove stranke in posredne stranke, tudi če so države članice navedene stranke in posredne stranke v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU določile za druge sistemsko pomembne institucije, in morebitne povezane infrastrukture finančnih trgov, vključno z interoperabilnimi CNS.

Člen 8

Izmenjava informacij

1. Organi za reševanje, pristojni organi in ESMA si spontano ali na zahtevo pravočasno izmenjujejo vse informacije, ki so pomembne za izvajanje njihovih nalog na podlagi te uredbe.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 organi za reševanje razkrijejo zaupne informacije, ki jih zagotovi organ tretje države, samo v primeru, če je navedeni organ za to dal predhodno pisno soglasje.

Organi za reševanje pristojnemu ministrstvu zagotovijo vse informacije v zvezi z odločitvami ali ukrepi, o katerih je treba obvestiti navedeno ministrstvo, se z njim glede njih posvetovati ali zanje dobiti njegovo soglasje.

NASLOV III PRIPRAVA

POGLAVJE I

Načrtovanje sanacije in reševanja

Oddelek 1

Načrtovanje sanacije

Člen 9

Načrti sanacije

1. CNS pripravijo in posodablajo načrt sanacije, v katerem predvidijo ukrepe, ki jih je treba sprejeti v primeru dogodkov, ki so povezani z neizpolnjevanjem obveznosti, in dogodkov, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti, ter kombinacije obeh, da lahko v primeru znatnega poslabšanja finančnega stanja ali tveganja, da bodo kršene njihove kapitalske in bonitetne zahteve, ki jih je treba izpolnjevati na podlagi Uredbe (EU) št. 648/2012, brez javnofinančne pomoči ponovno vzpostavijo finančno trdnost in omogočijo nadaljnje zagotavljanje kritičnih funkcij.

Ukrepi, vključeni v načrt sanacije:

(a) celovito in učinkovito obravnavajo vsa tveganja, opredeljena v različnih scenarijih, vključno z možnimi nepokritimi likvidnostnimi primanjkljaji;

(b) v primeru izgub, nastalih zaradi dogodka, povezanega z neizpolnitvijo obveznosti, zagotovijo ponovno uskladitev poslovne knjige ter popolno porazdelitev nepokritih izgub med klirinške člane in njihove stranke, če so te stranke neposredni upniki CNS, ter delničarje, pri čemer je treba upoštevati interese vseh deležnikov;

(ba) vključujejo ureditve za pokrivanje izgub, ki so primerne za pokritje izgub, ki bi lahko nastale zaradi vseh vrst dogodkov, ki niso povezani z neizpolnjevanjem obveznosti;

(c) omogočajo obnovitev finančnih sredstev CNS, vključno z njenimi lastnimi sredstvi, do ravni, ki je potrebna, da lahko CNS izpolni svoje obveznosti iz Uredbe (EU) št. 648/2012 in da lahko še naprej in pravočasno opravlja ključne funkcije CNS.

2. Načrt sanacije vključuje okvir kazalnikov, ki temeljijo na profilu tveganja CNS, s katerimi se opredelijo okoliščine, v katerih se sprejmejo ukrepi iz načrta sanacije. Kazalniki lahko kvalitativno ali kvantitativno kažejo finančno trdnost in sposobnost uspešnega poslovanja CNS ter bi morali omogočiti, da se sanacijski ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj, da se zagotovi dovolj časa za izvedbo načrta.

CNS vzpostavijo ustrezne ureditve za redno spremljanje kazalnikov. CNS poročajo svojim pristojnim organom o rezultatih tega spremljanja. Pristojni organi posredujejo nadzornemu kolegiju informacije, ki se jim zdijo pomembne.

ESMA v sodelovanju z ESRB do ... [eno leto po začetku veljavnosti te uredbe] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice za določitev minimalnega seznama kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov iz prvega pododstavka tega odstavka.

3. CNS v svoja pravila delovanja vključijo določbe, v katerih opišejo postopke, ki jih bodo uporabile, kadar z namenom, da bi dosegle cilje sanacije, predlagajo:

- (a) da sprejmejo ukrepe iz svojega načrta sanacije, tudi če niso izpolnjeni ustrezni kazalniki, ali
- (b) da ne sprejmejo ukrepov iz svojega načrta sanacije, tudi če so izpolnjeni ustrezni kazalniki.

O vseh odločitvah, sprejetih v skladu s tem odstavkom, in utemeljitvah zanje je nemudoma obveščen pristojni organ.

4. Kadar CNS namerava uporabiti svoj načrt sanacije, pristojni organ obvesti o naravi in razsežnosti težav, ki jih je ugotovila, tako da opiše vse pomembne okoliščine ter navede sanacijske ali druge ukrepe, ki jih namerava sprejeti za rešitev položaja, in predvideni časovni okvir za ponovno vzpostavitev svoje finančne trdnosti z uporabo navedenih ukrepov.

Kadar pristojni organ meni, da bi lahko imel sanacijski ukrep, ki ga CNS namerava sprejeti, znatne škodljive učinke na finančni sistem ali da bo verjetno neučinkovit, lahko od CNS zahteva, naj navedenega ukrepa ne sprejme.

Po obvestilu, prejetem v skladu z drugim pododstavkom odstavka 3, pristojni organ nemudoma oceni, ali okoliščine zahtevajo uporabo pooblastil za zgodnje posredovanje v skladu s členom 19.

5. Pristojni organ takoj obvesti organ za reševanje in nadzorni kolegij, organ za reševanje pa nemudoma obvesti kolegij za reševanje o vseh obvestilih, prejetih v skladu z drugim pododstavkom odstavka 3 in prvim pododstavkom odstavka 4, ter o vseh naknadnih navodilih pristojnega organa v skladu z drugim pododstavkom odstavka 4.

Če je pristojni organ obveščen v skladu s prvim pododstavkom odstavka 4, v največji možni meri omeji ali prepove vsakršno plačilo lastniških instrumentov in instrumentov, ki se obravnavajo kot lastniški, vključno z izplačilom dividend in odkupi vrednostnih papirjev s strani CNS, ne da bi to povzročilo dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti, in lahko omeji, prepove ali zamrzne vsa izplačila variabilnih plačil, kot so opredeljena v politiki prejemkov CNS v skladu s členom 26(5) Uredbe (EU) št. 648/2012, diskrecijske pokojninske pravice ali odpravnine za višje vodstvo, kot je opredeljeno v členu 2(29) Uredbe (EU) št. 648/2012.

6. CNS vsaj enkrat letno ter v *vsakem primeru* po *vsaki* spremembi svoje pravne ali organizacijske strukture, poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na navedene načrte ali kako drugače zahtevala njihovo prilagoditev, *pregledajo, testirajo in po potrebi* posodobijo svoje načrte sanacije. Pristojni organi lahko od CNS zahtevajo, naj svoje načrte sanacije posodobljajo pogosteje.

7. Načrti sanacije se pripravijo v skladu z oddelkom A Priloge; v njih se po potrebi upoštevajo vse relevantne odvisnosti znotraj skupine, ki ji pripada CNS. Pristojni organi lahko od CNS zahtevajo, naj v svoje načrte sanacije vključijo dodatne informacije. Pristojni organ CNS se, kadar je to ustrezno, posvetuje s pristojnim organom nadrejene družbe CNS.

7a. V načrtih sanacije:

(a) ni predviden dostop do ali prejema izredne javnofinančne pomoči, izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere;

(b) so upoštevani interesi vseh deležnikov, na katere bodo verjetno vplivali, vključno z interesi klirinških članov in – če so informacije na voljo – njihovih neposrednih in posrednih strank, ter

(c) je zagotovljeno, da klirinški člani nimajo neomejenih izpostavljenosti do CNS ter da so morebitne izgube in likvidnostni primanjkljaji deležnikov transparentni in izmerljivi ter jih je mogoče obvladati in nadzorovati.

7c. ESMA v sodelovanju z ESRB do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice za natančnejšo določitev niza scenarijev, ki jih je treba obravnavati za namene iz odstavka 1. ESMA pri izdaji takih smernic po potrebi upošteva nadzorno testiranje izjemnih situacij.

7d. Če je CNS del skupine in so sporazumi o podpori s strani matičnega podjetja ali skupine del načrta sanacije, so v načrtu sanacije obravnavani scenariji, v katerih izpolnjevanje teh sporazumov ni mogoče.

7f. V primeru dogodka, ki je ali ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, CNS uporabi dodaten znesek svojih predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev, preden uporabi ureditve in ukrepe iz točke 12 odstavka 1 oddelka A Priloge. Ta znesek ne sme biti nižji od 10 % in ne višji od 25 % kapitalskih zahtev na podlagi tveganj, izračunanih v skladu s členom 16(2) Uredbe (EU) št. 648/2012.

Za izpolnitev te zahteve lahko CNS uporabijo znesek kapitala, ki ga imajo – poleg svojih minimalnih kapitalskih zahtev –, da upoštevajo prag za prigrasitev iz delegiranega akta, sprejetega na podlagi člena 16(3) Uredbe (EU) 648/2012.

7g. ESMA v tesnem sodelovanju z EBA in po posvetovanju z ESCB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih opredeli metodologijo za izračun in vzdrževanje dodatnega zneska predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev, ki se uporabljajo v skladu z odstavkom 7f. ESMA pri pripravi teh tehničnih standardov upošteva vse naštet:

- (a) strukturo in notranjo organiziranost CNS ter naravo, obseg in kompleksnost njihovih dejavnosti;
- (b) strukturo spodbud deležnikov CNS, vodstva CNS, klirinških članov CNS in strank teh klirinških članov;
- (c) ustreznost tega, da CNS – odvisno od valut, v katerih so instrumenti, za katere opravijo kliring, izraženi, valut, sprejetih kot zavarovanje, in tveganja, ki izhaja iz njihovih dejavnosti, zlasti kadar ne opravijo kliringa izvedenih finančnih instrumentov OTC, kot so opredeljeni v točki 7 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 – vložijo ta dodatni znesek lastnih namenskih sredstev v sredstva, ki niso sredstva iz člena 47(1) navedene uredbe;

(d) pravila, ki veljajo za CNS iz tretjih držav, in prakse teh CNS ter mednarodni razvoj v zvezi s sanacijo in reševanjem CNS, da se ohrani konkurenčnost CNS Unije, dejavnih na mednarodni ravni, in konkurenčnost CNS Unije v primerjavi s CNS iz tretjih držav, ki zagotavljajo storitve kliringa v Uniji.

Kadar ESMA na podlagi meril iz točke (c) prvega pododstavka ugotovi, da bodo nekateri CNS lahko vložili ta dodatni znesek predhodno financiranih lastnih namenskih sredstev v sredstva, ki niso sredstva iz člena 47(1) Uredbe (EU) 648/2012, natančneje opredeli tudi:

- (a) postopek, po katerem lahko CNS – če navedena sredstva niso takoj na voljo – uporabijo sanacijske ukrepe, s katerimi se od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahtevajo finančni prispevki;
- (b) postopek, po katerem CNS pozneje klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, iz točke (a) povrne sredstva do zneska, ki se uporabi v skladu z odstavkom 7f.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

7j. CNS razvije ustrezne mehanizme, da se v proces priprave načrta sanacije vključijo povezane infrastrukture finančnih trgov in deležniki, ki bi v primeru, da bi se ta načrt izvedel, prevzeli izgube, nosili stroške ali prispevali sredstva za kritje likvidnostnih primanjkljajev.

8. Odbor CNS ob upoštevanju nasvetov odbora za tveganja v skladu s členom 28(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 oceni in odobri načrt sanacije, preden ga predloži pristojnemu organu.

8a. Če se odbor CNS odloči, da ne bo upošteval nasveta odbora za tveganja, v skladu s členom 28(5) Uredbe (EU) št. 648/2012 takoj obvesti pristojni organ in mu podrobno obrazloži svojo odločitev.

9. Načrti sanacije se vključijo v korporacijsko strukturo upravljanja in splošni okvir obvladovanja tveganja CNS.

Ukrepi iz načrtov sanacije, ki ustvarjajo finančne ali pogodbene obveznosti za klirinške člane in po potrebi za stranke in posredne stranke ter povezane infrastrukture finančnih trgov ali mesta trgovanja, so del pravil delovanja CNS.

CNS zagotovijo, da so ukrepi, določeni v načrtih sanacije, izvršljivi kadar koli v vseh jurisdikcijah, v katerih se nahajajo klirinški člani, povezane infrastrukture finančnih trgov ali mesta trgovanja.

Obveznost CNS, da v svoje načrte sanacije vključijo pravico do poziva k denarnemu plačilu za sanacijo in po potrebi do znižanja vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ne velja za subjekte iz člena 1(4) in (5) Uredbe (EU) št. 648/2012.

9a. Klirinški člani svoje stranke jasno in transparentno obveščajo o tem, ali in kako lahko ukrepi iz načrta sanacije CNS vplivajo nanje.

Člen 10

Ocena načrtov sanacije

1. CNS svoje načrte sanacije predložijo pristojnemu organu.

Pristojni organ vsak načrt brez nepotrebnega odlašanja pošlje nadzornemu kolegiju in organu za reševanje. Pristojni organ jih pregleda ter v 6 mesecih po njihovi predložitvi in ob uskladitvi z nadzornim kolegijem v skladu s postopkom iz člena 12 oceni, v kakšnem obsegu izpolnjujejo zahteve iz člena 9.

3. Pri ocenjevanju načrta sanacije pristojni organ in nadzorni kolegij upoštevata naslednje dejavnike:

(a) kapitalno strukturo CNS, njen kaskadni pristop k neplačilom, raven kompleksnosti organizacijske strukture, zamenljivost njenih dejavnosti in njen profil tveganja, vključno s finančnimi, operativnimi in kibernetnimi tveganji;

(b) splošni vpliv, ki bi ga imelo izvajanje načrta sanacije na:

(i) klirinške člane in – če so informacije na voljo – njihove stranke in posredne stranke, vključno s tistimi, ki so bili določeni za druge sistemsko pomembne institucije v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU;

(ii) katere koli povezane infrastrukture finančnih trgov;

(iii) finančne trge, vključno z mesti trgovanja, na katerih CNS opravlja storitve, ter

(iv) finančni sistem katere koli države članice in celotne Unije;

(c) ali instrumenti za sanacijo in njihovo zaporedje, določeno v načrtu sanacije, ustvarjajo ustrezne spodbude, da lahko lastniki in klirinški člani CNS ter po možnosti njihove stranke, kot je ustrezno, nadzirajo, kolikšno tveganje prinašajo v sistem ali so mu v sistemu podvrženi, spremljajo dejavnosti CNS v zvezi s prevzemanjem in upravljanjem tveganj ter prispevajo k postopku upravljanja neizpolnjenih obveznosti CNS.

3a. Pri ocenjevanju načrta sanacije pristojni organ upošteva sporazume o podpori matičnega podjetja kot veljavne dele načrta sanacije le, če so ti sporazumi pogodbeno zavezujoči.

4. Organ za reševanje preuči načrt sanacije, da bi v njem odkril morebitne ukrepe, ki bi lahko negativno vplivali na rešljivost CNS. Kadar organ za reševanje odkrije takšne ukrepe, o njih obvesti pristojni organ in v dveh mesecih po tem, ko pristojni organ posreduje posamezni načrt sanacije, pristojnemu organu predloži priporočila o tem, kako obravnati negativni učinek navedenih ukrepov na rešljivost CNS.

5. Kadar se pristojni organ odloči, da ne bo upošteval priporočil organa za reševanje v skladu z odstavkom 4, mu to odločitev v celoti utemelji.

6. Kadar se pristojni organ strinja s priporočili organa za reševanje ali ob uskladitvi z nadzornim kolegijem v skladu s členom 12 meni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo izvajanje, obvesti CNS in ji omogoči, da predloži svoje mnenje.

7. Pristojni organ lahko ob upoštevanju mnenja CNS od slednje zahteva, naj v dveh mesecih, ki se lahko z odobritvijo pristojnega organa podaljšata za en mesec, predloži spremenjen načrt, v katerem je prikazano, kako so navedene pomanjkljivosti ali ovire odpravljene. Spremenjeni načrt se oceni v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena.

8. Kadar pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje in ob uskladitvi z nadzornim kolegijem v skladu s členom 12 meni, da spremenjeni načrt pomanjkljivosti in ovir ne odpravlja ustrezno, ali kadar CNS ni predložila revidiranega načrta, pristojni organ od CNS zahteva, naj v razumnem roku, kot ga sam opredeli, izvede določene spremembe načrta.

9. Kadar pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče ustrezno odpraviti z določenimi spremembami načrta, pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje in ob uskladitvi z nadzornim kolegijem v skladu s členom 12 od CNS zahteva, naj v razumnem časovnem okviru opredeli spremembe, ki jih je treba izvesti pri poslovanju, da bi odpravila pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije.

Kadar CNS v časovnem okviru, ki ga določi pristojni organ, ne opredeli teh sprememb ali kadar pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje in ob uskladitvi z nadzornim kolegijem v skladu s postopki iz člena 12 meni, da pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije s predlaganimi ukrepi ne bi bile ustrezno odpravljene, od CNS zahteva, naj v razumnem časovnem okviru, ki ga je opredelil pristojni organ, ob upoštevanju resnosti pomanjkljivosti in ovir ter učinka ukrepov na poslovanje CNS in zmožnosti ohranjanja skladnosti z Uredbo (EU) št. 648/2012 sprejme določene ukrepe glede enega ali več naslednjih ciljev:

- (a) zmanjšati profil tveganja CNS;
- (b) povečati zmožnosti CNS za pravočasno dokapitalizacijo, da lahko izpolni svoje *kapitalske in bonitetne* zahteve;
- (c) pregledati strategijo in strukturo CNS;

- (d) spremeniti kaskadni pristop k neplačilom, sanacijske ukrepe in druge ureditve za porazdelitev izgub, da se izboljšata rešljivost in odpornost kritičnih funkcij;
- (e) spremeniti strukturo upravljanja CNS.

10. Zahteva iz drugega pododstavka odstavka 9 se obrazloži in pisno sporoči CNS.

10a. ESMA v sodelovanju z ESCB in ESRB pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli dejavnike iz točk (a), (b) in (c) odstavka 3.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do ... [12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 12

Usklajevalni postopek za načrte sanacije

–1. Nadzorni kolegij preuči načrt sanacije, in če kateri koli član kolegija meni, da v njem obstajajo bistvene pomanjkljivosti ali kakršne koli bistvene ovire za njegovo izvajanje, pristojnemu organu CNS v dveh mesecih po tem, ko pristojni organ posreduje načrt sanacije, predloži priporočila v zvezi s temi zadevami.

1. Nadzorni kolegij sprejme skupno odločitev o obeh naslednjih zadevah:

- (a) pregledu in oceni načrta sanacije;
- (b) uporabi ukrepov iz člena 10(6), (7), (8) in (9).

2. Nadzorni kolegij sprejme skupno odločitev o zadevah iz točk (a) in (b) odstavka 1 v štirih mesecih od datuma, ko pristojni organ pošlje načrt sanacije.

ESMA lahko na zaprosilo pristojnega organa, ki pripada nadzornemu kolegiju, v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1095/2010 nadzornemu kolegiju pomaga sprejeti skupno odločitev.

3. Kadar kolegiju v štirih mesecih po tem, ko je bil načrt sanacije poslan, ne uspe sprejeti skupne odločitve o zadevah iz točk (a) in (b) odstavka 1, pristojni organ CNS sprejme svojo odločitev.

Pristojni organ CNS sprejme odločitev iz prvega pododstavka ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija izrazili v štirimesečnem obdobju. Pristojni organ CNS navedeno odločitev pisno sporoči CNS in drugim članom kolegija.

4. Če do konca zadevnega štirimesečnega obdobja ni bila sprejeta skupna odločitev in se navadna večina članov z glasovalno pravico ne strinja s predlogom pristojnega organa za skupno odločitev o zadevi v zvezi z ocenjevanjem načrtov sanacije ali izvajanjem ukrepov v skladu s členom 10(9)(a), (b) in (d) te uredbe, lahko kateri koli zadevni član z glasovalno pravico na podlagi navedene večine zadevo predloži ESMA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Pristojni organ CNS počaka na odločitev, ki jo ESMA sprejme v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010, nato pa odloči v skladu z odločitvijo ESMA.

5. Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti ESMA. Če ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev pristojnega organa CNS.

ODDELEK 2 NAČRTOVANJE REŠEVANJA

Člen 13 Načrti reševanja

1. Organ za reševanje CNS po posvetovanju s pristojnim organom in ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s postopkom iz člena 15 pripravi načrt reševanja za CNS.

2. V načrtu reševanja so določeni ukrepi za reševanje, ki jih lahko sprejme organ za reševanje, če CNS izpolnjuje pogoje za reševanje iz člena 22.

3. Pri načrtu reševanja se upošteva vsaj naslednje:

(a) propad CNS zaradi enega ali več naslednjih razlogov:

(i) dogodkov, povezanih z neizpolnitvijo obveznosti, in

(ii) dogodkov, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti, tudi v času splošne finančne nestabilnosti ali dogodkov na ravni celotnega sistema;

(b) vpliv, ki bi ga imelo izvajanje načrta reševanja na:

(i) klirinške člane in – če so informacije na voljo – njihove stranke in posredne stranke, vključno s tistimi, ki so bili določeni za druge sistemsko pomembne institucije v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU, in tistimi, za katere se bodo verjetno uporabili sanacijski ukrepi ali ukrepi za reševanje v skladu z Direktivo 2014/59/EU;

(ii) katere koli povezane infrastrukture finančnih trgov;

(iii) finančne trge, vključno z mesti trgovanja, na katerih CNS opravlja storitve, ter

(iv) finančni sistem v kateri koli državi članici ali celotni Uniji ter, kolikor je mogoče, v tretjih državah, v katerih opravlja storitve;

(c) kako in v katerih okoliščinah lahko CNS zaprosi za posojilo centralne banke, dodeljeno na podlagi standardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere, ter določitev sredstev, ki bi bila predvidoma primerna za zavarovanje s premoženjem.

4. Načrt reševanja ne predvideva ničesar od naslednjega:

(a) izredne javnofinančne pomoči;

(b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;

(c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

4a. Načrt za reševanje vsebuje preudarne predpostavke o finančnih sredstvih, ki so na voljo kot instrumenti za reševanje, ki bi lahko bili potrebni za doseganje ciljev reševanja, in virih, ki bi morali biti na voljo v skladu s pravilnikom in ureditvami CNS v času začetka reševanja. V navedenih preudarnih predpostavkah se upoštevajo relevantne ugotovitve zadnjih testiranj izjemnih situacij, opravljenih v skladu s členom 32(2) Uredbe (EU) št. 1095/2010 in opredeljenih v členu 24a(7)(b) Uredbe (EU) št. 648/2012, pa tudi scenariji skrajnih tržnih razmer, ki presegajo razmere, navedene v načrtu sanacije CNS.

5. Organ za reševanje CNS po posvetovanju s pristojnim organom in ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s postopkom iz člena 15 načrta reševanja pregleda in po potrebi posodobi vsaj enkrat letno, vsekakor pa po spremembah pravne ali organizacijske strukture CNS, njenega poslovanja ali finančnega položaja ali kateri koli drugi spremembi, ki bistveno vpliva na učinkovitost načrta.

CNS in pristojni organ o vseh takih spremembah takoj obvestita organ za reševanje.

6. V načrtu reševanja se določijo okoliščine in različni scenariji uporabe instrumentov za reševanje in izvedbe pooblastil za reševanje. Pri tem je treba, zlasti s pomočjo različnih scenarijev, jasno razlikovati med propadom, ki ga povzročijo dogodki, ki so povezani z neizpolnitvijo obveznosti, dogodki, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti, in kombinacija obeh, pa tudi med različnimi vrstami dogodkov, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti. Načrt reševanja vključuje naslednje elemente, skupaj s kvantitativno opredelitvijo, kjer je to ustrezno in mogoče:

(a) povzetek ključnih elementov načrta, v katerem se razlikuje med dogodki, povezanimi z neizpolnitvijo obveznosti, dogodki, ki niso povezani z neizpolnitvijo obveznosti, in kombinacijo obeh;

(b) povzetek bistvenih sprememb CNS, do katerih je prišlo po zadnji posodobitvi načrta reševanja;

(c) opis, kako bi bile lahko kritične funkcije CNS pravno in ekonomsko ločene od njenih drugih funkcij v zadostnem obsegu, da bi se zagotovilo nadaljnje izvajanje njenih kritičnih funkcij v primeru reševanja CNS;

(d) oceno časovnega okvira za izvedbo vseh bistvenih vidikov načrta, vključno z obnovitvijo finančnih sredstev CNS;

(e) podroben opis ocene rešljivosti, izvedene v skladu s členom 16;

- (f) opis vseh ukrepov, ki so v skladu s členom 17 potrebni za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost, opredeljenih na podlagi ocene, opravljene v skladu s členom 16;
- (g) opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti kritičnih funkcij in sredstev CNS;
- (h) podroben opis ureditev, s katerimi se zagotovi, da so informacije, zahtevane v skladu s členom 14, posodobljene in vedno na voljo organom za reševanje;
- (i) obrazložitev, kako bi se lahko financirali ukrepi za reševanje, ne da bi se pri tem predvideli elementi iz odstavka 4;
- (j) podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile v skladu z različnimi mogočimi scenariji, in z njimi povezane časovne okvire;
- (k) opis kritičnih odvisnosti med CNS in drugimi udeleženci na trgu ter med CNS in ponudniki kritičnih storitev, dogovori o interoperabilnosti in povezavami z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, pa tudi načine obravnave vseh navedenih odvisnosti;
- (ka) opis kritičnih odvisnosti znotraj skupine ter načine njihove obravnave;
- (l) opis različnih možnosti za zagotovitev:
 - (i) dostopa do plačil in klirinških storitev ter druge infrastrukture;
 - (ii) pravočasne poravnave obveznosti do klirinških članov in, kadar je primerno, njihovih strank in morebitnih povezanih infrastruktur finančnih trgov;
 - (iii) preglednega in nediskriminatornega dostopa klirinških članov in, kadar je primerno, njihovih strank do računov vrednostnih papirjev ali gotovinskih računov, ki jih zagotavlja CNS, in zavarovanja z vrednostnimi papirji ali gotovinskega zavarovanja, ki je bilo dano CNS in ga ta vzdržuje ter je dolgovano takim udeležencem;
 - (iv) nadaljnjega delovanja povezav med CNS in drugimi infrastrukturami finančnih trgov ter med CNS in mesti trgovanja;
 - (v) ohranitve prenosljivosti pozicij in povezanih sredstev neposrednih in posrednih strank;
 - (vi) ohranitve licenc, dovoljenj, priznanj in pravnih opredelitev CNS, kadar je to nujno za nadaljnje izvajanje kritičnih funkcij CNS, vključno z njenim priznanjem zaradi uporabe ustreznih pravil o dokončnosti poravnave in sodelovanja v drugih infrastrukturah finančnih trgov ali povezav z njimi ali mesti trgovanja;
- (la) opis tega, kako bo organ za reševanje pridobil informacije, potrebne za izvedbo vrednotenja iz člena 24;

(m) analizo vpliva načrta na zaposlene v CNS, vključno z oceno vseh povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z uslužbenci med procesom reševanja, pri čemer se upoštevajo morebitna nacionalna pravila in sistemi za dialog s socialnimi partnerji;

(n) načrt za obveščanje medijev in javnosti, da bi dosegli čim večjo preglednost;

(o) opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov CNS;

(oa) opis načinov obveščanja kolegija za reševanje v skladu s členom 70(1);

(p) opis ukrepov za lažjo prenosljivost pozicij in povezanih sredstev klirinških članov in strank CNS, ki ne izpolnjuje obveznosti, od CNS, ki ne izpolnjuje obveznosti, k drugi CNS ali premostitveni CNS, pri čemer pogodbeni razmerja med klirinškimi člani in njihovimi strankami ostanejo neokrnjena.

Informacije iz odstavka 6(a) se razkrijejo zadevni CNS. CNS lahko organu za reševanje predloži pisno mnenje o načrtu reševanja. Navedeno mnenje se vključi v načrt.

8. ESMA po posvetovanju z ESRB in ob upoštevanju zadevnih določb Delegirane uredbe Komisije (EU) XXX/2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 10(9) Direktive 2014/59/EU, ter ob upoštevanju načela sorazmernosti pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, v katerih podrobneje opredeli vsebino načrta reševanja v skladu z odstavkom 6.

ESMA pri pripravi osnutkov regulativnih tehničnih standardov organom za reševanje omogoči dovolj prožnosti, da lahko upoštevajo posebnosti svojih nacionalnih pravnih okvirov na področju insolvenčnega prava ter naravo in kompleksnost klirinških poslov, ki jih izvajajo CNS.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum: 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 14

Dolžnost CNS, da sodelujejo in zagotovijo informacije

CNS po potrebi sodelujejo pri pripravi načrtov reševanja ter svojemu organu za reševanje neposredno ali prek svojega pristojnega organa predložijo vse informacije, potrebne za pripravo in izvajanje navedenih načrtov, vključno z informacijami in analizo iz oddelka B Priloge.

Pristojni organi organom za reševanje zagotovijo informacije iz prvega pododstavka, ki jih že imajo.

Organi za reševanje lahko od CNS zahtevajo, naj jim zagotovijo podrobne evidence pogodb iz člena 29 Uredbe (EU) št. 648/2012, ki so jih sklenile. Organi za reševanje lahko določijo rok za zagotovitev navedenih evidenc, pri čemer lahko določijo različne roke za različne vrste pogodb.

CNS si pravočasno izmenjuje informacije s svojimi pristojnimi organi, da bi v skladu s členoma 9 in 10 te uredbe omogočila oceno profilov tveganja CNS in medsebojno povezanost z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, drugimi finančnimi institucijami ter finančnim sistemom nasploh. Pristojni organi posredujejo nadzornemu kolegiju tiste informacije, ki se jim zdijo pomembne.

Člen 15

Usklajevalni postopek za načrte reševanja

1. Kolegij za reševanje sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja in njegovih morebitnih spremembah v štirih mesecih od datuma, ko organ za reševanje pošlje navedeni načrt, kot je določeno v odstavku 2.

2. Organ za reševanje kolegiju za reševanje pošlje osnutek načrta reševanja, informacije, zagotovljene v skladu s členom 14, in vse dodatne informacije, ki jih ta kolegij potrebuje.

Organ za reševanje zagotovi, da se ESMA zagotovijo vse informacije, ki jih potrebuje glede na svojo vlogo v skladu s tem členom.

3. Organ za reševanje se lahko v skladu s členom 4(4) odloči, da v pripravo in pregled načrta reševanja vključi organe tretjih držav, če izpolnjujejo zahteve v zvezi z zaupnostjo iz člena 71 in so iz jurisdikcij, v katerih ima sedež kateri od naslednjih subjektov:

(a) nadrejena družba CNS, kadar je primerno;

(b) klirinški člani CNS, kadar njihov prispevek v jamstveni sklad CNS v obdobju enega leta na zbirni osnovi presega prispevek tretje države članice z največjimi prispevki, kot je navedeno v členu 18(2)(c) Uredbe (EU) št. 648/2012;

(c) podrejene družbe CNS, kadar je primerno;

(d) drugi ponudniki kritičnih storitev za CNS;

(e) interoperabilni CNS.

4. ESMA lahko v skladu s členom 31(c) Uredbe (EU) št. 1095/2010 kolegiju za reševanje na zahtevo organa za reševanje pomaga sprejeti skupno odločitev.

5. Kadar kolegiju za reševanje v štirih mesecih po tem, ko je bil načrt reševanja poslan, ne uspe sprejeti skupne odločitve, organ za reševanje odločitev o načrtu reševanja sprejme sam. Organ za reševanje sprejme odločitev ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija za reševanje izrazili v štirimesečnem obdobju. Organ za reševanje odločitev pisno sporoči CNS in drugim članom kolegija za reševanje.

6. Če do konca zadevnega štirimesečnega obdobja ni bila sprejeta skupna odločitev in se navadna večina članov z glasovalno pravico ne strinja s predlogom skupne odločitve s strani organa za reševanje o zadevi v zvezi z načrti za reševanje, lahko kateri koli zadevni član z glasovalno pravico na podlagi navedene večine zadevo predloži ESMA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št.

1095/2010. Organ za reševanje CNS počaka na odločitev, ki jo ESMA sprejme v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010, nato pa odloči v skladu z odločitvijo ESMA.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti ESMA. Če ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev organa za reševanje.

7. Kadar se na podlagi odstavka 1 sprejme skupna odločitev in kateri koli organ za reševanje ali pristojno ministrstvo na podlagi odstavka 6 meni, da vsebina zadeve, v zvezi s katero obstaja nestrinjanje, vpliva na fiskalno odgovornost njegove države članice, organ za reševanje CNS ponovno oceni načrt reševanja.

POGLAVJE II

Rešljivost

Člen 16

Ocena rešljivosti

1. Organ za reševanje ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s členom 17 in po posvetovanju s pristojnim organom oceni, v kolikšnem obsegu je CNS rešljiva, če ni predvideno nič od naslednjega:

(a) izredne javnofinančne pomoči;

(b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;

(c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

2. CNS velja za rešljivo, če organ za reševanje meni, da je izvedljiva in verodostojna likvidacija v okviru običajnih insolvenčnih postopkov ali sanacija z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje, pri čemer se zagotovi kontinuiteta kritičnih funkcij CNS in

prepreči vsakršna uporaba izredne javnofinančne pomoči, čim bolj pa tudi kakršen koli resnejši negativni učinek na finančni sistem in tudi možnosti za neupravičeno škodo prizadetim deležnikom.

Negativni učinki iz prvega pododstavka vključujejo širšo finančno nestabilnost ali dogodke na ravni celotnega sistema v kateri koli državi članici.

Če organ za reševanje meni, da CNS ni rešljiva, o tem pravočasno obvesti ESMA.

3. CNS na zahtevo organa za reševanje dokaže, da:

(a) ni ovir za znižanje vrednosti lastniških instrumentov na podlagi izvajanja pooblastil za reševanje, ne glede na to, ali so bili neizpolnjeni pogodbeni dogovori ali drugi ukrepi iz načrta sanacije CNS v celoti izčrpani;

(b) pogodbe CNS s klirinškimi člani ali tretjimi osebami tem klirinškim članom ali tretjim osebam ne omogočajo, da bi uspešno ugovarjali izvajanju pooblastil organa za reševanje ali se kako drugače izognili temu, da bi se navedena pooblastila uporabila zoper njih.

4. Zaradi ocene rešljivosti iz odstavka 1 organ za reševanje po potrebi preuči zadeve iz oddelka C Priloge.

4a. ESMA do ... [18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] v tesnem sodelovanju z ESRB v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice za spodbujanje zblíževanja reševalnih praks v zvezi z uporabo oddelka C Priloge.

5. Organ za reševanje *ob uskladitvi s kolegijem za reševanje* pripravi oceno rešljivosti hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja v skladu s členom 13.

Člen 17

Obravnava ali odprava ovir za rešljivost

1. Kadar organ za reševanje na podlagi ocene iz člena 16 ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s postopkom iz člena 18 ugotovi, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost CNS, v sodelovanju s pristojnim organom pripravi poročilo ter ga predloži CNS in kolegiju za reševanje.

V poročilu iz prvega pododstavka se analizirajo bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s CNS, obravnava njihov vpliv na poslovni model CNS ter priporočijo ciljno usmerjeni ukrepi za odpravo navedenih ovir.

2. Zahteva iz člena 15, da morajo kolegiji za reševanje sprejeti skupno odločitev o načrtih reševanja, se po predložitvi poročila iz odstavka 1 začasno odloži, dokler organ za reševanje na podlagi odstavka 3 tega člena ne odobri ukrepov za odpravo bistvenih ovir za rešljivost ali dokler niso na podlagi odstavka 4 tega člena določeni nadomestni ukrepi.

3. CNS v štirih mesecih od dneva prejema poročila, predloženega v skladu z odstavkom 1, organu za reševanje predlaga možne ukrepe za obravnavo ali odpravo *bistvenih* ovir za rešljivost, navedenih v poročilu. Organ za reševanje vse ukrepe, ki jih predlaga CNS, sporoči kolegiju za reševanje. Organ za reševanje in kolegij za reševanje v skladu s členom 18(1)(b) ocenita, ali se s temi ukrepi učinkovito obravnavajo ali odpravljajo navedene ovire.

4. Kadar organ za reševanje ob uskladitvi s kolegijem za reševanje v skladu s členom 18 ugotovi, da se z ukrepi, ki jih CNS predlaga v skladu z odstavkom 3, ne bi učinkovito zmanjšale ali odpravile ovire, opredeljene v poročilu, opredeli nadomestne ukrepe, ki jih sporoči kolegiju za reševanje za sprejetje skupne odločitve v skladu s členom 18(1)(c).

Pri nadomestnih ukrepih iz prvega pododstavka se upošteva naslednje:

(a) ogrožanje finančne stabilnosti zaradi navedenih *bistvenih* ovir za rešljivost CNS;

(b) verjetni učinek nadomestnih ukrepov na:

- i. CNS, vključno z njenim poslovnim modelom in operativno učinkovitostjo;
- ii. njene klirinške člane in – če so informacije na voljo – njihove stranke in posredne stranke, vključno s tistimi, ki so bili določeni za druge sistemsko pomembne institucije v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU;
- iii. katere koli povezane infrastrukture finančnih trgov;
- iv. finančne trge, vključno z mesti trgovanja, na katerih CNS opravlja storitve;
- v. finančni sistem v kateri koli državi članici ali celotni Uniji ter
- vi. notranji trg;

(ba)učinki na opravljanje integriranih klirinških storitev za različne produkte in portfeljska kritja pri različnih kategorijah sredstev.

Za namene točk (a) in (b) drugega pododstavka se organ za reševanje posvetuje s pristojnim organom in kolegijem za reševanje ter po potrebi z zadevnimi imenovanimi nacionalnimi makrobonitetnimi organi.

5. Organ za reševanje v skladu s členom 18 CNS neposredno ali posredno prek pristojnega organa pisno sporoči nadomestne ukrepe, ki jih je treba sprejeti za doseg cilja odprave ovir za rešljivost. Organ za reševanje utemelji, zakaj z ukrepi, ki jih je predlagala CNS, ne bi bilo mogoče odpraviti bistvenih ovir za rešljivost in kako bi bili nadomestni ukrepi pri tem učinkoviti.

6. CNS v enem mesecu predlaga načrt za uskladitev z nadomestnimi ukrepi in razumen časovni okvir za izvedbo načrta. Organ za reševanje lahko predlagani časovni okvir skrajša ali podaljša, če oceni, da je to potrebno.

7. Za namene odstavka 4 lahko organ za reševanje, ki po posvetu s pristojnim organom zagotovi razumen časovni okvir za izvedbo:

- (a) zahteva, naj CNS spremeni ali pripravi sporazume o opravljanju storitev, znotraj skupine ali s tretjimi osebami, tako da obsegajo zagotavljanje kritičnih funkcij;
- (b) zahteva, naj CNS omeji svoje največje nekritične izpostavljenosti na posamični in skupni ravni;
- (c) zahteva, naj CNS spremeni način pobiranja in vzdrževanja kritja v skladu s členom 41 Uredbe (EU) št. 648/2012;

- (d) zahteva, naj CNS spremeni sestavo in število svojih jamstvenih skladov iz člena 42 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (e) za CNS uvede zahteve glede zagotavljanja specifičnih ali rednih dodatnih informacij;
- (f) zahteva, naj CNS proda določeno premoženje;
- (g) zahteva, naj CNS omeji ali preneha opravljati posamezne obstoječe ali predlagane dejavnosti;
- (h) zahteva, naj CNS spremeni svoj načrt sanacije, pravila delovanja in druge pogodbene dogovore;
- (i) omeji ali prepreči razvoj novih ali obstoječih poslovnih področij ali zagotavljanje novih ali obstoječih storitev;
- (j) zahteva spremembe pravnih ali operativnih struktur CNS ali katerega koli subjekta v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njenim nadzorom, da bi se zagotovila možnost pravne in operativne ločenosti kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
- (ja) zahteva, naj CNS operativno in finančno loči svoje različne klirinške storitve, da bi tako izolirala določene razrede finančnih instrumentov od drugih razredov finančnih instrumentov in po potrebi omejila nize pobotov, ki zajemajo različne razrede finančnih instrumentov;
- (k) zahteva, naj CNS ustanovi nadrejeno družbo v Uniji;
- (l) zahteva, naj CNS izda obveznosti, ki se lahko odpišejo in konvertirajo, ali rezervira druga finančna sredstva za povečanje sposobnosti za kritje izgub, dokapitalizacijo in obnovitev predhodno financiranih sredstev;
- (m) zahteva, naj CNS sprejme druge ukrepe, ki omogočajo, da se s kapitalom, drugimi obveznostmi in pogodbami pokrijejo izgube, dokapitalizira CNS ali obnovijo predhodno financirana sredstva. Navedeni ukrepi lahko vključujejo zlasti poskus ponovnega pogajanja glede obveznosti, ki jih je izdala CNS, ali pregleda pogodbenih pogojev, s čimer se zagotovi, da je vsaka odločitev organa za reševanje o odpisu, konverziji ali prestrukturiranju navedene obveznosti, instrumenta ali pogodbe v skladu s pravom jurisdikcije, ki ureja to obveznost ali instrument;
- (n) kadar je CNS podrejena družba, ob uskladitvi z zadevnimi organi od nadrejene družbe zahteva, naj ustanovi ločen holding za nadzor nad CNS, če je navedeni ukrep potreben, da se omogoči reševanje CNS ter preprečijo negativni učinki, ki bi jih lahko uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje imela na druge subjekte skupine;
- (na) omeji ali prepove interoperabilne povezave CNS, kadar je takšna omejitev ali prepoved potrebna, da ne bi ogrozili uresničevanja ciljev reševanja.

Člen 18

Usklajevalni postopek za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost

1. Kolegij za reševanje sprejme skupno odločitev o:

- (a) opredelitvi bistvenih ovir za rešljivost v skladu s členom 16(1);
- (b) oceni ukrepov, ki jih predlaga CNS, v skladu s členom 17(3), če je to potrebno;
- (c) nadomestnih ukrepih, ki se zahtevajo v skladu s členom 17(4).

2. Skupna odločitev o opredelitvi bistvenih ovir za rešljivost iz odstavka 1(a) se sprejme v štirih mesecih po predložitvi poročila iz člena 17(1) kolegiju za reševanje.

Skupna odločitev iz odstavka 1(b) se sprejme v štirih mesecih po predložitvi predlaganih ukrepov CNS za odpravo ovir za rešljivost, kot je določeno v členu 17(3).

Skupna odločitev iz odstavka 1(c) se sprejme v štirih mesecih po posredovanju nadomestnih ukrepov kolegiju za reševanje, kot je določeno v členu 17(4).

Organ za reševanje obrazloži skupne odločitve iz odstavka 1 in jih pisno sporoči CNS ter – kadar oceni, da je to primerno – njeni nadrejeni družbi.

ESMA lahko v skladu s točko (c) drugega pododstavka člena 31 Uredbe (EU) št. 1095/2010 kolegiju za reševanje na zahtevo organa za reševanje CNS pomaga sprejeti skupno odločitev.

3. Kadar kolegij za reševanje v štirih mesecih po tem, ko je bilo poročilo iz člena 17(1) poslano, ne uspe sprejeti skupne odločitve, organ za reševanje sam sprejme odločitev o ustreznih ukrepih, ki se sprejmejo v skladu s členom 17(5). Organ za reševanje sprejme odločitev ob upoštevanju mnenj, ki so jih drugi člani kolegija za reševanje izrazili v štirimesečnem obdobju.

Organ za reševanje odločitev pisno sporoči CNS, po potrebi njeni nadrejeni družbi in drugim članom kolegija za reševanje.

4. Če do konca zadevnega štirimesečnega obdobja ni bila sprejeta skupna odločitev in se navadna večina članov z glasovalno pravico ne strinja s predlogom skupne odločitve s strani organa za reševanje o zadevi iz točk (j), (k) ali (n) člena 17(7) te uredbe, lahko kateri koli zadevni član z glasovalno pravico na podlagi navedene večine zadevo predloži ESMA v skladu s členom 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010. Organ za reševanje CNS počaka na odločitev, ki jo ESMA sprejme v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1095/2010, nato pa odloči v skladu z odločitvijo ESMA.

Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseganje sprave v smislu Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA odločitev sprejme v enem mesecu od datuma, ko mu je zadeva predložena. Po koncu štirimesečnega obdobja ali sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti ESMA. Če ESMA v enem mesecu ne sprejme odločitve, se uporabi odločitev organa za reševanje.

NASLOV IV ZGODNJE POSREDOVANJE

Člen 19

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. Kadar CNS krši ali je verjetno, da bo v bližnji prihodnosti kršila kapitalske in bonitetne zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012, ali predstavlja tveganje za finančno stabilnost v Uniji ali v eni ali več državah članicah, ali kadar pristojni organ ugotovi, da obstajajo drugi znaki nastajajočih kriznih razmer, ki bi lahko vplivale na dejavnosti CNS, zlasti njeno sposobnost opravljanja klirinških storitev, lahko zadevni pristojni organ:

(a) zahteva, naj CNS posodobi načrt sanacije v skladu s členom 9(6), če se okoliščine, v katerih je bilo potrebno zgodnje posredovanje, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije;

- (b) zahteva, naj CNS v določenem časovnem okviru izvede eno ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije. Če se načrt posodobi v skladu s točko (a), navedene sheme ali ukrepi vključujejo morebitne posodobljene sheme ali ukrepe;
- (c) zahteva, naj CNS opredeli vzroke za kršitev ali verjetno kršitev iz odstavka 1 ter pripravi program ukrepanja, vključno s primernimi ukrepi in časovnimi okviri;
- (d) zahteva, naj CNS skliče skupščino svojih delničarjev, ali pa skupščino skličejo sami, če CNS navedene zahteve ne izpolni. Pristojni organ v obeh primerih določi dnevni red, vključno z odločitvami, katerih sprejetje naj bi preučili delničarji;
- (e) zahteva, naj se odstavi ali zamenja en ali več članov odbora ali višjega vodstva, če se na podlagi člena 27 Uredbe (EU) št. 648/2012 ugotovi, da niso primerni za opravljanje svojih nalog;
- (f) zahteva spremembe poslovne strategije CNS;
- (g) zahteva spremembe pravnih ali operativnih struktur CNS;
- (h) organu za reševanje predloži vse potrebne informacije za posodobitev načrta reševanja, ki ga sestavi CNS, da se pripravita morebitno reševanje CNS ter vrednotenje njenih sredstev in obveznosti v skladu s členom 24, vključno z morebitnimi informacijami, ki se zahtevajo v okviru inšpekcijskih pregledov na kraju samem;
- (i) po potrebi in v skladu z odstavkom 4 zahteva izvajanje sanacijskih ukrepov CNS;
- (j) zahteva, naj CNS ne izvede nekaterih sanacijskih ukrepov, če pristojni organ ugotovi, da bi lahko njihovo izvajanje negativno vplivalo na finančno stabilnost v Uniji ali v eni ali več državah članicah;
- (k) zahteva, naj CNS pravočasno obnovi svoja finančna sredstva, da bi izpolnila svoje kapitalske in bonitetne zahteve ali ohranila skladnost z njimi;
- (ka) zahteva, naj da CNS klirinškim članom navodila, v skladu s katerimi naj svoje stranke pozovejo k neposrednemu sodelovanju na dražbah, ki jih organizira CNS, kadar narava teh dražb upravičuje to izredno sodelovanje. Klirinški člani svoje stranke na podlagi navodil CNS podrobno obvestijo o dražbi. CNS zlasti navede rok, po katerem sodelovanje na dražbi ne bo več mogoče. Stranke pred iztekom tega roka neposredno obvestijo CNS o svoji pripravljenosti na sodelovanje na dražbi. CNS nato tem strankam pomaga v postopku zbiranja ponudb. Stranki je sodelovanje na dražbi dovoljeno le, če lahko CNS dokaže, da je s klirinškim članom vzpostavila ustrezno pogodbeno razmerje za izvedbo in kliring transakcij, ki lahko nastanejo v okviru dražbe;

(kb) omeji ali prepove vsakršno plačilo lastniških instrumentov in instrumentov, ki se obravnavajo kot lastniški, vključno z izplačilom dividend in odkupi vrednostnih papirjev s strani CNS, in to v največji možni meri, ne da bi to povzročilo dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti, in lahko omeji, prepove ali zamrzne vsa izplačila variabilnih plačil, kot jih opredeljuje politika prejemkov CNS v skladu s členom 26(5) Uredbe (EU) št. 648/2012, diskrecijske pokojninske pravice ali odpravnine za višje vodstvo, kot je opredeljeno v členu 2(29) Uredbe (EU) št. 648/2012.

2. Pristojni organ za vsakega od navedenih ukrepov določi ustrezen rok in oceni učinkovitost navedenih ukrepov, ko so sprejeti.

3. Pristojni organ lahko ukrepe iz odstavka 1(a) do (kb) uporabi šele potem, ko upošteva vpliv navedenih ukrepov v drugih državah članicah, v katerih CNS deluje ali zagotavlja storitve, in potem, ko obvesti ustrezne pristojne organe, zlasti kadar so dejavnosti CNS ključne ali pomembne za lokalne finančne trge, med drugim v krajih, v katerih imajo sedež mesta trgovanja in infrastrukture finančnih trgov, ki so povezani s klirinškimi člani.

4. Pristojni organ lahko ukrep iz odstavka 1(i) uporabi samo, če je navedeni ukrep v javnem interesu in nujen za doseg katerega koli od naslednjih ciljev:

- (a) ohranitev finančne stabilnosti v Uniji ali eni ali več državah članicah;
- (b) ohranitev kontinuitete kritičnih funkcij CNS in dostopa do teh storitev na pregledni in nediskriminatorni osnovi;
- (c) ohranitev ali povrnitev finančne odpornosti CNS.

Pristojni organ ne uporabi ukrepa iz odstavka 1(i) v zvezi z ukrepi, ki vključujejo prenos premoženja, pravic ali obveznosti druge CNS.

5. Kadar CNS v skladu s členom 45(3) Uredbe (EU) št. 648/2012 uporabi prispevke iz jamstvenega sklada, ki jih zagotavljajo klirinški člani, ki niso v zaostanku s plačili, brez nepotrebne odlašanja o tem obvesti pristojni organ in organ za reševanje ter pojasni, ali je zadevni dogodek odraz njenih pomanjkljivosti ali težav.

6. Če so pogoji iz odstavka 1 izpolnjeni, pristojni organ o tem obvesti ESMA in organ za reševanje ter se z nadzornim kolegijem posvetuje o predvidenih ukrepih iz odstavka 1.

Pristojni organ po navedenih obvestilih in posvetovanju z nadzornim kolegijem odloči, ali bo uporabil katerega od ukrepov iz odstavka 1. Pristojni organ o odločitvi v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti, obvesti nadzorni kolegij, organ za reševanje in ESMA.

7. Organ za reševanje lahko po obvestilu iz prvega pododstavka odstavka 6 od CNS zahteva, naj ob upoštevanju pogojev iz člena 41 in določb glede zaupnosti iz člena 71 naveže stik s potencialnimi kupci, da bi pripravili njeno reševanje.

8. ESMA do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, s katerimi spodbudi dosledno uporabo sprožilnih dejavnikov za sprejetje ukrepov iz odstavka 1 tega člena.

Člen 20

Odstavitev višjega vodstva in odbora

1. Če se finančno stanje CNS znatno poslabša ali če CNS krši svoje pravne zahteve, vključno s svojimi pravili delovanja, pri čemer drugi ukrepi, sprejeti v skladu s členom 19, ne zadostujejo za izboljšanje stanja, lahko pristojni organi zahtevajo odstavitev celotnega ali dela višjega vodstva ali odbora CNS.

Kadar pristojni organ zahteva popolno ali delno odstranitev višjega vodstva ali odbora CNS, o tem obvesti ESMA, organ za reševanje in nadzorni kolegij.

2. Novo višje vodstvo ali odbor se imenujeta v skladu s členom 27 Uredbe (EU) št. 648/2012, odobri ali potrdi pa ju pristojni organ. Kadar pristojni organ meni, da nadomestitev višjega vodstva ali odbora, kakor je navedena v tem členu, ne zadostuje, lahko imenuje enega ali več začasnih upraviteljev CNS, da nadomestijo odbor in višje vodstvo CNS ali začasno delajo z njima. Začasni upravitelj mora imeti kvalifikacije, sposobnosti in znanje, ki so potrebni za opravljanje njegovih nalog, in ne sme biti v navzkrižju interesov.

Člen 20a

Izdaja lastniških instrumentov, vezanih na prihodnje dobičke, za klirinške člane, ki so utrpeli izgubo

1. Brez poseganja v odgovornost klirinških članov, da prevzamejo izgube, ki presegajo kaskadni pristop, lahko pristojni organ CNS – v primeru, da je CNS v postopku sanacije, ki ga je povzročil dogodek, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, ter je uporabila ureditve in ukrepe, določene v svojem načrtu sanacije, za znižanje vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zaradi česar se zanjo ni začel postopek reševanja – od CNS zahteva, da klirinškim članom z gotovinskimi plačili nadomesti izgube, po potrebi pa tudi, da izda instrumente, ki priznavajo terjatev glede prihodnjih dobičkov CNS. Možnost, da se klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zagotovi nadomestilo izgube, ne velja za njihove izgube v fazi upravljanja neizpolnjenih obveznosti ali v fazi sanacije, k poravnavi katerih jih zavezuje pogodba.

Gotovinska plačila ali vrednost instrumentov, ki priznavajo terjatev glede prihodnjih dobičkov CNS, izdanih vsakemu prizadetemu klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, so sorazmerni z izgubo, ki jo je utrpel izven svojih pogodbenih obveznosti. Instrumenti, ki priznavajo terjatev glede prihodnjih dobičkov CNS, dajejo imetniku pravico, da od CNS letno prejema plačila, dokler izguba ni nadomeščena, po možnosti v celoti, ob upoštevanju primernega največjega števila let od datuma izdaje. Če so klirinški člani, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, svoje presežne izgube prenesli na svoje stranke, morajo nanje prenesti tudi plačila, prejeta s strani CNS, kolikor nadomeščene izgube zadevajo pozicije strank. Za plačila, povezana s temi instrumenti, se uporabi primeren največji delež letnih dobičkov CNS.

2. ESMA oblikuje osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi zaporedje, po katerem je treba plačati nadomestilo, primerno največje število let in primeren največji delež letnih dobičkov CNS iz drugega pododstavka odstavka 1.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

NASLOV V REŠEVANJE

POGLAVJE I

Cilji, pogoji in splošna načela

Člen 21

Cilji reševanja

Organ za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje in izvajanju pooblastil za reševanje upošteva vse naslednje cilje reševanja, ki so vsi enako pomembni, ter jih ustrezno usklajuje glede na naravo in okoliščine posameznega primera:

(a) zagotoviti kontinuiteto izvajanja kritičnih funkcij CNS, zlasti:

- (i) pravočasno poravnavo obveznosti CNS do njenih klirinških članov in, po potrebi, njihovih strank;
- (ii) nemoten dostop klirinških članov in, po potrebi, njihovih strank do računov vrednostnih papirjev ali gotovinskih računov, ki jih zagotovi CNS, in zavarovanje v obliki finančnih sredstev, ki jih vzdržuje CNS;

(b) zagotoviti kontinuiteto povezav z drugimi infrastrukturami finančnih trgov, katerih prekinitev bi bistveno negativno vplivala na finančno stabilnost v Uniji ali v eni ali več njenih državah članicah ali pravočasno dokončanje funkcij plačevanja, kliringa, poravnave in vodenja evidenc;

(c) izogniti se resnejšim negativnim učinkom na finančni sistem v Uniji ali v eni ali več njenih državah članicah, zlasti s preprečevanjem ali ublažitvijo negativnih učinkov finančnih težav na klirinške člane CNS, njihove stranke ali širši finančni sistem, tudi na druge infrastrukture finančnih trgov, in ohranjanjem tržne discipline in javnega zaupanja;

(d) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči in morebitne nevarnosti izgub za davkoplačevalce.

Organ za reševanje si pri uresničevanju navedenih ciljev prizadeva čim bolj znižati stroške reševanja za vse prizadete deležnike in preprečiti uničenje vrednosti CNS, razen če je tako uničenje potrebno za dosego ciljev.

Člen 22
Pogoji za reševanje

1. Organ za reševanje sprejme ukrep za reševanje v zvezi s CNS, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) CNS propada ali bo verjetno propadla, kar ugotovi kateri koli od naslednjih:

- (i) pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje;
- (ii) organ za reševanje po posvetovanju s pristojnim organom, če ima organ za reševanje potrebne instrumente za tako sklepanje;

(b) ob upoštevanju vseh pomembnih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi nadomestni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z načrtom sanacije CNS ali drugimi pogodbenimi dogovori, ali nadzorni ukrepi, vključno z zgodnjim posredovanjem, preprečili propad CNS v razumnem časovnem okviru; ter

(c) ukrep za reševanje je potreben v javnem interesu, da se doseže en ali več ciljev reševanja, s katerimi je sorazmeren, in z likvidacijo CNS po običajnih insolvenčnih postopkih teh ciljev reševanja ne bi bilo mogoče doseči v enakem obsegu.

Za namene točke (a)(ii) pristojni organ organu za reševanje brez nepotrebnega odlašanja in na lastno pobudo predloži vse informacije, ki bi lahko kazale, da CNS propada oziroma bo verjetno propadla. Poleg tega pristojni organ na zahtevo zagotovi vse druge informacije, ki jih organ za reševanje potrebuje za to, da opravi svojo oceno.

2. Za namene odstavka 1(a) se šteje, da CNS propada ali bo verjetno propadla, če velja ena ali več naslednjih okoliščin:

- (a) CNS krši ali bo verjetno kršila svoje zahteve za pridobitev dovoljenja na način, ki bi upravičil preklic njenega dovoljenja v skladu s členom 20 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (b) CNS ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna zagotavljati kritične funkcije;
- (c) CNS z izvajanjem sanacijskih ukrepov ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna obnoviti sposobnosti uspešnega poslovanja;

(d) CNS ni sposobna ali verjetno ne bo sposobna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti do njihove zapadlosti;

(e) CNS zaprosi za izredno javnofinančno pomoč.

Za namene točke (e) se javnofinančna pomoč ne šteje za izredno javnofinančno pomoč, kadar izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(i) ima obliko državnega jamstva za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih je centralna banka zagotovila v skladu s svojimi pogoji, ali obliko državnega jamstva za novoizdane obveznosti;

(ii) državna jamstva iz točke (i) so potrebna za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in ohranitev finančne stabilnosti;

(iii) državna jamstva iz točke (i) so omejena na solventne CNS, zanje je potrebna končna odobritev v skladu z okvirom Unije za državne pomoči, so previdnostne inčasne narave, sorazmerna glede na odpravo posledic resne motnje iz odstavka (ii) in se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo v prihodnosti verjetno ustvarila CNS.

3. Organ za reševanje lahko sprejme ukrep za reševanje tudi, če meni, da je CNS izvedla ali namerava izvesti sanacijske ukrepe, s katerimi bi se lahko preprečil njen propad, vendar povzročajo znatne negativne učinke na finančni sistem v Uniji ali v eni ali več njenih državah članicah.

4. ESMA sprejme smernice za spodbujanje zblíževanja nadzornih in reševalnih praks v zvezi z uporabo okoliščin, v katerih se šteje, da CNS propada ali bo verjetno propadla, do [UP, vstavite datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe], po potrebi ob upoštevanju narave in kompleksnosti storitev, ki jih opravlja CNS s sedežem v Uniji.

ESMA pri oblikovanju navedenih smernic upošteva smernice, izdane v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU.

Člen 23

Splošna načela v zvezi z reševanjem

1. Organ za reševanje sprejme vse primerne ukrepe za uporabo instrumentov za reševanje iz člena 27 in izvajanje pooblastil za reševanje iz člena 48 v skladu z naslednjimi načeli:

(a) zagotovi se izpolnitev vseh pogodbenih obveznosti in drugih dogovorov iz načrta sanacije CNS, če niso bili izčrpani pred začetkom reševanja, razen če organ za reševanje ugotovi, da je za pravočasno doseganje ciljev reševanja ustreznejše kar koli od naslednjega ali oboje:

- (i) odredi se zagotovitvi izpolnitve nekaterih pogodbenih obveznosti v okviru načrta sanacije CNS ali drugače odstopiti od nje;
- (ii) uporabiti instrumente za reševanje ali izvajati pooblastila za reševanje;

(b) delničarji CNS v postopku reševanja prvi prevzamejo izgube po zagotovitvi izpolnitve vseh obveznosti in dogovorov iz točke (a) v skladu z navedeno točko;

(c) po delničarjih CNS v postopku reševanja prevzamejo izgube upniki, in sicer glede na prednost njihovih terjatev v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, razen če je v tej uredbi izrecno določeno drugače;

(d) upniki CNS istega razreda se obravnavajo enakovredno;

(e) delničarji, klirinški člani in drugi upniki CNS ne bi smeli imeti večjih izgub, kot bi jih imeli v okoliščinah iz člena 60;

(f) odbor in višje vodstvo CNS v postopku reševanja se zamenjata, razen če organ za reševanje meni, da je treba za uresničitev ciljev reševanja odbor in višje vodstvo v celoti ali delno ohraniti;

(g) organi za reševanje obveščajo predstavnike zaposlenih in se z njimi posvetujejo v skladu z njihovimi nacionalnimi zakonodajami, kolektivnimi pogodbami ali prakso;

(ga) instrumenti in pooblastila za reševanje se uporabljajo oziroma izvajajo brez poseganja v določbe, ki v nacionalni zakonodaji, kolektivnih pogodbah ali praksi urejajo zastopanost zaposlenih v organih vodenja;

(h) če je CNS del skupine, organi za reševanje upoštevajo vpliv na druge subjekte v skupini, zlasti kadar taka skupina vključuje tudi druge infrastrukture finančnih trgov, in na skupino kot celoto.

1a. Organi za reševanje lahko sprejmejo ukrep za reševanje, ki odstopa od načel iz točke (d) ali (e) odstavka 1, če je to utemeljeno z javnim interesom zaradi uresničitve ciljev reševanja in sorazmerno z obravnavanim tveganjem. Kadar pa to odstopanje pomeni, da delničar, klirinški član ali kateri koli drugi upnik utrpí večjo izgubo, kot bi jo utrpel v okoliščinah iz člena 60, se uporabi pravica do plačila razlike v skladu s členom 62.

2. Odbor in višje vodstvo CNS v postopku reševanja organu za reševanje zagotavljata vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja.

POGLAVJE II

Vrednotenje

Člen 24

Cilji vrednotenja

1. Organi za reševanje zagotovijo, da se vsi ukrepi za reševanje sprejmejo na podlagi vrednotenja, ki zagotavlja pošteno, preudarno in realno oceno sredstev, obveznosti, pravic in obvez CNS.

2. Preden organ za reševanje začne postopek reševanja CNS, zagotovi izvedbo prvega vrednotenja, da se ugotovi, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje na podlagi člena 22(1).

3. Potem ko se organ za reševanje odloči začeti postopek reševanja CNS, zagotovi izvedbo drugega vrednotenja, s katerim se:

(a) prispeva k odločitvi o ustreznem ukrepu za reševanje, ki ga je treba sprejeti;

(b) zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi in pravicami CNS v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje;

- (c) prispeva k odločitvi o obsegu razveljavitve ali razvodenitve lastniških instrumentov ter odločitvi o vrednosti in številu lastniških instrumentov, izdanih ali prenesenih zaradi izvajanja pooblastil za reševanje;
- (d) prispeva k odločitvi o obsegu odpisa ali konverzije vseh nezavarovanih obveznosti, vključno z dolžniškimi instrumenti;
- (e) v primeru uporabe instrumentov za porazdelitev izgub in pozicij prispeva k odločitvi o obsegu izgub, ki jih je treba uporabiti za terjatve prizadetih upnikov, neporavnane obveznosti ali pozicije v zvezi s CNS, ter o obsegu in nujnosti poziva k denarnemu plačilu za reševanje;
- (f) v primeru uporabe instrumenta premostitvene CNS prispeva k odločitvi o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na premostitveno CNS, in k odločitvi o vrednosti morebitnega nadomestila, ki se lahko plača CNS v postopku reševanja ali, kadar je ustrezno, imetnikom lastniških instrumentov;
- (g) v primeru uporabe instrumenta prodaje poslovanja prispeva k odločitvi o sredstvih, obveznostih, pravicah in obvezah ali lastniških instrumentih, ki se lahko prenesejo na tretjega kupca, in k temu, kako organi za reševanje razumejo tržne pogoje za namene člena 40.

Za namene točke (d) se pri vrednotenju upoštevajo morebitne izgube, ki bi se pokrile z zagotovitvijo izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti klirinških članov ali drugih tretjih oseb do CNS, in raven konverzije, ki se uporabi za dolžniške instrumente.

4. Zoper vrednotenji iz odstavkov 2 in 3 je pritožba v skladu s členom 72 dopustna samo skupaj z odločitvijo o uporabi instrumenta za reševanje ali izvedbi pooblastila za reševanje.

Člen 25

Zahteve za vrednotenje

1. Organ za reševanje zagotovi, da vrednotenja iz člena 24 opravi:
 - (a) oseba, neodvisna od vseh javnih organov in CNS;
 - (b) organ za reševanje, če jih ne more opraviti oseba iz točke (a).

2. Vrednotenja iz člena 24 se štejejo za dokončna, če jih opravi oseba iz odstavka 1(a) in so izpolnjene vse zahteve iz tega člena.

3. Dokončno vrednotenje se brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči, če je ustrezno, pripravi na podlagi preudarnih predpostavk in od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje, ne predvideva morebitne prihodnje odobritve izredne javnofinančne pomoči ali izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere, CNS. Pri vrednotenju se upošteva tudi morebitna izterjava vseh razumnih izdatkov, ki jih je CNS v postopku reševanja imela v skladu s členom 27(9).

4. Dokončno vrednotenje se dopolni z naslednjimi informacijami, ki jih hrani CNS:

(a) posodobljeno bilanco stanja in poročilom o finančnem položaju CNS, vključno s preostalimi razpoložljivimi predhodno financiranimi sredstvi in neporavnanimi finančnimi obveznostmi;

(b) evidencami o pogodbah, pri katerih je bil opravljen kliring, iz člena 29 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(c) vsemi informacijami o trgu ter knjigovodskih vrednostih njenih sredstev, obveznosti in pozicij, vključno z zadevnimi terjatvami in neporavnanimi obveznostmi, dolgovanimi CNS.

5. Dokončno vrednotenje kaže nadaljnjo delitev upnikov na razrede glede na njihove prednostne razvrstitve v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom. Vključuje tudi oceno obravnave, ki bi bila posameznemu razredu delničarjev in upnikov predvidoma zagotovljena ob uporabi načela iz točke (e) člena 23.

Ocena iz prvega pododstavka ne vpliva na vrednotenje iz člena 61.

6. ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, oblikovanih v skladu s členom 36(14) in (15) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi:

(a) okoliščine, v katerih se za namene odstavka 1 tega člena šteje, da je oseba neodvisna od organa za reševanje in CNS;

- (b) metodologijo za ocenjevanje vrednosti sredstev in obveznosti CNS;
- (c) ločitev vrednotenj iz členov 24 in 61.

ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [UP: vstavite datum: v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 26

Začasno vrednotenje

1. Vrednotenja iz člena 24, ki ne izpolnjujejo zahtev iz člena 25(2), se štejejo za začasna vrednotenja.

Začasna vrednotenja vključujejo blažilnik za dodatne izgube in njegovo ustrezno utemeljitev.

2. Kadar organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje na podlagi začasnega vrednotenja, zagotovijo, da se dokončno vrednotenje opravi takoj, ko je to mogoče.

Organ za reševanje zagotovi, da dokončno vrednotenje iz prvega pododstavka:

- (a) omogoča polno pripoznanje morebitnih izgub CNS v njenih poslovnih knjigah;
- (b) prispeva k odločitvi o zvišanju vrednosti terjatev upnikov ali plačanega nadomestila v skladu z odstavkom 3.

3. Če je ocena neto vrednosti sredstev CNS pri dokončnem vrednotenju višja kot pri začasnem vrednotenju te vrednosti, lahko organ za reševanje:

- (a) zviša vrednost terjatev prizadetih upnikov, ki so bile znižane ali prestrukturirane;

(b) od premostitvene CNS zahteva, naj CNS v postopku reševanja plača dodatno nadomestilo v zvezi s sredstvi, obveznostmi, pravicami in obvezami oziroma lastnikom lastniških instrumentov v zvezi z navedenimi instrumenti.

4. ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, oblikovanih v skladu s členom 36(15) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da za namene odstavka 1 tega člena določi metodologijo za izračun blažilnika za dodatne izgube, ki se vključi v začasna vrednotenja.

ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do [UP: vstavite datum: v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE III

Instrumenti za reševanje

ODDELEK 1

SPLOŠNA NAČELA

Člen 27

Splošne določbe o instrumentih za reševanje

1. Organi za reševanje sprejmejo ukrepe za reševanje iz člena 21, tako da posamično ali v kombinaciji uporabijo naslednje instrumente za reševanje:

- (a) instrumente za porazdelitev pozicij in izgub;
- (b) instrument za odpis in konverzijo;
- (c) instrument prodaje poslovanja;
- (d) instrument premostitvene CNS.

2. V primeru sistemske krize lahko država članica v skrajnem primeru zagotovi izredno javnofinančno pomoč, pri čemer uporabi državne instrumente za stabilizacijo v skladu s členi 45, 46 in 47, ob predhodni in končni odobritvi v skladu z okvirom Unije za državne pomoči ter ob zagotovitvi verodostojnih dogovorov za pravočasno in celovito izterjavo sredstev v skladu z odstavkom 9.

3. Organ za reševanje pred uporabo instrumentov iz odstavka 1 zagotovi izpolnitev:

(a) vseh obstoječih in neuveljavljenih pravic CNS, vključno s pogodbenimi obveznostmi klirinških članov, da izpolnijo pozive k denarnemu plačilu za reševanje, zagotovijo dodatna sredstva CNS ali prevzamejo pozicije klirinških članov, ki so v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, in sicer z dražbo ali drugimi sredstvi, dogovorjenimi v pravilih delovanja CNS;

(b) vseh obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti, s katerimi so stranke, ki niso klirinški člani, zavezane kakršni koli obliki finančne pomoči.

Organ za reševanje lahko zagotovi delno izpolnitev pogodbenih obveznosti iz točk (a) in (b), če jih ni mogoče v celoti izpolniti v razumnem roku.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 se lahko organ za reševanje delno ali v celoti odreče temu, da bi zagotovil izpolnitev zadevnih obstoječih in neporavnanih obveznosti, da prepreči znatne negativne učinke na finančni sistem ali njihovo obsežno širjenje ali če je uporaba instrumentov iz odstavka 1 ustrežnejša za pravočasno doseganje ciljev reševanja.

4a. Če se organ za reševanje v skladu z drugim pododstavkom odstavka 3 ali odstavkom 4 delno ali v celoti odreče temu, da bi zagotovil izpolnitev obstoječih in neporavnanih obveznosti, lahko zagotovi izpolnitev preostalih obveznosti v 18 mesecih po tem, ko se v skladu s členom 22 šteje, da CNS propada ali bo verjetno propadla, če razlogi, na podlagi katerih se je organ za reševanje odrekel zagotovitvi izpolnitve teh pravic, ne obstajajo več. Organ za reševanje uradno obvesti klirinškega člana in drugo stranko tri do šest mesecev pred zagotovitvijo izpolnitve te obveznosti. Prihodki od zagotovitve izpolnitve preostalih obveznosti se uporabijo za izterjavo porabljenih javnih sredstev.

Organ za reševanje po posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje prizadetih klirinških članov in vseh drugih strank, ki jih zavezujejo obstoječe in neporavnane obveznosti, določi, ali

razlogi, da ne zagotovi izpolnitve obstoječih in neporavnanih obveznosti, ne obstajajo več in ali bo zagotovil izpolnitev preostalih obveznosti. Kadar organ za reševanje odstopa od stališč, ki so jih izrazili organi, s katerimi se je posvetoval, pisno predloži ustrezno utemeljene razloge za odstopanje.

Zahteva glede izpolnitve preostalih obveznosti v okoliščinah iz tega odstavka se vključi v pravila in druge pogodbene dogovore CNS.

5. Organ za reševanje lahko od CNS zahteva, da klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, nadomesti izgube, ki izhajajo iz uporabe instrumentov za porazdelitev izgub, kadar so te izgube večje od tistih, ki bi jih klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, imel v skladu z obveznostmi na podlagi pravil delovanja CNS, če bi bil upravičen do izplačila razlike v skladu s členom 62.

Nadomestilo iz prvega pododstavka je lahko v obliki lastniških ali dolžniških instrumentov oziroma instrumentov, ki priznavajo terjatev glede prihodnjih dobičkov CNS.

Znesek instrumentov, izdanih vsakemu prizadetemu klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, je sorazmeren z njegovo presežno izgubo. Upošteva morebitne neporavnane pogodbene obveznosti klirinških članov do CNS in se odšteje od vsakršne pravice do izplačila razlike iz člena 62.

Znesek instrumentov temelji na vrednotenju, opravljenem v skladu s členom 24(3).

6. Če se uporabi kateri od državnih instrumentov za stabilizacijo, organ za reševanje pred uporabo državnega instrumenta za stabilizacijo ali skupaj z njo uporabi pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti.

Če uporaba instrumenta za reševanje, razen instrumenta za odpis in konverzijo, povzroči finančne izgube, ki jih krijejo klirinški člani, organ za reševanje uporabi pooblastilo za odpis in konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti tik pred uporabo instrumenta za reševanje ali skupaj z njo, razen če bi uporaba drugačnega zaporedja zmanjšala odstopanja od načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem, iz člena 60 in učinkoviteje zagotovila doseganje ciljev reševanja.

7. Če se uporabijo le instrumenti za reševanje iz odstavka 1(c) in (d) in se v skladu s členoma 40 in 42 prenese samo del sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS v postopku reševanja, preostali del zadevne CNS preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki.

8. Predpisi nacionalnega insolvenčnega prava glede izpodbojnosti ali neizvršljivosti pravnih aktov, ki so v škodo upnikov, se ne uporabljajo za prenos sredstev, pravic, obvez ali obveznosti s CNS, v zvezi s katero se uporabljajo instrumenti za reševanje ali državni instrumenti za finančno stabilizacijo.

9. Države članice v ustreznem obdobju izterjajo vsa javna sredstva, uporabljena kot državni instrument za finančno stabilizacijo iz oddelka 7 tega poglavja, organi za reševanje pa izterjajo vse razumne stroške, ki so jim nastali v zvezi z uporabo instrumentov ali pooblastil za reševanje. Takšne izterjave lahko med drugim izvedejo na enega od naslednjih načinov:

(a) kot prednostni upnik – od CNS v postopku reševanja, vključno z vsemi njenimi terjatvami do klirinških članov, ki so v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti;

(b) kot prednostni upnik pred uporabo člena 40(3a) – iz morebitnega nadomestila, ki ga je kupec plačal CNS, če je bil uporabljen instrument prodaje poslovanja;

(c) kot prednostni upnik pred uporabo člena 42(4a) – iz vseh morebitnih prihodkov, ustvarjenih s prenehanjem premostitvene CNS;

(d) iz morebitnih prihodkov, pridobljenih z uporabo instrumenta javne podpore za lastniški kapital iz člena 46 in instrumenta začasnega javnega lastništva iz člena 47, vključno s prihodki, pridobljenimi z njihovo prodajo.

10. Organi za reševanje pri uporabi instrumentov za reševanje na podlagi vrednotenja v skladu s členom 25 zagotovijo ponovno uskladitev poslovnih knjig, polno porazdelitev izgub, obnovitev predhodno financiranih sredstev CNS ali premostitvene CNS in dokapitalizacijo CNS ali premostitvene CNS.

Organi za reševanje zagotovijo obnovitev predhodno financiranih sredstev in dokapitalizacijo CNS ali premostitvene CNS iz prvega pododstavka v obsegu, ki zadostuje za ponovno vzpostavitev

zmožnosti CNS ali premostitvene CNS, da izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja in nadalje izvaja svoje kritične funkcije, ob upoštevanju pravil delovanja CNS ali premostitvene CNS.

Ne glede na uporabo drugih instrumentov za reševanje lahko organi za reševanje za dokapitalizacijo CNS uporabijo instrumente iz členov 30 in 31.

ODDELEK 2

INSTRUMENTI ZA PORAZDELITEV POZICIJ IN IZGUB

Člen 28

Cilj in področje uporabe instrumentov za porazdelitev pozicij in izgub

1. Organi za reševanje uporabljajo instrument za porazdelitev pozicij v skladu s členom 29, instrumente za porazdelitev izgub pa v skladu s členoma 30 in 31.
2. Organi za reševanje uporabijo instrumente iz odstavka 1 za pogodbe, ki se nanašajo na klirinške storitve in zavarovanje, dano CNS v zvezi z navedenimi storitvami.
3. Organi za reševanje uporabijo instrument za porazdelitev pozicij iz člena 29 za ponovno uskladitev poslovnih knjig CNS ali premostitvene CNS, kakor je primerno.

Organi za reševanje uporabijo instrumente za porazdelitev izgub iz členov 30 in 31 za katerega od naslednjih namenov:

- (a) kritje izgub CNS, ocenjenih v skladu s členom 25;
- (b) ponovno vzpostavitev zmožnosti CNS, da poravnava plačilne obveznosti ob njihovi zapadlosti;
- (d) doseg cilja iz točk (a) in (b) v zvezi s premostitveno CNS;
- (e) podporo prenosu poslovanja CNS na solventno tretjo osebo prek instrumenta prodaje poslovanja.

Instrument za porazdelitev izgub iz člena 30 lahko organi za reševanje uporabljajo v zvezi z izgubami, nastalimi zaradi dogodka, povezanega z neizpolnitvijo obveznosti, in v zvezi z izgubami, nastalimi zaradi dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti. Če se instrument za porazdelitev izgub iz člena 30 uporabi v zvezi z izgubami, nastalimi zaradi dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, uporabljen znesek ne sme presegati kumulativnega zneska,

enakovrednega prispevku klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnjevanjem obveznosti, v jamstveni sklad CNS in mora biti sorazmerno porazdeljen med klirinškimi člani, glede na njihove prispevke v jamstveni sklad.

4. Organi za reševanje ne uporabljajo instrumentov za porazdelitev izgub iz členov 30 in 31 v zvezi s subjekti iz člena 1(4) in (5) Uredbe (EU) št. 648/2012.

Člen 29

Odpoved pogodb – delna ali celotna

1. Organ za reševanje lahko odpove nekatere ali vse naslednje pogodbe CNS v postopku reševanja:

- (a) pogodbe s klirinškim članom, ki ne izpolnjuje obveznosti;
- (b) pogodbe zadevne klirinške storitve ali razreda finančnih instrumentov;
- (c) druge pogodbe CNS v postopku reševanja.

Organ za reševanje lahko pogodbe iz točke (a) prvega pododstavka odpove samo, če sredstva in pozicije na podlagi navedenih pogodb niso bili preneseni v smislu člena 48(5) in (6) Uredbe (EU) št. 648/2012.

Organ za reševanje pri uporabi pristojnosti iz prvega pododstavka podobno odpove pogodbe iz vsake od točk (a), (b) in (c) brez razlikovanja med nasprotnimi strankami teh pogodb, razen tistih pogodbenih obveznosti, ki ne morejo biti izvršene v razumnem času.

3. Organ za reševanje vse zadevne klirinške člane obvesti o datumu odpovedi pogodbe iz odstavka 1.

4. Organ za reševanje pred odpovedjo katere od pogodb iz odstavka 1 izvede naslednje ukrepe:

- (a) od CNS v postopku reševanja zahteva, naj ovrednoti vsako pogodbo in posodobi stanje na računu vsakega klirinškega člana;

(b) določi neto znesek, ki ga vsak klirinški član plača oziroma se mu izplača, ob upoštevanju morebitnega dolgovanega, vendar neplačanega gibljivega kritja, vključno z gibljivim kritjem, dolgovanim na podlagi vrednotenj pogodb iz točke (a);

(c) vsakega klirinškega člana uradno obvesti o določenih neto zneskih in od CNS zahteva, da plača oziroma pobere ustrezne zneske.

Klirinški člani bi morali nemudoma obvestiti svoje stranke o uporabi takšnega instrumenta in o tem, kako bo to vplivalo nanje.

4a. Vrednotenje iz točke (a) odstavka 4 mora, kolikor je mogoče, temeljiti na pošteni tržni ceni, določeni na podlagi lastnih pravil in dogovorov CNS, razen če je po mnenju organa za reševanje potrebna uporaba drugega ustreznega postopka za ugotavljanje cen.

5. Če klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ne more plačati neto zneska, določenega v skladu z odstavkom 4, lahko organ za reševanje ob upoštevanju člena 21 od CNS zahteva, naj v zvezi z njim začne postopek v primeru neplačil ter uporabi njegovo začetno kritje in prispevek v jamstveni sklad v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012.

6. Če organ za reševanje odpove eno ali več pogodb take vrste, kot so navedene v odstavku 1(a), (b) in (c), lahko začasno prepreči, da bi CNS opravljala kliring novih pogodb iste vrste.

Organ za reševanje lahko CNS dovoli, da ponovno začne opravljati kliring navedenih vrst pogodb, vendar samo, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) CNS izpolnjuje zahteve iz Uredbe (EU) št. 648/2012;

(b) organ za reševanje izda in objavi tozadevno obvestilo, pri čemer uporabi sredstva iz člena 70(3).

7. ESMA do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, v katerih dodatno opredeli metodologijo, ki jo mora uporabljati organ za reševanje pri določanju vrednotenja iz točke (a) odstavka 4 tega člena.

Člen 30

Znižanje vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti

1. Organ za reševanje lahko zniža znesek plačilnih obveznosti CNS do klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če te obveznosti izhajajo iz dobičkov, dolgovanih v skladu s postopki CNS za plačilo gibljivega kritja ali plačila z enakim ekonomskim učinkom.
 2. Organ za reševanje pri izračunu morebitnega znižanja plačilnih obveznosti iz odstavka 1 uporabi mehanizem pravične porazdelitve, določen pri vrednotenju v skladu s členom 24(3) in sporočen klirinškim članom takoj, ko se uporabi instrument za reševanje. Klirinški člani bi morali nemudoma obvestiti svoje stranke o uporabi takšnega instrumenta in o tem, kako bo to vplivalo nanje. Skupni znesek neto dobičkov, ki se zmanjšajo za vsakega klirinškega člana, je sorazmeren z zneski, ki jih dolguje CNS.
 3. Znižanje vrednosti izplačljivih dobičkov začne veljati ter je za CNS in prizadete klirinške člane zavezujoče takoj, ko organ za reševanje sprejme ukrep za reševanje.
 4. Klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, v poznejših postopkih nima terjatev do CNS ali subjekta, ki je njen naslednik, ki bi izhajale iz znižanja plačilnih obveznosti iz odstavka 1.
- Prvi odstavek organom za reševanje ne preprečuje, da od CNS zahtevajo povrnitev sredstev klirinškim članom, če se ugotovi, da stopnja odpisa, določena na podlagi začasnega vrednotenja, presega zahtevane zneske v primerjavi z dokončnim vrednotenjem iz člena 26(2).
5. Če organ za reševanje samo deloma zniža vrednost izplačljivih dobičkov, se preostali neporavnani znesek za izplačilo še vedno dolguje klirinškemu članu, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti.
- 5a. CNS se v svojih pravilih delovanja sklicuje na pooblastilo, da lahko poleg podobnih dogovorov iz pravil delovanja v fazi sanacije zniža plačilne obveznosti iz odstavka 1, in zagotovi sklenitev pogodbenih dogovorov, ki organu za reševanje omogočajo izvajanje pooblastil iz tega člena.

Člen 31

Poziv k denarnemu plačilu za reševanje

1. Organ za reševanje lahko od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahteva, naj CNS zagotovijo denarni prispevek do dvojne vrednosti zneska, ki je enakovreden njihovemu prispevku v jamstveni sklad CNS. Ta obveznost zagotovitve denarnega prispevka se vključi tudi v pravila in druge pogodbene dogovore CNS kot poziv k denarnemu plačilu za reševanje, ki je na voljo le organu za reševanje pri reševanju. Če organ za reševanje poleg prispevka za jamstveni sklad zahteva dodatni znesek, mora pred tem oceniti – v sodelovanju z organi za reševanje klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti – vpliv tega instrumenta na klirinške člane, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, in finančno stabilnost držav članic.

Če CNS upravlja več jamstvenih skladov in se instrument uporablja za dogodek, povezan z neizpolnitvijo obveznosti, znesek denarnega prispevka iz prvega pododstavka pomeni prispevek klirinškega člana v jamstveni sklad prizadete klirinške storitve ali razreda finančnih instrumentov.

Če CNS upravlja več jamstvenih skladov in se instrument uporablja za dogodek, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, znesek denarnega prispevka iz prvega pododstavka pomeni prispevek klirinškega člana v vse sklade CNS.

Organ za reševanje lahko uporabi poziv k denarnemu plačilu za reševanje ne glede na to, ali so bile izčrpane vse pogodbene obveznosti, s katerimi se od klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, zahtevajo denarni prispevki.

Organ za reševanje določi znesek denarnega prispevka vsakega klirinškega člana, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, sorazmerno z njegovim prispevkom v jamstveni sklad in do omejitve iz prvega pododstavka.

Organ za reševanje lahko od CNS zahteva, da klirinškemu članom povrne morebitni presežni znesek v okviru poziva k denarnemu plačilu za reševanje, kadar se ugotovi, da obseg poziva k denarnemu plačilu za reševanje, ki temelji na začasem vrednotenju, presega zahtevane zneske, določene z dokončnim vrednotenjem iz člena 26(2).

2. Če klirinški član, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, ne plača zahtevanega zneska, lahko organ za reševanje od CNS zahteva, naj v zvezi z navedenim klirinškim članom začne postopek v primeru neplačil ter njegovo začetno kritje in prispevek v jamstveni sklad uporabi do zahtevanega zneska v skladu s členom 45 Uredbe (EU) št. 648/2012.

ODDELEK 3

ODPIS IN KONVERZIJA LASTNIŠKIH IN DOLŽNIŠKIH INSTRUMENTOV ALI DRUGIH NEZAVAROVANIH OBVEZNOSTI

Člen 32

Zahteva za odpis in konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti

1. Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo v skladu s členom 33 v zvezi z lastniškimi in dolžniškimi instrumenti, ki jih izda CNS v postopku reševanja, ali drugimi nezavarovanimi obveznostmi za kritje izgub, dokapitalizacijo navedene CNS ali premostitvene CNS oziroma za podporo pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja.

2. Organ za reševanje na podlagi vrednotenja, opravljenega v skladu s členom 24(3), določi naslednje:

(a) znesek, za katerega je treba odpisati lastniške in dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti, ob upoštevanju morebitnih izgub, ki naj bi se pokrile z zagotovitvijo izpolnitve morebitnih neporavnanih obveznosti klirinških članov ali drugih tretjih oseb do CNS;

(b) znesek, za katerega je treba dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti konvertirati v lastniške instrumente, da se obnovijo kapitalske zahteve CNS ali premostitvene CNS.

Člen 33

Določbe, ki urejajo odpis ali konverzijo lastniških in dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti

1. Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo v skladu s prednostno razvrstitvijo terjatev v okviru običajnih insolvenčnih postopkov.

2. Organ za reševanje pred zmanjšanjem ali konverzijo glavnice dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti zniža nominalni znesek lastniških instrumentov sorazmerno z izgubami in po potrebi do njihove polne vrednosti.

Če CNS v skladu z vrednotenjem, opravljenim skladno s členom 24(3), ohrani pozitivno neto vrednost po znižanju nominalnega zneska lastniških instrumentov, organ za reševanje navedene lastniške instrumente razveljavi oziroma razvoden.

3. Organ za reševanje glavnico dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti zmanjša in/ali konvertira v obsegu, ki je potreben za doseg ciljev reševanja, in po potrebi do polne vrednosti navedenih instrumentov ali obveznosti.

4. Organ za reševanje instrumentov za odpis in konverzijo ne uporabi v zvezi z naslednjimi obveznostmi:

(a) obveznostmi do delojemalcev v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen morebitnega spremenljivega dela nadomestila, ki ga ne ureja kolektivna pogodba;

(b) obveznostmi do komercialnih ali trgovinskih upnikov, ki izhajajo iz dobave blaga ali zagotavljanja storitev CNS, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje njenih dejavnosti, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

(c) obveznostmi do davčnih organov in organov za socialno varstvo, če imajo te obveznosti prednost v skladu z veljavnim insolvenčnim pravom;

(d) obveznostmi do sistemov ali upravljavcev sistemov, določenih v skladu z Direktivo 98/26/ES, njihovih udeležencev, ki izhajajo iz udeležbe v teh sistemih, drugih CNS in centralnih bank;

(e) začetnimi kritji.

5. Kadar se nominalni znesek lastniškega instrumenta ali glavnic dolžniškega instrumenta ali drugih nezavarovanih obveznosti zniža, veljajo naslednji pogoji:

(a) navedeno znižanje je trajno;

(b) imetnik instrumenta nima nobenih terjatev v zvezi z navedenim znižanjem, razen že zapadlih obveznosti in obveznosti za odškodnine, ki lahko nastanejo zaradi pritožbe, s katero se izpodbija zakonitost navedenega znižanja, in morebitnih terjatev na podlagi lastniških instrumentov, izdanih ali prenesenih v skladu z odstavkom 6 tega člena, ali morebitnih terjatev za plačilo v skladu s členom 62;

(c) kadar je znižanje samo delno, se sporazum, ki je ustvaril prvotno obveznost, še naprej uporablja v zvezi s preostalim zneskom, ob upoštevanju morebitnih sprememb pogojev navedenega sporazuma, potrebnih zaradi znižanja.

Točka (a) organom za reševanje ne preprečuje uporabe mehanizma za zvišanje vrednosti, da se imetnikom dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti in nato imetnikom lastniških instrumentov povrnejo sredstva, če se ugotovi, da stopnja odpisa, določena na podlagi začasnega vrednotenja, presega zahtevane zneske v primerjavi z dokončnim vrednotenjem iz člena 26(2).

6. Organ za reševanje lahko pri konverziji dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti v skladu z odstavkom 3 od CNS zahteva, naj imetnikom dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti izda ali prenese lastniške instrumente.

7. Organ za reševanje konvertira dolžniške instrumente ali druge nezavarovane obveznosti v skladu z odstavkom 3 samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(b) lastniški instrumenti se izdajo, preden CNS izda lastniške instrumente zaradi zagotovitve lastnih sredstev s strani države ali javnega subjekta;

(c) menjalno razmerje je ustrezno nadomestilo prizadetim imetnikom dolga za kakršno koli izgubo, ki je posledica uveljavljanja pooblastil za odpis in konverzijo, v skladu z njihovo obravnavo v okviru običajnih insolvenčnih postopkov.

Po konverziji dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti v lastniške instrumente se slednji vpišejo ali prenesejo takoj po konverziji.

8. Za namene odstavka 7 organ za reševanje pri pripravi in posodabljanju načrta reševanja CNS ter v okviru pooblastil za odpravo ovir za rešljivost CNS zagotovi, da lahko CNS kadar koli izda potrebno število lastniških instrumentov.

Člen 34

Učinek odpisa in konverzije

Organ za reševanje dokonča vsa upravna in postopkovna opravila, potrebna za začetek učinkovanja instrumenta za odpis in konverzijo, ali zahteva njihovo dokončanje, pri čemer ta opravila vključujejo tudi:

- (a) spremembo vseh ustreznih registrov;
- (b) umik ali izločitev lastniških ali dolžniških instrumentov iz trgovanja;
- (c) uvrstitev ali sprejem novih lastniških instrumentov v trgovanje;
- (d) ponovno uvrstitev ali ponovni sprejem vseh odpisanih dolžniških instrumentov, ne da bi bila potrebna objava prospekta v skladu z Uredbo (EU) 2017/1129²³.

Člen 35

Odprava postopkovnih ovir za odpis in konverzijo

Kadar se uporabi člen 32(1), pristojni organ od CNS zahteva, naj ima vedno dovolj lastniških instrumentov, da lahko CNS izda zadostno količino novih lastniških instrumentov in se dejansko omogoči izdaja lastniških instrumentov ali konverzija vanje.

Organ za reševanje uporabi instrument za odpis in konverzijo ne glede na morebitne določbe v ustanovitvenih aktih ali statutih CNS, tudi v zvezi s predkupnimi pravicami za delničarje ali zahtevami za soglasje delničarjev k povečanju kapitala.

²³ Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L 168, 30.6.2017, str. 12–82).

Člen 36

Predložitev načrta reorganizacije poslovanja

1. CNS v enem mesecu po uporabi instrumentov iz člena 32 izvedejo pregled vzrokov za propad in ga organu za reševanje predložijo skupaj z načrtom reorganizacije poslovanja v skladu s členom 37. Če se uporablja okvir Unije za državne pomoči, je tak načrt – vključno z vsemi spremembami v skladu s členom 38 in kot se izvaja v skladu s členom 39 – skladen z načrtom prestrukturiranja, ki ga mora CNS v skladu s tem okvirom predložiti Komisiji.

Če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, lahko organ za reševanje obdobje iz prvega pododstavka podaljša na največ dva meseca.

2. Če je treba načrt prestrukturiranja prigrasiti v okviru Unije za državne pomoči, predložitev načrta reorganizacije poslovanja ne vpliva na rok, ki je v okviru Unije za državne pomoči določen za predložitev navedenega načrta prestrukturiranja.

3. Organ za reševanje predloži pregled in načrt reorganizacije poslovanja in njegove morebitne spremembe v skladu s členom 38 pristojnemu organu in kolegiju za reševanje.

Člen 37

Vsebina načrta reorganizacije poslovanja

1. V načrtu reorganizacije poslovanja iz člena 36 se določijo ukrepi, namenjeni obnovitvi sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS ali dela njenih dejavnosti v razumnem roku. Ti ukrepi temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo poslovala CNS.

Načrt reorganizacije poslovanja upošteva trenutne in možne razmere na finančnih trgih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov za opredelitev glavnih šibkih točk CNS. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.

2. Načrt reorganizacije poslovanja vključuje vsaj naslednje elemente:

- (a) natančno analizo dejavnikov in okoliščin, ki so povzročili, da je CNS propadla ali bo verjetno propadla;
- (b) opis ukrepov, ki jih je treba sprejeti za obnovitev sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS;
- (c) časovni raspored za izvajanje navedenih ukrepov.

3. Ukrepi, namenjeni obnovitvi sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS, lahko vključujejo:

- (a) reorganizacijo in prestrukturiranje dejavnosti CNS;
- (b) spremembe operativnih sistemov in infrastrukture CNS;
- (c) prodajo sredstev ali poslovnih področij;
- (d) spremembe upravljanja tveganj CNS.

3a. Organ ESMA do ... [24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih natančneje opredeli minimalne elemente, ki bi jih bilo treba vključiti v načrt reorganizacije poslovanja v skladu z odstavkom 2.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 38

Ocena in sprejetje načrta reorganizacije poslovanja

1. Organ za reševanje in pristojni organ v enem mesecu po tem, ko CNS predloži načrt reorganizacije poslovanja v skladu s členom 36(1), ocenita, ali bi se z ukrepi, predvidenimi v navedenem načrtu, zanesljivo obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS.

Če organ za reševanje in pristojni organ menita, da bi se z načrtom obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS, organ za reševanje načrt odobri.

2. Če organ za reševanje in pristojni organ nista prepričana, da bi se z ukrepi, predvidenimi v načrtu, obnovila sposobnost dolgoročnega uspešnega poslovanja CNS, organ za reševanje CNS

obvesti o njihih pomislekih in zahteva, naj v dveh tednih od obvestila ponovno predloži spremenjen načrt, v katerem bodo ti pomisleki upoštevani.

3. Organ za reševanje in pristojni organ ocenita ponovno predloženi načrt in CNS v enem tednu po njegovem prejemu obvestita, ali so pomisleki ustrezno upoštevani oziroma ali so potrebne nadaljnje spremembe.

3a. Organ ESMA do ... [24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe] pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih natančneje opredeli minimalna merila, ki naj bi jih v skladu z odstavkom 1 izpolnjeval načrt reorganizacije poslovanja, da ga organ za reševanje odobri.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 39

Izvajanje in spremljanje načrta reorganizacije poslovanja

1. CNS izvaja načrt reorganizacije poslovanja ter organu za reševanje in pristojnemu organu na podlagi zahteve in vsaj vsakih šest mesecev predloži poročilo o svojem napredku pri izvajanju načrta.

2. Organ za reševanje lahko v dogovoru s pristojnim organom od CNS zahteva, naj spremeni načrt, če je to potrebno za doseganje cilja iz člena 37(1).

ODDELEK 4

INSTRUMENT PRODAJE POSLOVANJA

Člen 40

Instrument prodaje poslovanja

1. Organ za reševanje lahko na kupca, ki ni premostitvena CNS, prenese naslednje:

(a) lastniške instrumente, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;

(b) katera koli sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja.

Prenos iz prvega pododstavka se opravi, ne da bi bilo treba pridobiti soglasje delničarjev CNS ali katere koli tretje osebe razen kupca ter ne da bi bilo treba izpolnjevati kakršne koli postopkovne zahteve v skladu s pravom o gospodarskih družbah ali vrednostnih papirjih, ki niso določene v členu 41.

2. Prenos v skladu z odstavkom 1 se opravi pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju okoliščin in v skladu z okvirom Unije za državne pomoči.

Organ za reševanje za namene prvega pododstavka sprejme vse razumne ukrepe, da bi zagotovil tržne pogoje, ki so skladni z vrednotenjem, opravljenim v skladu s členom 24(3).

3. Ob upoštevanju člena 27(9) se vsakršno nadomestilo, ki ga plača kupec, pripiše:

(a) lastnikom lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom lastniških instrumentov, ki jih izda CNS, z imetnikov zadevnih instrumentov na kupca;

(b) CNS, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom nekaterih ali vseh sredstev ali obveznosti CNS na kupca;

(c) vsem klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti in so utrpeli izgube pri uporabi instrumentov za reševanje pri reševanju, sorazmerno z njihovimi izgubami, ki so jih utrpeli pri reševanju.

3a. Morebitno nadomestilo, ki ga plača kupec v skladu z odstavkom 3, se dodeli v skladu z naslednjim:

(a) ob dogodku, ki ga zajema kaskadni pristop CNS k neplačilom iz členov 43 in 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, v obrnjenem vrstnem redu, v katerem so bile dodeljene izgube v skladu s kaskadnim pristopom CNS k neplačilom; ali

(b) ob dogodku, ki ga ne zajema kaskadni pristop CNS k neplačilom iz členov 43 in 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, v obrnjenem vrstnem redu, v katerem so bile dodeljene izgube v skladu z morebitnimi veljavnimi pravili CNS.

Morebitno nadomestilo se nato dodeli v skladu s prednostno razvrstitvijo terjatev v običajnih insolvenčnih postopkih.

4. Organ za reševanje lahko pooblastilo za prenos iz odstavka 1 uporabi več kot enkrat, da bi zagotovil dodatne prenose lastniških instrumentov, ki jih izda CNS, oziroma sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS.

5. Organ za reševanje lahko sredstva, pravice, obveze ali obveznosti, ki so bili preneseni na kupca, z njegovim soglasjem prenese nazaj na CNS oziroma lastniške instrumente nazaj na njihove prvotne lastnike.

Če organ za reševanje uporabi pooblastilo za prenos iz prvega pododstavka, CNS ali prvotni lastniki ponovno prevzamejo taka sredstva, pravice, obveze ali obveznosti oziroma lastniške instrumente.

6. Vsak prenos v skladu z odstavkom 1 se izvede ne glede na to, ali ima kupec dovoljenje za opravljanje storitev in izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz pridobitve.

Če kupec nima dovoljenja za opravljanje storitev in izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz pridobitve, organ za reševanje ob posvetovanju s pristojnim organom opravi ustrezen skrbni pregled kupca ter zagotovi, da ima kupec strokovne in tehnične zmogljivosti za izvajanje funkcij kupljene CNS ter da vloži vlogo za dovoljenje takoj, ko je to mogoče, in najpozneje v enem mesecu po uporabi instrumenta prodaje poslovanja. Pristojni organ zagotovi, da se vsaka taka vloga za dovoljenje obravnava po hitrem postopku.

7. Če se zaradi prenosa lastniških instrumentov iz odstavka 1 pridobi ali poveča kvalificirani delež iz člena 31(2) Uredbe (EU) št. 648/2012, pristojni organ opravi oceno iz navedenega člena v ustreznem roku, da se uporaba instrumenta prodaje poslovanja ne zavleče in se ne prepreči, da bi ukrep za reševanje dosegel ustrezne cilje reševanja.

8. Če pristojni organ ocene iz odstavka 7 ne zaključi do datuma, ko začne veljati prenos lastniških instrumentov, velja naslednje:

(a) prenos lastniških instrumentov ima takojšen pravni učinek od datuma njihovega prenosa;

(b) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja, ki ga določa točka (f), se glasovalne pravice kupca v zvezi z navedenimi lastniškimi instrumenti začasno odvzamejo in prenesejo izključno na organ za reševanje, ki jih ni obvezan izvajati in ni odgovoren za njihovo izvajanje ali neizvajanje, razen če je dejanje ali opustitev dejanja posledica hude malomarnosti ali resne kršitve;

(c) v obdobju ocenjevanja in morebitnem obdobju prodaje premoženja iz točke (f) se za navedeni prenos ne uporabljajo kazni, predvidene v členu 22(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, ali ukrepi za kršitve zahtev glede pridobitve ali prodaje kvalificiranih deležev, predvideni v členu 30 navedene uredbe;

(d) pristojni organ takoj, ko konča oceno, organ za reševanje in kupca pisno obvesti o njenih rezultatih v skladu s členom 32 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(e) če pristojni organ ne nasprotuje prenosu, se šteje, da se glasovalne pravice v zvezi z navedenimi lastniškimi instrumenti po obvestilu iz točke (d) v celoti prenesejo na kupca;

(f) če pristojni organ nasprotuje prenosu lastniških instrumentov, se točka (b) uporablja še naprej in organ za reševanje lahko ob upoštevanju tržnih razmer določi obdobje prodaje premoženja, v katerem kupec take lastniške instrumente proda.

9. Zaradi uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 se kupec šteje za pravnega naslednika CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.

10. Kupec iz odstavka 1 lahko še naprej uveljavlja pravice CNS do članstva ter dostopa do plačilnih in poravnalnih sistemov ter druge povezane infrastrukture finančnih trgov in mest trgovanja, če izpolnjuje merila za članstvo ali sodelovanje v navedenih sistemih, infrastrukturah ali mestih trgovanja.

Ne glede na prvi pododstavek se kupcu dostop do plačilnih in poravnalnih sistemov ter druge povezane infrastrukture finančnih trgov in mest trgovanje ne zavrne na podlagi dejstva, da nima ocene bonitetne agencije ali da je ta ocena nižja od stopenj, ki se zahtevajo za dostop do navedenih sistemov, infrastruktur ali mest trgovanja.

Če kupec ne izpolnjuje meril iz prvega pododstavka, lahko še naprej uveljavlja pravice CNS do članstva ter dostopa do navedenih sistemov ter druge infrastrukture in mest trgovanja v obdobju, ki ga določi organ za reševanje. Navedeno obdobje ne sme presežati 12 mesecev.

12. Če v tej uredbi ni določeno drugače, delničarji, upniki, klirinški člani in stranke CNS v postopku reševanja ter druge tretje osebe, katerih sredstva, pravice, obveze ali obveznosti niso prenesene, nimajo nobenih pravic nad prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi ali v zvezi njimi.

Člen 41

Instrument prodaje poslovanja: postopkovne zahteve

1. Organ za reševanje pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s CNS oglašuje razpoložljivost ali uredi trženje sredstev, pravic, obvez, obveznosti ali lastniških instrumentov, ki naj bi se prenesli. Paketi pravic, sredstev, obvez in obveznosti se lahko tržijo ločeno.

2. Brez poseganja v okvir Unije za državne pomoči se, če je ustrezno, trženje iz odstavka 1 izvaja v skladu z naslednjimi merili:

(a) je čim bolj pregledno in ne prikazuje napačno sredstev, pravic, obvez, obveznosti ali lastniških instrumentov CNS, ob upoštevanju okoliščin in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;

(b) morebitni kupci niso neupravičeno favorizirani ali diskriminirani;

(c) ni v nobenem navzkrižju interesov;

(d) upošteva potrebo po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;

(e) njegov cilj je iztržiti čim višjo prodajno ceno zadevnih lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti.

Merila iz prvega pododstavka organom za reševanje ne preprečujejo privabljanja natančno določenih morebitnih kupcev.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko organ za reševanje uporabi instrument prodaje poslovanja, ne da bi upošteval zahtevo glede trženja, oziroma lahko trži sredstva, pravice, obveze, obveznosti ali lastniške instrumente, ne da bi upošteval merila iz odstavka 2, če ugotovi, da bi se z njihovim upoštevanjem verjetno ogrozila izpolnitev enega ali več ciljev reševanja, vključno z resnim ogrožanjem finančne stabilnosti.

ODDELEK 5

INSTRUMENT PREMOSITIVNE CNS

Člen 42

Instrument premostitvene CNS

1. Organ za reševanje lahko na premostitveno CNS prenese naslednje:

- (a) lastniške instrumente, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
- (b) katera koli sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja.

Prenos iz prvega pododstavka se lahko opravi, ne da bi bilo treba pridobiti soglasje delničarjev CNS v postopku reševanja ali katere koli tretje osebe razen premostitvene CNS ter ne da bi bilo treba izpolnjevati kakršne koli postopkovne zahteve v skladu s pravom o gospodarskih družbah ali vrednostnih papirjih, ki niso določene v členu 43.

2. Premostitvena CNS je pravna oseba, ki izpolnjuje obe naslednji zahtevi:

- (a) je pod nadzorom organa za reševanje in v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov, kar lahko vključuje organ za reševanje;
- (b) ustanovi ali uporablja se za prejemanje in hrambo nekaterih ali vseh lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja, oziroma nekaterih ali vseh sredstev, pravic, obvez in obveznosti CNS, da bi se ohranile kritične funkcije CNS in zagotovila njena poznejša prodaja.

3. Pri uporabi instrumenta premostitvene CNS organ za reševanje zagotovi, da skupna vrednost obveznosti in obvez, prenesenih na premostitveno CNS, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, prenesenih s CNS v postopku reševanja.

4. Ob upoštevanju člena 27(9) se vsakršno nadomestilo, ki ga plača premostitvena CNS, pripiše:

(a) lastnikom lastniških instrumentov, če je bil prenos na premostitveno CNS izveden s prenosom lastniških instrumentov, ki jih izda CNS v postopku reševanja, z imetnikov zadevnih instrumentov na premostitveno CNS;

(b) CNS v postopku reševanja, če je bil prenos na premostitveno CNS izveden s prenosom nekaterih ali vseh sredstev ali obveznosti navedene CNS na premostitveno CNS;

(c) klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti in so utrpeli izgube pri uporabi instrumentov za reševanje pri reševanju.

4a. Morebitno nadomestilo, ki ga plača premostitvena CNS v skladu z odstavkom 4, se dodeli v skladu z naslednjim:

(a) ob dogodku, ki ga zajema kaskadni pristop CNS k neplačilom iz členov 43 in 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, v obrnjenem vrstnem redu, v katerem so bile dodeljene izgube v skladu s kaskadnim pristopom CNS k neplačilom; ali

(b) ob dogodku, ki ga ne zajema kaskadni pristop CNS k neplačilom iz členov 43 in 45 Uredbe (EU) št. 648/2012, v obrnjenem vrstnem redu, v katerem so bile dodeljene izgube v skladu z morebitnimi veljavnimi pravili CNS.

Morebitno nadomestilo se nato dodeli v skladu s prednostno razvrstitvijo terjatev v običajnih insolvenčnih postopkih.

5. Organ za reševanje lahko pooblastilo za prenos iz odstavka 1 uporabi več kot enkrat, da bi zagotovil dodatne prenose lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS, oziroma njenih sredstev, pravic, obvez ali obveznosti.

6. Organ za reševanje lahko pravice, obveze, sredstva ali obveznosti, ki so bili preneseni na premostitveno CNS, prenese nazaj na CNS v postopku reševanja oziroma lastniške instrumente nazaj na njihove prvotne lastnike, kadar je tak prenos izrecno predviden v instrumentu, s katerim se izvede prenos iz odstavka 1.

Če organ za reševanje uporabi pooblastilo za prenos iz prvega pododstavka, morajo CNS v postopku reševanja ali prvotni lastniki ponovno prevzeti taka sredstva, pravice, obveze ali obveznosti oziroma lastniške instrumente, če so izpolnjeni pogoji iz prvega pododstavka tega odstavka ali iz odstavka 7.

7. Če posamezni lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti ne spadajo v razrede lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti, navedene v instrumentu, s katerim je bil izveden prenos, ali ne izpolnjujejo pogojev za njihov prenos iz navedenega instrumenta, jih lahko organ za reševanje s premostitvene CNS ponovno prenese na CNS v postopku reševanja ali prvotne lastnike.

8. Prenos iz odstavkov 6 in 7 se lahko izvede kadar koli in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so navedeni v instrumentu, s katerim je bil prenos izveden za zadevni namen.

9. Organ za reševanje lahko lastniške instrumente oziroma sredstva, pravice, obveze ali obveznosti prenese s premostitvene CNS na tretjo osebo.

10. Premostitvena CNS se zaradi uveljavljanja pravice do zagotavljanja storitev v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012 šteje za pravno naslednico CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.

Organi za reševanje lahko za katere koli druge namene zahtevajo, naj se premostitvena CNS šteje za pravno naslednico CNS v postopku reševanja in lahko še naprej uveljavlja vse pravice, ki jih je CNS v postopku reševanja uveljavljala v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi.

11. Premostitvena CNS lahko še naprej uveljavlja pravice do članstva ter dostopa do plačilnih in poravnalnih sistemov ter drugih povezanih infrastruktur finančnih trgov in mest trgovanja, če izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih oziroma infrastrukturah finančnih trgov in mestih trgovanja.

Ne glede na prvi pododstavek se premostitveni CNS dostop do plačilnih in poravnalnih sistemov ter druge infrastrukture finančnih trgov in mest trgovanja ne zavrne na podlagi dejstva, da nima ocene

bonitetne agencije ali da je ta ocena nižja od stopenj, ki se zahtevajo za dostop do navedenih sistemov oziroma infrastruktur ali mest trgovanja.

Kadar premostitvena CNS ne izpolnjuje meril iz prvega pododstavka, lahko pravice CNS do članstva ter dostopa do navedenih sistemov ter drugih infrastruktur in mest trgovanja še naprej uveljavlja v obdobju, ki ga določi organ za reševanje. Navedeno obdobje ne sme presegati 12 mesecev.

13. Delničarji ali upniki CNS v postopku reševanja in druge tretje osebe, katerih sredstva, pravice, obveze ali obveznosti niso preneseni na premostitveno CNS, nimajo nobenih terjatev na sredstvih, pravicah, obvezah ali obveznostih, prenesenih na premostitveno CNS, ali v zvezi z njimi oziroma do njenega odbora ali višjega vodstva.

14. Premostitvena CNS nima nobene obveznosti ali odgovornosti do delničarjev ali upnikov CNS v postopku reševanja, odbor ali višje vodstvo premostitvene CNS pa tem delničarjem ali upnikom ne odgovarja za dejanja in opustitve dejanj pri opravljanju svojih funkcij, razen če je dejanje ali opustitev dejanja posledica hude malomarnosti ali resne kršitve v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja.

Člen 43

Premostitvena CNS: postopkovne zahteve

1. Premostitvena CNS izpolnjuje vse naslednje zahteve:

(a) premostitvena CNS zaprosi organ za reševanje za odobritev v zvezi z vsem naslednjim:

- (i) pravilnikom o ustanovitvi premostitvene CNS;
- (ii) člani odbora premostitvene CNS, če teh ne imenuje neposredno organ za reševanje;
- (iii) odgovornostmi in plačilom članov odbora premostitvene CNS, če plačila in odgovornosti ne določi organ za reševanje;
- (iv) strategijo in profilom tveganja premostitvene CNS;

(b) premostitvena CNS prevzame dovoljenja CNS v postopku reševanja za opravljanje storitev ali izvajanje dejavnosti, ki izhajajo iz prenosa iz člena 42(1), v skladu z Uredbo (EU) št. 648/2012.

Ne glede na točko (b) prvega pododstavka lahko premostitvena CNS, če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja, za kratek čas pridobi dovoljenje, ne da bi na začetku delovanja izpolnjevala Uredbo (EU) št. 648/2012. Organ za reševanje v ta namen pristojnemu organu predloži zahtevek za takšno dovoljenje. Kadar pristojni organ sklone dati tako dovoljenje, navede obdobje, v katerem premostitveni CNS ni treba izpolnjevati zahtev iz Uredbe (EU) št. 648/2012. Navedeno obdobje ni daljše od 12 mesecev. V tem obdobju se premostitvena CNS šteje kot kvalificirana CNS, kot je za namene Uredbe (EU) št. 575/2013 opredeljena v točki 88 člena 4(1) navedene uredbe.

Ne glede na obdobje iz drugega pododstavka lahko v primeru bonitetnih zahtev iz poglavja 3 naslova IV Uredbe (EU) št. 648/2012 obdobje oprostitev traja največ tri mesece. Ta oprostitev se lahko podaljša za eno ali dve dodatni trimesečni obdobji, če je to potrebno za uresničevanje ciljev reševanja.

2. Ob upoštevanju morebitnih omejitev, določenih v skladu s pravili Unije ali nacionalnimi pravili o konkurenci, uprava premostitvene CNS slednjo upravlja za ohranitev nadaljnjega izvajanja kritičnih funkcij premostitvene CNS in prodajo premostitvene CNS ali katerih koli njenih sredstev, pravic, obvez in obveznosti enemu ali več zasebnim kupcem. Navedena prodaja poteka v ustreznih tržnih razmerah in v obdobju iz odstavkov 5 in, če je primerno, 6 tega člena.

3. Organ za reševanje odloči, da premostitvena CNS ni več premostitvena CNS v smislu člena 42(2), v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) cilji reševanja so izpolnjeni;

(b) premostitvena CNS se združi z drugim subjektom;

(c) premostitvena CNS ne izpolnjuje več zahtev iz člena 42(2);

(d) premostitvena CNS oziroma praktično vsa njena sredstva, pravice, obveze ali obveznosti so prodani v skladu z odstavkoma 2 in 4;

- (e) obdobje iz odstavka 5 oziroma 6, kot je ustrezno, poteče;
- (f) pogodbe, za katere je kliring opravila premostitvena CNS, so izpolnjene, so se iztekle ali so bile odpovedane, tako da so pravice in obveznosti CNS v zvezi s temi pogodbami v celoti izpolnjene.

4. Organ za reševanje pred prodajo premostitvene CNS oziroma njenih sredstev, pravic, obvez ali obveznosti oglašuje razpoložljivost elementov, namenjenih prodaji, ter zagotovi, da se odprto in pregledno tržijo ter se ne prikazujejo napačno.

Organ za reševanje izvede prodajo iz prvega pododstavka pod tržnimi pogoji in pri tem neupravičeno ne favorizira ali diskriminira morebitnih kupcev.

5. Organ za reševanje zaključi delovanje premostitvene CNS dve leti po datumu, ko je bil izveden zadnji prenos s CNS v postopku reševanja.

Kadar organ za reševanje zaključi delovanje premostitvene CNS, od pristojnega organa zahteva, naj premostitveni CNS odvzame dovoljenje.

6. Organ za reševanje lahko obdobje iz odstavka 5 podaljša za eno ali več dodatnih enoletnih obdobji, če je to nujno za doseglo rezultatov iz odstavka 3(a) do (d).

Odločitev o podaljšanju obdobja iz odstavka 5 se obrazloži in vključuje podrobno oceno položaja premostitvene CNS glede na razmere na zadevnem trgu in tržne napovedi.

7. Kadar se delovanje premostitvene CNS zaključi v okoliščinah iz odstavka 3(d) ali (e), se prenehanje premostitvene CNS izvrši v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki.

Če v tej uredbi ni določeno drugače, se vsi prihodki, ustvarjeni zaradi zaključka delovanja premostitvene CNS, pripišejo njenim delničarjem.

Če se premostitvena CNS uporabi za prenos sredstev in obveznosti več kot ene CNS v postopku reševanja, se prihodki iz drugega pododstavka pripišejo glede na sredstva in obveznosti, ki so bili preneseni z vsake posamezne CNS v postopku reševanja.

ODDELEK 6

DODATNE SHEME FINANCIRANJA

Člen 44

Alternativna sredstva financiranja

Organ za reševanje lahko sklene pogodbe, da si izposodi ali pridobi druge oblike finančne pomoči, vključno s predhodno financiranimi sredstvi, ki so na voljo v neizčrpanih jamstvenih skladih v CNS v postopku reševanja, če je to potrebno za izpolnitev začasnih likvidnostnih potreb, da se zagotovi učinkovita uporaba instrumentov za reševanje.

ODDELEK 7

DRŽAVNI INSTRUMENTI ZA STABILIZACIJO

Člen 45

Državni instrumenti za finančno stabilizacijo

1. Države članice lahko v izrednih razmerah sistemske krize uporabijo državne instrumente za stabilizacijo v skladu s členoma 46 in 47 za reševanje CNS samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) finančna pomoč je nujna za izpolnitev ciljev reševanja iz člena 21;
- (b) finančna pomoč se uporabi le kot zadnja možnost v skladu z odstavkom 3, potem ko se ocenijo in v največji možni meri izkoristijo vsi instrumenti za reševanje ob hkratnem ohranjanju finančne stabilnosti;
- (ba) finančna pomoč je časovno omejena;
- (c) finančna pomoč je v skladu z okvirom Unije za državne pomoči;
- (d) država članica je vnaprej določila celovite in verodostojne ureditve na način, ki je skladen z okvirom Unije za državne pomoči, za vračilo – v primernem časovnem obdobju, v skladu s členom 27(9) – dodeljenih javnih sredstev, v obsegu, kolikor niso bila v celoti povrnjena s prodajo zasebnim kupcem v skladu s členom 46(3) ali členom 47(2).

Državni instrumenti za stabilizacijo se uporabijo v skladu z nacionalnim pravom bodisi pod vodstvom pristojnega ministrstva ali vlade v tesnem sodelovanju z organom za reševanje bodisi pod vodstvom organa za reševanje.

2. Da bi bili državni instrumenti za finančno stabilizacijo učinkoviti, imajo pristojna ministrstva ali vlade ustrezna pooblastila za reševanje, opredeljena v členih 48 do 58, in zagotavljajo, da se upoštevajo členi 52, 54 in 70.

3. Za državne instrumente za finančno stabilizacijo se šteje, da se uporabljajo kot zadnja možnost za namene odstavka 1(b), kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) pristojno ministrstvo ali vlada in organ za reševanje po posvetovanju s centralno banko in pristojnim organom ugotovita, da uporaba preostalih instrumentov za reševanje ne bi zadostovala, da bi preprečili resnejše negativne učinke na finančni sistem;

(b) pristojno ministrstvo ali vlada in organ za reševanje ugotovita, da uporaba preostalih instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, če je CNS že prejela izredno likvidnostno pomoč centralne banke;

(c) ob upoštevanju instrumenta začasnega javnega lastništva pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju s pristojnim organom in organom za reševanje ugotovi, da uporaba preostalih instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, če je CNS že prejela javno podporo prek instrumenta podpore za lastniški kapital.

Člen 46

Instrument javne podpore za lastniški kapital

1. Javna finančna pomoč se lahko zagotovi za dokapitalizacijo CNS v zameno za lastniške instrumente.

2. CNS, za katere se uporabi instrument javne podpore za lastniški kapital, se upravljajo strokovno in v skladu s poslovno prakso.

3. Lastniški instrumenti iz odstavka 1 se prodajo zasebnemu kupcu takoj, ko poslovne in finančne okoliščine to omogočajo.

Člen 47

Instrument začasnega javnega lastništva

1. CNS se lahko prevzame v začasno javno lastništvo na podlagi enega ali več nalogov za prenos lastniških instrumentov, ki jih država članica izvrši na prevzemnika, ki je lahko:

- (a) oseba, ki jo predlaga država članica;
- (b) podjetje v popolni lasti države članice.

2. CNS, za katere se uporabi instrument začasnega javnega lastništva, se upravljajo strokovno in, ob upoštevanju možnosti za povrnitev stroškov reševanja, v skladu s poslovno prakso ter se prodajo zasebnemu kupcu takoj, ko to omogočajo poslovne in finančne okoliščine. Pri določanju trenutka prodaje CNS se upoštevajo finančni položaj in ustrezni tržni pogoji.

POGLAVJE IV

Pooblastila za reševanje

Člen 48

Splošna pooblastila

1. Organ za reševanje ima vsa pooblastila, ki so potrebna za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje, vključno z vsemi naslednjimi:

- (a) pooblastilom, da od katere koli osebe zahteva predložitev vseh informacij, ki so potrebne za odločitve o ukrepu za reševanje in njegovo pripravo, vključno s posodobitvami in dodatnimi informacijami poleg tistih, ki so navedene v načrtu reševanja ali se zahtevajo z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem;
- (b) pooblastilom za prevzem nadzora nad CNS v postopku reševanja ter uveljavljanje vseh pravic in pooblastil, ki jih imajo imetniki lastniških instrumentov in odbor CNS, vključno s pravicami in pooblastili na podlagi pravil delovanja CNS;
- (c) pooblastilom za prenos lastniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
- (d) pooblastilom za prenos pravic, sredstev, obvez ali obveznosti CNS na drug subjekt s soglasjem tega subjekta;
- (e) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, glavnice ali preostalega neporavnane zneska v zvezi z dolžniškimi instrumenti ali drugimi nezavarovanimi obveznostmi CNS v postopku reševanja;
- (f) pooblastilom za konverzijo dolžniških instrumentov ali drugih nezavarovanih obveznosti CNS v postopku reševanja v lastniške instrumente navedene CNS ali premostitvene CNS, na katero se prenesejo sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja;

- (g) pooblastilom za razveljavitev dolžniških instrumentov, ki jih je izdala CNS v postopku reševanja;
- (h) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, nominalnega zneska lastniških instrumentov CNS v postopku reševanja in razveljavitev takih lastniških instrumentov;
- (i) pooblastilom zahtevati, da CNS v postopku reševanja izda nove lastniške instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti;
- (j) kar zadeva dolžniške instrumente in druge obveznosti CNS, pooblastilom dopolniti ali spremeniti njihovo zapadlost, popraviti znesek obresti, ki se plačujejo, ali popraviti datum zapadlosti obresti, vključno z začasno ustavitvijo plačil;
- (k) pooblastilom za predčasno prenehanje in odpoved finančnih pogodb;
- (l) pooblastilom za odstranitev ali zamenjavo odbora in višjega vodstva CNS v postopku reševanja;
- (m) pooblastilom od pristojnega organa zahtevati, da z odstopanjem od rokov iz člena 31 Uredbe (EU) št. 648/2012 pravočasno oceni kupca kvalificiranega deleža;
- (n) pooblastilom za zmanjšanje, vključno z zmanjšanjem na nič, zneska gibljivega kritja, dolgovanega klirinškemu članu CNS v postopku reševanja;
- (o) pooblastilom za prenos odprtih pozicij in morebitnih povezanih sredstev, vključno s prenosom zadevne lastniške pravice in dogovori o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, dogovori o poravnavi in dogovori o pobotu, z računa klirinškega člana, ki je v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, na klirinškega člana, ki ni v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, v skladu s členom 48 Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (p) pooblastilom za zagotovitev izpolnitve morebitnih obstoječih in neporavnanih pogodbenih obveznosti klirinških članov CNS v postopku reševanja oziroma, kadar je to potrebno za doseg ciljev reševanja, pooblastilom, da se odreče zagotovitvi izpolnitve takšnih pogodbenih obveznosti ali drugače odstopa od pravil delovanja CNS;
- (q) pooblastilom za zagotovitev izpolnitve morebitnih obstoječih in neporavnanih obveznosti nadrejene družbe CNS v postopku reševanja, med drugim tudi za zagotovitev finančne pomoči CNS z jamstvi ali kreditnimi linijami;
- (r) pooblastilom, da ob upoštevanju omejitve iz člena 31 od klirinških članov zahtevajo dodatne prispevke v denarju.

Organi za reševanje lahko pooblastila iz prvega pododstavka izvajajo posamično ali v kombinaciji.

2. Če v tej uredbi in okviru Unije za državne pomoči ni določeno drugače, za organ za reševanje ne velja nobena od naslednjih zahtev, kadar izvaja pooblastila iz odstavka 1:

- (a) zahteva za pridobitev dovoljenja ali soglasja katere koli javne ali zasebne osebe;
- (b) zahteve v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, pravic, obvez, sredstev ali obveznosti CNS v postopku reševanja ali premostitvene CNS;
- (c) zahteva po obveščanju javnih ali zasebnih oseb;
- (d) zahteva po objavi obvestil ali prospektov;
- (e) zahteva po vložitvi ali registraciji dokumentov pri drugih organih.

Člen 49

Dodatna pooblastila

1. Kadar se izvaja pooblastilo iz člena 48(1), lahko organ za reševanje izvaja tudi katero od naslednjih dodatnih pooblastil:

- (a) ob upoštevanju člena 65 zagotovi, da se prenos izvede brez obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, obveze, sredstva ali obveznosti;
- (b) odpravi pravice za pridobitev dodatnih lastniških instrumentov;
- (c) od zadevnega organa zahteva, naj popolnoma ali začasno prekine sprejetje v trgovanje na reguliranem trgu ali uradno kotacijo finančnih instrumentov, ki jih je izdala CNS, v skladu z Direktivo 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴;
- (d) zagotovi, da se kupec ali premostitvena CNS v skladu s členom 40 oziroma 42 za namene vseh pravic ali obveznosti CNS v postopku reševanja ali ukrepov, ki jih je sprejela, vključno z vsemi pravicami ali obveznostmi, povezanimi s sodelovanjem v tržni infrastrukturi, obravnava tako, kot da bi bila CNS v postopku reševanja;
- (e) zahteva, naj si CNS v postopku reševanja oziroma kupec ali premostitvena CNS, kjer je ustrezno, med sabo zagotovijo informacije in pomoč;
- (f) zagotovi, da klirinški član, ki je prejemnik pozicij, dodeljenih na podlagi pooblastil iz člena 48(1)(o) in (p), prevzame morebitne pravice ali obveznosti, povezane s sodelovanjem v CNS, v zvezi z navedenimi pozicijami;
- (g) razveljavi ali spremeni pogoje pogodbe, katere stranka je CNS v postopku reševanja, ali CNS v postopku reševanja, ki nastopa kot stranka, zamenja s kupcem ali premostitveno CNS;
- (h) spremeni ali dopolni pravila delovanja CNS v postopku reševanja, med drugim tudi v zvezi z njenimi pogoji dostopa do kliringa za njene člane in druge udeležence;

²⁴ Direktiva 2001/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. maja 2001 o sprejemu vrednostnih papirjev v uradno kotacijo na borzi in o informacijah, ki jih je treba objaviti v zvezi s temi vrednostnimi papirji (UL L 184, 6.7.2001, str. 1).

(i) prenese članstvo klirinškega člana s CNS v postopku reševanja na kupca CNS ali premostitveno CNS.

Kakršna koli pravica do nadomestila, določena s to uredbo, se ne šteje za obveznost ali obremenitev za namene točke (a) prvega pododstavka.

2. Organ za reševanje lahko zagotovi dogovore o kontinuiteti poslovanja, ki so potrebni, da se zagotovi učinkovitost ukrepa za reševanje in da lahko preneseno poslovno področje upravlja kupec ali premostitvena CNS. Navedeni dogovori o kontinuiteti lahko vključujejo:

(a) kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenila CNS v postopku reševanja, tako da kupec ali premostitvena CNS prevzame pravice in obveznosti CNS v postopku reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, obvezo, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni, ter izrecno ali implicitno nadomesti CNS v postopku reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;

(b) nadomestitev CNS v postopku reševanja s kupcem ali premostitveno CNS v vseh pravnih postopkih v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, obvezo, sredstvom ali obveznostjo, ki so bili preneseni.

3. Pooblastili iz odstavkov 1(d) in 2(b) ne vplivata na:

(a) pravico zaposlenega v CNS, da odpove pogodbo o zaposlitvi;

(b) ob upoštevanju členov 55, 56 in 57 uveljavljanje pogodbenih pravic pogodbene stranke, vključno s pravico do odpovedi, kadar je ta določena v pogojih pogodbe, zaradi dejanja ali opustitve s strani CNS pred prenosom ali s strani kupca ali premostitvene CNS po prenosu.

Člen 50

Izredna uprava

1. Organ za reševanje lahko imenuje enega ali več izrednih upraviteljev, ki zamenjajo odbor CNS v postopku reševanja. Izredni upravitelj ima zadosten ugled in ustrezno strokovno znanje na področju finančnih storitev, upravljanja tveganja in klirinških storitev v skladu z drugim pododstavkom člena 27(2) Uredbe (EU) št. 648/2012.

2. Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in odbora CNS. Navedena pooblastila lahko izvaja le pod nadzorom organa za reševanje. Organ za reševanje lahko omeji ukrepe izrednega upravitelja ali za nekatera dejanja zahteva predhodno soglasje.

Organ za reševanje objavi imenovanje iz odstavka 1 in z njim povezane pogoje.

3. Izredni upravitelj je imenovan za največ eno leto. Organ za reševanje lahko navedeno obdobje podaljša, kadar je to potrebno za doseg ciljev reševanja.

4. Izredni upravitelj sprejme vse ukrepe, ki so potrebni za spodbujanje ciljev reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje. V primeru neskladja ali navzkrižja ima ta zakonsko predpisana naloga prednost pred vsemi drugimi nalogami upravljanja v skladu s statutom CNS ali nacionalnim pravom.

5. Izredni upravitelj organu za reševanje, ki ga je imenoval, v rednih časovnih presledkih, ki jih določi organ za reševanje, ter ob začetku in koncu svojega mandata pripravi poročila. V teh poročilih podrobno opiše finančno stanje CNS in navede razloge za sprejete ukrepe.

6. Organ za reševanje lahko izrednega upravitelja kadar koli odpokliče. Vsekakor ga odpokliče v naslednjih primerih:

(a) kadar izredni upravitelj ne opravlja svojih nalog v skladu s pogoji, ki jih je določil organ za reševanje;

(b) kadar bi se cilji reševanja bolje dosegli z odpoklicem ali zamenjavo izrednega upravitelja;

(c) kadar pogoji za imenovanje niso več izpolnjeni.

Člen 51

Pooblastilo zahtevati zagotavljanje storitev in prostorov

1. Organ za reševanje lahko od CNS v postopku reševanja ali katerega koli subjekta, ki pripada isti skupini kot CNS, ali od klirinških članov zahteva, naj zagotovijo vse storitve ali prostore, ki so potrebni, da se kupcu ali premostitveni CNS omogoči učinkovito upravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile prenesene nanjo.

Prvi pododstavek se uporablja ne glede na to, ali je za subjekt iz iste skupine kot CNS ali enega od klirinških članov CNS uveden običajni insolvenčni postopek ali je sam v postopku reševanja.

2. Organ za reševanje lahko zagotovi izpolnitev obveznosti, ki so jih v skladu z odstavkom 1 določili organi za reševanje v drugih državah članicah, kadar se navedena pooblastila izvajajo v zvezi s subjekti, ki pripadajo isti skupini kot CNS v postopku reševanja, ali klirinškimi člani zadevne CNS.

3. Storitve in prostori iz odstavka 1 ne vključujejo nobene oblike finančne pomoči.

4. Storitve in prostori, zagotovljeni v skladu z odstavkom 1, se zagotovijo:

(a) kadar obstaja tozadevni sporazum, pod enakimi tržnimi pogoji, kot so bili zagotovljeni CNS neposredno pred sprejetjem ukrepa za reševanje;

(b) kadar takega sporazuma ni ali je potekel, pod razumnimi tržnimi pogoji.

Člen 52

Pooblastilo za izvrševanje ukrepov za reševanje ali ukrepov za preprečevanje krize s strani drugih držav članic

1. Kadar so lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja v drugi državi članici, kot je država članica organa za reševanje, ali ko jih ureja pravo druge države članice, kot je država članica organa za reševanje, je vsak prenos ali ukrep za reševanje, povezan z navedenimi instrumenti, sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi, veljaven v skladu s pravom te druge države članice.

2. Organi drugih zadevnih držav članic organu za reševanje države članice zagotovijo vso potrebno pomoč za zagotovitev, da se vsi lastniški instrumenti, sredstva, pravice, obveze ali

obveznosti prenesejo na kupca ali premostitveno CNS ali da začnejo učinkovati kateri koli drugi ukrepi za reševanje v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja.

3. Delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih zadeva prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti iz odstavka 1, nimajo pravice preprečiti, izpodbijati ali razveljaviti navedenega prenosa po pravu države članice, v kateri so zadevna sredstva ali katere pravo ureja prenos zadevnih lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti.

4. Kadar organ za reševanje države članice uporabi instrumente za reševanje iz člena 28 ali 32 in pogodbe, obveznosti, lastniški instrumenti ali dolžniški instrumenti CNS v postopku reševanja vključujejo instrumente, pogodbe ali obveznosti, ki jih ureja pravo druge države članice, ali obveznosti do upnikov in pogodbe v zvezi s klirinškimi člani in, če je ustrezno, njihovimi strankami, ki so v navedeni drugi državi članici, zadevni organi v navedeni drugi državi članici zagotovijo, da začne veljati vsak ukrep, ki izhaja iz navedenih instrumentov za reševanje.

Za namene prvega pododstavka imajo delničarji, upniki ter klirinški člani in, če je ustrezno, njihove stranke, ki jih zadevajo navedeni instrumenti za reševanje, pravico, da izpodbijajo zmanjšanje glavnice ali plačljivega zneska instrumenta ali obveznosti oziroma njegovo konverzijo ali prestrukturiranje, kakor je ustrezno, le po pravu države članice organa za reševanje.

5. V skladu s pravom države članice organa za reševanje se določijo naslednje pravice in zaščitni ukrepi:

(a) pravica delničarjev, upnikov in tretjih oseb, da se v skladu s členom 72 pritožijo zoper prenos lastniških instrumentov, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti iz odstavka 1 tega člena;

(b) pravica prizadetih upnikov, da se v skladu s členom 72 pritožijo zoper zmanjšanje glavnice ali plačljivega zneska oziroma konverzijo ali prestrukturiranje instrumenta, obveznosti ali pogodbe, zajete z odstavkom 4 tega člena;

(c) zaščitni ukrepi za delne prenose iz poglavja V v zvezi s sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi iz odstavka 1 tega člena.

Člen 53

Pooblastilo v zvezi s sredstvi, pogodbami, pravicami, obveznostmi, obvezami in lastniškimi instrumenti, ki pripadajo osebam v tretjih državah ali ki jih ureja pravo tretjih držav

1. Kadar ukrep za reševanje zadeva sredstva ali pogodbe oseb, ki so v tretji državi, ali lastniške instrumente, pravice, obveze ali obveznosti, ki jih ureja pravo tretje države, lahko organ za reševanje zahteva, naj:

(a) CNS v postopku reševanja in prejemnik navedenih sredstev, pogodb, lastniških instrumentov, pravic, obvez ali obveznosti sprejmeta vse potrebno za zagotovitev, da ukrep začne veljati;

(b) CNS v postopku reševanja upravlja lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma izpolnjuje obveznosti ali obveze v imenu prejemnika, dokler ne začne veljati ukrep;

(c) se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri opravljanju ukrepov, zahtevanih v točkah (a) in (b) tega odstavka, povrnejo na enega od načinov iz člena 27(9).

2. Za namene odstavka 1 organ za reševanje od CNS zahteva, naj zagotovi, da se v njene pogodbe in druge sporazume s klirinškimi člani in imetniki lastniških in dolžniških instrumentov, ki so v tretjih državah ali jih ureja pravo tretje države, vključi določba, v kateri se strinjajo, da jih zavezuje vsak ukrep v zvezi z njihovimi sredstvi, pogodbami, pravicami, obvezami in obveznostmi, ki ga sprejme organ za reševanje, vključno z uporabo členov 28, 32, 55, 56 in 57.

Organ za reševanje lahko od CNS zahteva, naj zagotovi vključitev takšne določbe v svoje pogodbe in druge sporazume z imetniki drugih obveznosti, ki se nahajajo v tretjih državah ali se zanje uporablja pravo tretjih držav. Organ za reševanje lahko od CNS zahteva, da zagotovi obrazloženo pravno mnenje neodvisnega pravnega strokovnjaka, ki potrjuje pravno izvršljivost in učinek takih določb.

3. Kadar ukrep za reševanje iz odstavka 1 ne začne veljati, je v zvezi z zadevnimi lastniškimi instrumenti, sredstvi, pravicami, obvezami ali obveznostmi neveljaven.

Člen 54

Izključitev nekaterih pogodbenih pogojev pri zgodnjem ukrepanju in reševanju

1. Ukrep za preprečevanje krize ali ukrep za reševanje, sprejet v skladu s to uredbo, ali kateri koli dogodek, ki je neposredno povezan z izvajanjem navedenega ukrepa, se ne šteje za dogodek izvršitve, insolventnosti ali neplačila v smislu Direktive 2002/47/ES in Direktive 98/26/ES ter Uredbe (EU) št. 575/2013, če se bistvene obveznosti iz pogodbe, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo.

Postopki tretje države za reševanje, priznani v skladu s členom 75, se za namene prvega pododstavka ali kadar tako odloči organ za reševanje, štejejo za ukrep za reševanje, sprejet v skladu s to uredbo.

2. Ukrep za preprečevanje krize ali ukrep za reševanje iz odstavka 1 se ne uporablja za:

(a) uveljavljanje pravic do odpovedi, mirovanja, spremembe, pobota ali poravnave, tudi v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil subjekt skupine, ki ji pripada CNS, in ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti ali obveznosti, za katere jamči ali jih drugače podpira kateri koli subjekt v skupini;

(b) pridobitev lastništva, izvajanje nadzora ali uveljavljanje jamstva nad premoženjem zadevne CNS ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti;

(c) vplivanje na pogodbene pravice zadevne CNS ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti.

Člen 55

Pooblastilo za odreditev mirovanja nekaterih obveznosti

1. Organ za reševanje lahko odredi mirovanje vseh obveznosti plačila ali izročitve obeh nasprotnih strank iz katere koli pogodbe, ki jo je sklenila CNS v postopku reševanja, od objave obvestila o mirovanju v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici organa za reševanje.

2. Kadar obveznost plačila ali izročitve zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

3. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 za obveznosti plačila in izročitve do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, vključno z drugimi CNS, in centralnih bank.

Člen 56

Pooblastilo za omejitev uveljavljanja pravic iz naslova jamstva

1. Organ za reševanje lahko zavarovanim upnikom CNS v postopku reševanja prepreči uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi z vsemi sredstvi zadevne CNS v postopku reševanja od objave obvestila o omejitvi v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici organa za reševanje.

2. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 v zvezi s pravicami iz naslova jamstva sistemov ali operaterjev sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, drugimi CNS in centralnimi bankami glede sredstev, za katere CNS v postopku reševanja jamči ali jih nudi s kritjem ali zavarovanjem.

Člen 57

Pooblastilo za odreditev začasnega mirovanja pravic do odpovedi

1. Organ za reševanje lahko odredi mirovanje pravic do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s CNS v postopku reševanja, od objave obvestila o odpovedi v skladu s členom 70 do konca delovnega dne, ki sledi tej objavi, če se obveznosti plačila in izročitve ter zagotavljanje zavarovanja s premoženjem še naprej izpolnjujejo.

V prvem pododstavku do konca delovnega dne pomeni do polnoči v državi članici reševanja.

2. Organ za reševanje ne izvaja pooblastila iz odstavka 1 v zvezi s sistemi ali operaterji sistemov, določenih za namene Direktive 98/26/ES, drugimi CNS in centralnimi bankami.

3. Pogodbena stranka lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu z navedeno pogodbo pred koncem obdobja iz odstavka 1, kadar od organa za reševanje prejme obvestilo, da pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne bodo:

(a) prenesene na drug subjekt;

(b) predmet odpisa, konverzije ali uporabe instrumenta za reševanje za porazdelitev izgub ali pozicij.

4. Če obvestilo iz odstavka 3 ni bilo izdano, se lahko pravice do odpovedi ob upoštevanju člena 54 uveljavljajo ob izteku obdobja mirovanja, kot sledi:

(a) kadar so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na drug subjekt, lahko nasprotna stranka uveljavlja pravice do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe le, če prejemnik povzroči nastanek ali nadaljevanje dogodka izvršitve;

(b) kadar pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ostanejo pri CNS, lahko druga nasprotna stranka uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogoji za odpoved, določenimi v pogodbi med CNS in ustrezno nasprotno stranko, samo če se dogodek izvršitve zgodi ali nadaljuje po izteku obdobja mirovanja na podlagi odstavka 1.

Člen 58

Pooblastilo za izvajanje nadzora nad CNS

1. Organ za reševanje lahko izvaja nadzor nad CNS v postopku reševanja, da bi:

(a) upravljal dejavnosti in storitve CNS, pri čemer izvaja pooblastila njenih delničarjev in odbora;

(aa) se posvetoval z odborom za tveganja;

(b) upravljal in odtujil sredstva ter premoženje CNS v postopku reševanja.

Nadzor iz prvega pododstavka lahko neposredno izvaja organ za reševanje ali posredno izredni upravitelj, ki ga je v skladu s členom 50(1) imenoval organ za reševanje.

2. Kadar nadzor nad CNS izvaja organ za reševanje, se ta v nacionalnem pravu ne šteje za direktorja v senci ali dejanskega direktorja.

Člen 59 Izvajanje pooblastil organov za reševanje

Organi za reševanje ob upoštevanju člena 72 sprejmejo ukrepe za reševanje z izvršno odredbo v skladu z nacionalnimi upravnimi pristojnostmi in postopki.

POGLAVJE V Zaščitni ukrepi

Člen 60 Načelo, da noben upnik ne sme biti na slabšem

Kadar organ za reševanje uporabi enega ali več instrumentov za reševanje, zagotovi, da delničarji, klirinški člani in drugi upniki ne utrpijo večjih izgub, kot bi jih utrpeli, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS, ko je menil, da so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 22(1), in bi bila CNS namesto tega likvidirana po običajnem insolvenčnem postopku, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru njenih pravil delovanja;

Člen 61 Vrednotenje za uporabo načela, da noben upnik ne sme biti na slabšem

1. Organ za reševanje zaradi ocenjevanja skladnosti z načelom iz člena 60, da noben upnik ne sme biti na slabšem, zagotovi, da neodvisna oseba opravi vrednotenje čim prej po izvedenem ukrepu ali ukrepah za reševanje.

2. Vrednotenje iz odstavka 1 vključuje:

(a) obravnavo, ki bi je bili deležni delničarji, klirinški člani in drugi upniki, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS, ko je menil, da so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s členom 22(1), in bi bila CNS likvidirana po običajnem insolvenčnem postopku, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru njenih pravil delovanja;

(b) dejansko obravnavo, ki so je bili pri reševanju CNS deležni delničarji, klirinški člani in drugi upniki;

(c) vprašanje, ali obstaja kakršna koli razlika med obravnavo iz točke (a) in obravnavo iz točke (b).

3. Za namene izračuna obravnav iz odstavka 2(a) velja za vrednotenje iz odstavka 1 naslednje:

(a) pri njem se ne upošteva zagotovitev izredne javnofinančne pomoči CNS v postopku reševanja ali izredne likvidnostne pomoči centralne banke ali katere koli likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere;

(b) temelji na izgubah, za katere je realno pričakovati, da bi jih v primeru likvidacije CNS imeli klirinški člani in drugi upniki, če bi CNS bila likvidirana po običajnem insolvenčnem postopku, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru njenih pravil delovanja;

(c) pri njem se upošteva ekonomsko razumna ocena neposrednih nadomestitvenih stroškov, vključno z morebitnimi dodatnimi zahtevami za kritje, ki bi jih imeli klirinški člani, če bi v ustreznem obdobju znova odprli primerljive neto pozicije na trgu, ob upoštevanju dejanskih tržnih razmer, vključno z globino trga in njegovo zmožnostjo, da se v zadevnem obdobju izvrši ustrezen obseg poslov s temi neto pozicijami;

(d) temelji na metodologiji določanja cen CNS, razen če ta metodologija ne odraža dejanskih tržnih razmer.

Dolžina obdobja iz točke (c) prvega pododstavka odraža implikacije insolvenčnega prava, ki se uporablja, in značilnosti zadevnih neto pozicij.

4. Vrednotenje iz odstavka 1 je ločeno od vrednotenja, opravljenega v skladu s členom 24(3).

5. ESMA ob upoštevanju morebitnih regulativnih tehničnih standardov, razvitih v skladu s členom 49(5) in členom 74(4) Direktive 2014/59/EU, pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo metodologijo za izvedbo vrednotenja iz odstavka 1, vključno z izračunom izgub po likvidaciji, ki bi v primeru likvidacije CNS izhajale iz stroškov iz prvega pododstavka odstavka 3(c), če bi bila CNS likvidirana po običajnem insolvenčnem postopku, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti in druge ureditve v okviru njenih pravil delovanja.

ESMA te osnutke regulativnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstaviti datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti Uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 62

Zaščitni ukrep za delničarje, klirinške člane in druge upnike

Kadar v skladu z vrednotenjem, opravljenim na podlagi člena 61, kateri koli delničar, klirinški člani ali drugi upnik utрпи večje izgube, kot bi jih utrpel, če organ za reševanje ne bi sprejel ukrepa za reševanje v zvezi s CNS in bi slednja prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, potem ko bi bile v celoti uporabljene veljavne pogodbene obveznosti ali druge ureditve v njenih pravilih delovanja, je ta delničar, klirinški član ali drugi upnik upravičen do izplačila razlike.

Člen 62a

Zaščita strank in posrednih strank

1. Pogodbene ureditve, ki klirinškim članom omogočajo, da negativne posledice instrumentov za reševanje prenesejo svoje stranke, vključujejo, na enakopravni in sorazmerni osnovi, tudi pravico strank do vseh odškodnin ali nadomestila, ki ga klirinški člani prejmejo v skladu s členom 20a in členom 27(5), ali kakršnega koli denarnega ekvivalenta takšne odškodnine ali nadomestila ali katerega koli prihodka, ki ga prejmejo na podlagi zahtevka, vloženega v skladu s členom 62, v obsegu, ki se nanaša na pozicije strank. Te določbe je treba uporabljati tudi za pogodbene ureditve med strankami in posrednimi strankami, ki svojim strankam ponujajo posredne klirinške storitve.

2. ESMA pripravlja osnutek regulativnih tehničnih standardov, da bi na pregleden način, kolikor je to možno zaradi zaupnosti pogodbenih ureditev, pogoje, pod katerimi se zahteva prenos nadomestila, denarnega ekvivalenta takšnega nadomestila ali katerega koli prihodka iz odstavka 1, ter pogoje, pod katerimi ta prenos šteje za sorazmerne.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do [UP: vstavite datum 12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 62b

Nadomestitev plačil

Organ za reševanje vse razumne izdatke, ki so nastali v zvezi s plačilom iz člena 62, v največji možni meri izterja na naslednje načine:

- (a) kot prednostni upnik od CNS v postopku reševanja;
- (b) od nadomestila, ki ga plača kupec, če se uporabi instrument prodaje poslovanja;
- (c) kot prednostni upnik od morebitnih prihodkov, ustvarjenih s prenehanjem premostitvene CNS.

Člen 63

Zaščitni ukrep za nasprotne stranke pri delnih prenosih

Varstvo iz členov 64, 65 in 66 velja v naslednjih okoliščinah:

- (a) kadar organ za reševanje prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS v postopku reševanja na drug subjekt ali pri izvajanju instrumenta za reševanje s premostitvene CNS na kupca;
- (b) kadar organ za reševanje izvaja pooblastila iz člena 49(1)(g).

Člen 64

Varstvo sporazumov o zavarovanju s finančnim premoženjem, poravnavi in pobotu

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje, razen instrumenta za porazdelitev pozicij iz člena 29, ne povzroči prenosa dela, vendar ne vseh, pravic in obveznosti na podlagi dogovora o prenosu lastniške pravice na finančnih zavarovanjih, dogovora o poravnavi ali dogovora o pobotu med CNS v postopku reševanja in drugimi strankami dogovorov oziroma spremembe ali prenehanja pravic in obveznosti na podlagi navedenih dogovorov z uporabo dodatnih pooblastil.

Dogovori iz prvega pododstavka vključujejo vse dogovore, katerih stranke so upravičene do poravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

Člen 65

Varstvo dogovorov o jamstvu

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje, kar zadeva dogovore o jamstvu med CNS v postopku reševanja in drugimi strankami navedenih dogovorov, ne povzroči ničesar od naslednjega:

- (a) prenosa premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se ne prenese tudi navedena obveznost in upravičenje iz zavarovanja;
- (b) prenosa zavarovane obveznosti, razen če se ne prenese tudi upravičenje iz zavarovanja;
- (c) prenosa upravičenja iz zavarovanja, razen če se ne prenese tudi zavarovana obveznost;
- (d) spremembe ali prenehanja dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ni več zavarovana.

Člen 66

Varstvo strukturiranih finančnih dogovorov in kritih obveznic

Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje, kar zadeva strukturirane finančne dogovore, vključno s kritimi obveznicami, ne povzroči ničesar od naslednjega:

- (a) prenosa dela, vendar ne vseh, sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali njegov del, katerega stranka je CNS v postopku reševanja;
- (b) prenehanja ali spremembe sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturirani finančni dogovor ali njegov del, katerega stranka je CNS v postopku reševanja, z uporabo dodatnih pooblastil.

Za namene prvega pododstavka strukturirani finančni dogovori vključujejo listinjenje in instrumente, ki se uporabljajo za zavarovanje pred tveganjem, so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z nacionalnim pravom zavarovani podobno kot krite obveznice, ki vključujejo podelitev in posedovanje jamstva s strani stranke v dogovoru ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

Člen 67

Delni prenosi: varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave

1. Organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje ne vpliva na delovanje sistemov in pravila sistemov iz Direktive 98/26/ES, kadar organ za reševanje:

- (a) prenese del, vendar ne vseh, sredstev, pravic, obvez ali obveznosti CNS v postopku reševanja na drug subjekt;
- (b) razveljavi ali spremeni pogoje pogodbe, katere stranka je CNS v postopku reševanja, ali CNS, ki nastopa kot stranka, zamenja s kupcem ali premostitveno CNS.

2. Za namene odstavka 1 organ za reševanje zagotovi, da uporaba instrumenta za reševanje ne:

- (a) povzroči preklica prenosnega naloga v skladu s členom 5 Direktive 98/26/ES;
- (b) vpliva na izvršljivost prenosnih nalogov in medsebojnih pobotov, kot se zahteva v členih 3 in 5 Direktive 98/26/ES;
- (c) vpliva na uporabo sredstev, vrednostnih papirjev ali kreditnih zmogljivosti, kot se zahteva v členu 4 Direktive 98/26/ES;
- (d) vpliva na zaščito dodatnega jamstva, kot se zahteva v členu 9 Direktive 98/26/ES.

POGLAVJE VI Postopkovne obveznosti

Člen 68

Zahteve glede uradnih obvestil

1. CNS uradno obvesti pristojni organ, če meni, da propada ali bo verjetno propadla, kot je navedeno v členu 22(2).
2. Pristojni organ obvesti organ za reševanje o vseh uradnih obvestilih, prejetih v skladu z odstavkom 1, in vseh sanacijskih ali drugih ukrepov v skladu z naslovom IV, katerih sprejetje zahteva od CNS.

Pristojni organ obvesti organ za reševanje o vseh izrednih razmerah iz člena 24 Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s CNS in vseh uradnih obvestilih, prejetih v skladu s členom 48 navedene uredbe.

3. Kadar pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da so v zvezi s CNS izpolnjeni pogoji iz člena 22(1)(a) in (b) ali člena 22(3), nemudoma uradno obvesti naslednje organe:

- (a) pristojni organ ali organ za reševanje za navedeno CNS;
- (b) pristojni organ za nadrejeno družbo CNS;
- (c) centralno banko;
- (d) pristojno ministrstvo;
- (e) ESRB in imenovani nacionalni makrobonitetni organ;
- (f) kolegij nadzornikov in kolegij za reševanje za navedeno CNS.

Člen 69

Odločitev organa za reševanje

1. Organ za reševanje po prejemu uradnega obvestila pristojnega organa v skladu s členom 68(3) ugotovi, ali je potreben kakršen koli ukrep za reševanje.
2. Odločitev, ali naj se sprejmejo ukrepi za reševanje v zvezi s CNS, vsebuje naslednje informacije:
 - (a) oceno organa za reševanje, ali CNS izpolnjuje pogoje za reševanje;
 - (b) morebitne ukrepe, ki jih namerava organ za reševanje sprejeti, vključno z odločitvijo, da se zaprosi za prenehanje, imenovanjem upravitelja ali kakršnim koli drugim ukrepom v okviru običajnega insolvenčnega postopka ali, ob upoštevanju člena 27(1)(e), nacionalnega prava.

Člen 70

Postopkovne obveznosti organov za reševanje

1. Organ za reševanje uradno obvesti kolegij za reševanje o ukrepih za reševanje, ki jih namerava sprejeti. V tem obvestilu se navede tudi, ali ukrepi za reševanje odstopajo od načrta reševanja.

Organ za reševanje takoj, ko je to izvedljivo po sprejetju ukrepa za reševanje, uradno obvesti:

- (a) CNS v postopku reševanja;
- (b) kolegij za reševanje;
- (c) imenovani nacionalni makrobonitetni organ in ESRB;
- (d) Komisijo, Evropsko centralno banko in EIOPA;
- (e) upravljavce sistemov, ki so zajeti z Direktivo 98/26/ES in v katere je vključena CNS v postopku reševanja.

2. Uradno obvestilo iz drugega pododstavka odstavka 1 vključuje kopijo odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega je zadevni ukrep sprejet, in navaja datum, ko začne veljati ukrep za reševanje.

V uradnem obvestilu kolegiju za reševanje v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 se navedejo razlogi za vsakršno odstopanje od načrta reševanja.

3. Kopija odredbe ali instrumenta, na podlagi katerega je sprejet ukrep za reševanje, ali obvestilo s povzetkom učinkov ukrepa za reševanje ter po potrebi pogoji in obdobje mirovanja ali omejitve iz členov 55, 56 in 57 se objavijo na vse naslednje načine:

(a) na spletnem mestu organa za reševanje;

(b) na spletnem mestu pristojnega organa, če ta ni organ za reševanje, in spletnem mestu ESMA;

(c) na spletnem mestu CNS v postopku reševanja;

(d) kadar so lastniški ali dolžniški instrumenti CNS v postopku reševanja sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, s sredstvi, ki se uporabljajo za razkritje predpisanih informacij v zvezi z zadevno CNS v postopku reševanja v skladu s členom 21(1) Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁵.

4. Kadar lastniški ali dolžniški instrumenti niso sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, organ za reševanje zagotovi, da se dokumenti, ki dokazujejo odredbo iz odstavka 3, pošljejo imetnikom lastniških instrumentov in upnikom CNS v postopku reševanja, znanim iz registrov ali podatkovnih zbirk CNS v postopku reševanja, ki so na voljo organu za reševanje.

Člen 71

Zaupnost

1. Zahteve glede poklicne skrivnosti so zavezujoče za naslednje osebe:

²⁵ Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (UL L 390, 31.12.2004, str. 38).

- (a) organe za reševanje;
- (b) pristojne organe, ESMA in EBA;
- (c) pristojna ministrstva;
- (d) izredne upravitelje ali začasne upravitelje, imenovane v skladu s to uredbo;
- (e) potencialne prevzemnike, s katerimi navežejo stik pristojni organi ali jih povabijo organi za reševanje, ne glede na to, ali sta bila stik ali povabilo izvedena kot priprava na uporabo instrumenta prodaje poslovanja in ali je bil rezultat povabila prevzem;
- (f) revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki jih neposredno ali posredno zadolžijo organi za reševanje, pristojni organi, pristojna ministrstva ali potencialni prevzemniki iz točke (e);
- (g) centralne banke in druge organe, vključene v postopek reševanja;
- (h) premostitveno CNS;
- (j) višje vodstvo in člane odbora CNS ter zaposlene v organih ali subjektih iz točk (a) do (k); pred njihovim imenovanjem, med njim in po njem;
- (k) vse druge člane kolegija za reševanje, ki niso navedeni v točkah (a), (b), (c) in (g);
- (l) vse druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno, zagotavljajo ali so zagotavljale storitve osebam iz točk (a) do (k).

2. Da se zagotovi spoštovanje zahtev v zvezi z zaupnostjo iz odstavkov 1 in 3, osebe iz odstavka 1(a), (b), (c), (g), (h) in (k) zagotovijo, da v ta namen obstajajo interna pravila, tudi za zagotavljanje tajnosti informacij med osebami, ki so neposredno udeležene v postopku reševanja.

3. Osebam iz odstavka 1 se prepove razkrivanje zaupnih informacij, ki so jih prejele med opravljanjem svojih poklicnih dejavnosti ali od pristojnega organa ali organa za reševanje v zvezi z nalogami na podlagi te uredbe, kateri koli osebi ali organu, razen kadar gre za izvajanje nalog na podlagi te uredbe ali za tako obliko povzetka ali zbirno obliko, da posameznih CNS ni mogoče identificirati, ali z izrecnim in predhodnim soglasjem organa ali CNS, ki je predložila informacije.

Osebe iz odstavka 1 pred razkritjem katere koli vrste informacij ocenijo učinke, ki bi jih razkritje lahko imelo na javni interes, kar zadeva finančno, monetarno ali ekonomsko politiko, na poslovne interese fizičnih in pravnih oseb, na namen pregledov, na preiskave in na revizije.

Postopek za preverjanje učinkov razkritja informacij vključuje posebno oceno učinkov kakršnega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrtov sanacije in reševanja iz členov 9 in 13 ter rezultat vseh ocen, izvedenih v skladu s členoma 10 in 16.

V primeru kršitve tega člena velja za vse osebe ali subjekte iz odstavka 1 civilna odgovornost v skladu z nacionalnim pravom.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 lahko osebe iz odstavka 1 izmenjujejo zaupne informacije z naslednjimi, če za namene zadevne izmenjave za prejemnika veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo:

- (a) vsako drugo osebo, kadar je to potrebno za načrtovanje ali izvajanje ukrepa za reševanje;
- (b) parlamentarno preiskovalno komisijo v zadevni državi članici, računskim sodiščem v zadevni državi članici in drugimi subjekti, ki vodijo preiskave v zadevni državi članici;
- (c) nacionalnimi organi, odgovornimi za nadzor plačilnih sistemov, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, ki jim je zaupana javna naloga nadzora drugih subjektov finančnega sektorja, organi, odgovornimi za nadzor finančnih trgov in zavarovalnic, ter inšpektorji, ki delujejo v njihovem imenu, organi, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, organi, odgovornimi za zaščito stabilnosti finančnega sistema, ter osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij.

5. Ta člen:

- (a) zaposlenim in strokovnjakom organov ali subjektov iz odstavka 1(a) do (g) in (k) ne preprečuje, da bi si med seboj izmenjevali informacije znotraj posameznega organa ali subjekta;
- (b) organom za reševanje in pristojnim organom, vključno z njihovimi zaposlenimi in strokovnjaki, ne preprečuje izmenjave informacij med seboj in z drugimi organi Unije za reševanje, drugimi pristojnimi organi Unije, pristojnimi ministrstvi, centralnimi bankami, organi, odgovornimi za običajne insolvenčne postopke, organi, odgovornimi za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil, osebami, odgovornimi za izvajanje obveznih revizij računovodskih izkazov, EBA, ESMA ali, ob upoštevanju člena 78, organi tretjih držav, ki

opravljajo enake naloge kot organi za reševanje, ali, ob izpolnjevanju strogih zahtev v zvezi z zaupnostjo, potencialnimi prevzemniki zaradi načrtovanja ali izvajanja ukrepa za reševanje.

6. Ta člen ne posega v nacionalno pravo glede razkritja informacij zaradi pravnih postopkov v kazenskih ali civilnih zadevah.

POGLAVJE VII

Pravica do pritožbe in izključitev drugih dejanj

Člen 72

Predhodna sodna odobritev in pravice do pritožbe

1. Za odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali ukrepa za reševanje je lahko potrebna predhodna sodna odobritev, kadar je tako določeno v nacionalnem pravu, če sta postopek v zvezi z navedeno odobritvijo in obravnava s strani sodišča pospešena.

2. Vse osebe, ki jih zadeva odločitev o sprejetju ukrepa za preprečevanje krize ali odločitev o izvajanju katerega koli pooblastila, ki ni ukrep za reševanje, imajo pravico vložiti pritožbo zoper zadevno odločitev.

3. Vse osebe, ki jih zadeva odločitev o sprejetju ukrepa za reševanje, imajo pravico vložiti pritožbo zoper zadevno odločitev.

4. Za pravico do pritožbe iz odstavka 3 veljajo naslednji pogoji:

(–a) vložitev pritožbe ne povzroči samodejnega zadržanja izvršitve izpodbijane odločitve;

(a) odločitev organa za reševanje je takoj izvršljiva in privede do izpodbojne domneve, da bi bilo zadržanje izvršitve te odločitve v nasprotju z javnim interesom;

(b) postopek v zvezi s pritožbo je pospešen.

4a. Sodišče kot podlago za svojo presojo uporabi gospodarske ocene dejstev, ki jih je pripravil organ za reševanje.

5. Kadar je to potrebno zaradi zaščite interesov tretjih oseb, ki so v dobri veri kupile lastniške instrumente, sredstva, pravice, obveze ali obveznosti CNS v postopku reševanja na podlagi ukrepa za reševanje, razveljavitev odločitve organa za reševanje ne vpliva na poznejša upravna dejanja ali transakcije, ki jih je sklenil zadevni organ za reševanje in so temeljili na razveljavljeni odločitvi.

Za namene prvega pododstavka so pravna sredstva, ki jih ima na voljo pritožnik, kadar se odločitev organa za reševanje razveljavi, omejena na odškodnino za izgubo, nastalo zaradi zadevne odločitve.

Člen 73

Omejitve v zvezi z drugimi postopki

1. Običajni insolvenčni postopki se lahko v zvezi s CNS uvedejo samo na pobudo organa za reševanje ali z njegovim soglasjem v skladu z odstavkom 3.
2. Pristojni organi in organi za reševanje so nemudoma obveščeni o vsaki vlogi za začetek običajnih insolvenčnih postopkov v povezavi s CNS ne glede na to, ali je CNS v postopku reševanja oziroma ali je bila odločitev objavljena v skladu s členom 70(3).
3. Organi, odgovorni za običajne insolvenčne postopke, lahko te postopke začnejo šele po tem, ko jih organ za reševanje uradno obvesti o svoji odločitvi, da v zvezi s CNS ne bo sprejel ukrepov za reševanje, ali če v sedmih dneh po uradnem obvestilu iz odstavka 2 ne prejmejo uradnega obvestila.

Kadar je to potrebno za učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, lahko organi za reševanje zahtevajo, naj sodišče za kateri koli sodni ukrep ali postopek, v katerem je CNS v postopku reševanja stranka ali to lahko postane, uporabi odložitev za ustrezno časovno obdobje v skladu s cilji reševanja.

NASLOV VI

ODNOSI S TRETJIMI DRŽAVAMI

Člen 74

Sporazumi s tretjimi državami

1. Komisija lahko v skladu s členom 218 PDEU Svetu predloži priporočila za pogajanja o sporazumih z eno ali več tretjimi državami glede načinov sodelovanja med organi za reševanje in zadevnimi organi tretjih držav v zvezi z načrtovanjem sanacije in reševanja CNS in CNS iz tretjih držav, in sicer v naslednjih primerih:

(a) kadar CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe v eni ali več državah članicah;

(b) kadar CNS s sedežem v državi članici zagotavlja storitve ali ima eno ali več podrejenih družb v tretji državi.

2. Sporazumi iz odstavka 1 zagotavljajo zlasti vzpostavitev postopkov in dogovorov o sodelovanju pri izvajanju nalog in pooblastil iz člena 77, vključno s potrebno izmenjavo informacij v te namene.

Člen 75

Priznavanje in izvrševanje postopkov tretjih držav za reševanje

1. Ta člen se uporablja za postopek tretje države za reševanje, razen če in dokler ne začne veljati mednarodni sporazum z zadevno tretjo državo iz člena 74(1). Uporablja se tudi po začetku veljavnosti mednarodnega sporazuma z zadevno tretjo državo, določenega v členu 74(1), v kolikor sporazum ne ureja priznanja in izvrševanja postopka tretje države za reševanje.

2. Zadevni nacionalni organi priznajo postopek tretje države za reševanje v zvezi s CNS iz tretje države v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe s sedežem v eni ali več državah članicah;

(b) CNS iz tretje države ima sredstva, pravice, obveze ali obveznosti, ki so v eni ali več državah članicah ali ki jih ureja pravo teh držav članic.

Zadevni nacionalni organi zagotovijo, da se priznani postopek tretje države za reševanje izvrši v skladu z njihovim nacionalnim pravom.

3. Zadevni nacionalni organi so pooblaščen vsaj za naslednje:

(a) izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s:

(i) sredstvi CNS iz tretje države, ki so v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice;

(ii) pravicami ali obveznostmi CNS iz tretje države, ki so zavedene v njihovi državi članici ali jih ureja pravo njihove države članice, oziroma kadar so zahtevki v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljivi v njihovi državi članici;

(b) izvedbo (pri čemer lahko zahtevajo, da izvedbo zagotovi druga oseba) prenosa lastniških instrumentov podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki jih je imenovala;

(c) izvajanje pooblastil iz člena 55, 56 in 57 v zvezi s pravicami katere koli podpisnice pogodbe s subjektom iz odstavka 2 tega člena, če so ta pooblastila potrebna za izvrševanje postopka tretje države za reševanje;

(d) povzročitev neizvršljivosti vsakršne pravice do odpovedi, likvidacije ali takojšnje zapadlosti pogodb ali vpliva na pogodbene pravice subjektov iz odstavka 2 in drugih subjektov v skupini, če te pravice nastanejo pri ukrepih za reševanje CNS iz tretje države, ki jih sprejme bodisi organ za reševanje tretje države bodisi kdo drug na podlagi pravnih ali regulativnih zahtev, povezanih z ureditvijo reševanja v tej državi, če se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila in izročitve, in zagotavljanje zavarovanja s premoženjem.

4. Priznanje in izvršitev postopka tretje države za reševanje ne posegata v običajne insolvenčne postopke po veljavnem nacionalnem pravu.

Člen 76

Pravica do zavrnitve priznanja ali izvršitve postopka tretje države za reševanje

Z odstopanjem od člena 75(2) lahko zadevni nacionalni organi zavrnejo priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje v naslednjih primerih:

- (a) postopek tretje države za reševanje bi negativno vplival na finančno stabilnost v njihovi državi članici;
- (b) upniki, klirinški člani in, če je ustrezno, njihove stranke, ki se nahajajo v državi članici zadevnega organa, v domačem postopku reševanja v tretji državi ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki, klirinškimi člani in, če je ustrezno, njihovimi strankami iz tretje države s podobnimi pravnimi pravicami;
- (c) priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje bi imelo bistvene fiskalne posledice za njihovo državo članico;
- (d) če bi bilo priznanje ali izvršitev v nasprotju z nacionalnim pravom.

Člen 77

Sodelovanje z organi tretjih držav

1. Ta člen se uporablja za sodelovanje s tretjo državo, razen če in dokler ne začne veljati mednarodni sporazum z zadevno tretjo državo, kakor je določen v členu 74(1). Uporablja se tudi po začetku veljavnosti mednarodnega sporazuma z zadevno tretjo državo, določenega v členu 74(1), v kolikor navedeni sporazum ne ureja zadev iz tega člena.

2. Če je ustrezno, pristojni organi ali organi za reševanje sklenejo dogovore o sodelovanju z naslednjimi ustreznimi organi tretjih držav, pri čemer upoštevajo obstoječe dogovore o sodelovanju, vzpostavljene v skladu s členom 25(7) Uredbe (EU) št. 648/2012:

(a) kadar CNS iz tretje države zagotavlja storitve ali ima podrejene družbe v eni ali več državah članicah, z ustreznimi organi tretje države, v kateri ima CNS sedež;

(b) kadar CNS zagotavlja storitve ali ima eno ali več podrejenih družb v tretjih državah, z ustreznimi organi tretjih držav, v katerih se navedene storitve zagotavljajo ali v katerih imajo podrejene družbe sedež.

3. Dogovori o sodelovanju iz odstavka 2 določajo postopke in ureditve med sodelujočimi organi glede izmenjave potrebnih informacij in sodelovanja pri izvajanju naslednjih nalog in pooblastil v zvezi s CNS iz odstavka 2(a) in (b) ali skupinami, ki vključujejo te CNS:

- (a) priprava načrtov reševanja v skladu s členom 13 in podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (b) ocenjevanje rešljivosti teh institucij in skupin v skladu s členom 16 in podobnimi zahtevami na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (c) uporaba pristojnosti za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost v skladu s členom 17 in vseh podobnih pristojnosti na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (d) izvajanje ukrepov za zgodnje posredovanje v skladu s členom 19 in podobnih pristojnosti na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (e) uporaba instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil, ki jih imajo organi zadevnih tretjih držav.

4. Dogovori o sodelovanju, sklenjeni med organi za reševanje in pristojnimi organi držav članic in tretjih držav v skladu z odstavkom 2, lahko vključujejo določbe o naslednjih zadevah:

- (a) izmenjavi informacij, potrebnih za pripravo in posodabljanje načrtov reševanja;
- (b) posvetovanju in sodelovanju pri pripravi načrtov reševanja, vključno z načeli za izvajanje pooblastil iz člena 75 in podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (c) izmenjavi informacij, potrebnih za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil na podlagi prava zadevnih tretjih držav;
- (d) zgodnjem obveščanju strank ali posvetovanju s strankami dogovora o sodelovanju pred izvedbo pomembnejših ukrepov v skladu s to uredbo ali ustreznim pravom tretje države, ki vplivajo na CNS ali skupino, na katero se dogovor nanaša;
- (e) usklajevanju obveščanja javnosti v primeru skupnih ukrepov za reševanje;
- (f) postopkih in dogovorih za izmenjavo informacij in sodelovanje iz točk od (a) do (e), vključno z, kjer je ustrezno, ustanovitvijo in delovanjem skupin za krizno upravljanje.

Za zagotovitev skupne, enotne in usklajene uporabe odstavka 3 ESMA izda smernice o vrstah in vsebini določb iz odstavka 4 do [UP: vstavite datum 18 mesecev po začetku veljavnosti Uredbe].

5. Organi za reševanje in pristojni organi obvestijo ESMA o vseh dogovorih o sodelovanju, ki so jih sklenili v skladu s tem členom.

Člen 78

Izmenjava zaupnih informacij

1. Organi za reševanje, pristojni organi, pristojna ministrstva in po potrebi drugi ustrezni nacionalni organi si zaupne informacije, vključno z načrti sanacije, z zadevnimi organi tretjih držav izmenjajo samo, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) za organe teh tretjih držav veljajo zahteve in standardi glede poklicnih skrivnosti, ki se po mnenju vseh zadevnih organov štejejo vsaj za enakovredne tistim iz člena 71;

(b) informacije so potrebne, da lahko zadevni organi tretje države v okviru nacionalnega prava opravljajo svoje funkcije, ki so primerljive s tistimi iz te uredbe, in se ne uporabljajo za druge namene.

2. Če se izmenjava informacij nanaša na osebne podatke, obdelavo in posredovanje teh podatkov organom tretje države urejata veljavno pravo Unije in nacionalno pravo o varstvu podatkov.

3. Če zaupne informacije izvirajo iz druge države članice, organi za reševanje, pristojni organi in pristojna ministrstva teh informacij ne razkrijejo zadevnim organom tretje države, razen če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) zadevni organ države članice, iz katere informacije izvirajo, soglaša z razkritjem informacij;

(b) informacije se razkrijejo le za namene, ki jih dovoljuje organ iz točke (a).

4. Za namene tega člena se informacije obravnavajo kot zaupne, če zanje veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo v skladu s pravom Unije.

NASLOV VIa

UPRAVNI UKREPI IN SANKCIJE

Člen 78a

Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi

1. Države članice določijo pravila o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, ki se uporabljajo v primerih nespoštovanja določb te uredbe, ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihovega izvajanja, pri čemer to ne posega v njihovo pravico določanja in izrekanja kazenskih sankcij.

Če se države članice odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah za kršitve, za katere velja nacionalno kazensko pravo, Komisiji in ESMA sporočijo zadevne določbe kazenskega prava. Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi morajo biti učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

Države članice do [OP: prosimo, vstavite datum iz člena 83(2)] Komisijo in ESMA uradno na podroben način obvestijo o pravilih iz prvega in drugega pododstavka. Komisijo in ESMA brez nepotrebnega odlašanja uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

2. Če obveznosti iz odstavka 1 veljajo za CNS in klirinške člane, države članice zagotovijo, da se v primeru kršitve upravne sankcije ali drugi upravni ukrepi iz navedenega odstavka pod pogoji iz nacionalnega prava lahko uporabijo tudi za odbor in višje vodstvo CNS, klirinške člane in druge fizične osebe, ki so v skladu s tem pravom odgovorne za kršitev.

3. Pooblastila za naložitev upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov iz te uredbe se podelijo organom za reševanje ali, če to niso isti organi, pristojnim organom, odvisno od vrste kršitve. Organi za reševanje in pristojni organi imajo vsa pooblastila za zbiranje informacij in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih funkcij. Organi za reševanje in pristojni organi pri izvajanju pooblastil za naložitev sankcij tesno sodelujejo, da zagotovijo, da se z upravnimi sankcijami ali drugimi upravnimi ukrepi dosežejo želeni rezultati, ter v čezmejnih primerih svoje delovanje usklajujejo.

4. Organi za reševanje in pristojni organi svoja pooblastila za naložitev upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov v skladu s to uredbo in nacionalnim pravom izvajajo na enega od naslednjih načinov:

- (a) neposredno;
- (b) v sodelovanju z drugimi organi;
- (c) v okviru svojih pristojnosti s prenosom pooblastil na te druge organe;
- (d) z vložitvijo zahtevka pri pristojnih sodnih organih.

Člen 78b

Posebne določbe

1. Države članice zagotovijo, da so v njihovih zakonih in drugih predpisih določene sankcije in drugi upravni ukrepi vsaj za naslednje primere:

- (a) načrti sanacije niso pripravljene, vzdrževani in posodobljeni, s čimer se krši člen 9;
- (b) ne zagotovijo se vse informacije, ki so potrebne za pripravo načrtov reševanja, s čimer se krši člen 14;
- (c) CNS pristojnega organa ne obvesti, da propada oziroma bo verjetno propadla, s čimer se krši člen 68(1).

2. Države članice zagotovijo, da upravne sankcije in drugi upravni ukrepi, ki se lahko uporabijo, v primerih iz odstavka 1 zajemajo vsaj:

- (a) javno izjavo, v kateri se navedejo odgovorna fizična oseba, CNS ali druga pravna oseba ter narava kršitve;
- (b) odredbo, ki od odgovorne fizične ali pravne osebe zahteva, naj preneha z zadevnim ravnanjem in ga več ne ponovi;
- (c) začasno prepoved opravljanja funkcij v CNS članom višjega vodstva CNS ali kateri koli drugi fizični osebi, ki je odgovorna;
- (d) v primeru pravne osebe upravne globe v višini do 10 % skupnega letnega prometa te pravne osebe v predhodnem poslovnem letu. Če je pravna oseba podružnica nadrejene družbe, se upošteva promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov končne nadrejene družbe v predhodnem poslovnem letu;

(e) v primeru fizične osebe upravne globe v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na [datum začetka veljavnosti te uredbe];

(f) upravne globe v višini do dvakratnega zneska koristi, pridobljene s kršitvijo, če je to korist mogoče določiti.

Člen 78c

Objava upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov

1. Organi za reševanje ali pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu objavijo upravne sankcije ali upravne ukrepe, ki so jih naložili zaradi kršitev te uredbe, kadar zoper te sankcije ali ukrepe ni bilo pritožbe ali kadar je bila pravica do pritožbe izčrpana. Navedeno se objavi brez nepotrebne odlašanja, potem ko je fizična ali pravna oseba obveščena o zadevni sankciji ali ukrepu, vključno z informacijami o vrsti in naravi kršitve ter identiteti fizične ali pravne osebe, ki ji je naložena kazen ali ukrep.

Če države članice dovolijo objavo upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov, zoper katere je vložena pritožba, organi za reševanje in pristojni organi na svojem uradnem spletnem mestu brez nepotrebne odlašanja objavijo informacije o statusu pritožbe in njenem izidu.

2. Organi za reševanje in pristojni organi upravne sankcije ali druge upravne ukrepe, ki so jih naložili, v naslednjih primerih objavijo anonimno v skladu z nacionalnim pravom:

(a) upravna sankcija ali drug upravni ukrep se naloži fizični osebi in se pri obvezni predhodni oceni sorazmernosti objave izkaže, da objava osebnih podatkov ni sorazmerna;

(b) objava bi ogrozila stabilnost finančnih trgov ali kazensko preiskavo ali postopek v teku;

(c) objava bi vpletenim CNS ali fizičnim osebam povzročila, kolikor je to mogoče ugotoviti, nesorazmerno škodo.

Druga možnost je, da se v takšnih primerih objava zadevnih podatkov preloži za razumno obdobje, če je mogoče predvideti, da po tem obdobju ne bo več razlogov za anonimnost objave.

3. Organi za reševanje in pristojni organi zagotovijo, da vse objave v skladu s tem členom ostanejo na njihovem uradnem spletnem mestu najmanj pet let. Osebni podatki iz objave ostanejo na uradnem spletnem mestu organa za reševanje ali pristojnega organa le tako dolgo, kot je potrebno v skladu z veljavnimi predpisi o varstvu podatkov.

4. ESMA do [OP: vstaviti datum 18 mesecev po začetku uporabe te uredbe] Komisiji predloži poročilo o upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, ki so jih anonimno objavile države članice, kot je določeno v odstavku 2, zlasti o tem, ali so na tem področju znatne razlike med državami članicami. V tem poročilu so zajete tudi vse znatne razlike glede trajanja objave upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov na podlagi prava, ki se v državah članicah uporablja za objavo upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov.

Člen 78d

Vzdrževanje osrednje podatkovne baze s strani ESMA

1. Organi za reševanje in pristojni organi v skladu z zahtevami glede varovanja poklicne skrivnosti iz člena 71 obvestijo ESMA o vseh upravnih sankcijah, ki so jih naložili na podlagi člena 78a, ter o statusu zadevne pritožbe in njenem izidu.

2. ESMA vzdržuje osrednjo podatkovno bazo upravnih sankcij, o katerih je obveščen, izključno za namen izmenjave informacij med organi za reševanje; do nje imajo dostop zgolj organi za reševanje, posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih ti zagotovijo.

3. ESMA vzdržuje osrednjo podatkovno bazo upravnih sankcij, o katerih je obveščen, izključno za namen izmenjave informacij med pristojnimi organi; do nje imajo dostop zgolj pristojni organi, posodablja pa se na podlagi informacij, ki jih ti zagotovijo.

4. ESMA vzdržuje spletno stran, na kateri so povezave na upravne sankcije, ki jih na podlagi člena 78c objavijo posamezni organi za reševanje, in tiste, ki jih na tej podlagi objavijo posamezni pristojni organi, in na kateri je prikazano tudi, za koliko časa posamezna država članica sankcije objavi.

Člen 78e

Izvajanje pooblastil za naložitev upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov ter njihova učinkovita uporaba s strani pristojnih organov in organov za reševanje

Države članice zagotovijo, da pristojni organi in organi za reševanje pri določanju vrste upravnih sankcij ali drugih upravnih ukrepov in višine upravnih glob upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ki po potrebi vključujejo:

- (a) resnost in trajanje kršitve;
- (b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (c) finančno trdnost odgovorne fizične ali pravne osebe, kot je denimo prikazana s celotnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;
- (d) znesek pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani odgovorne fizične ali pravne osebe, če jih je mogoče določiti;
- (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje strani, če jih je mogoče določiti;
- (f) raven sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe s pristojnim organom in organom za reševanje;
- (g) prejšnje kršitve odgovorne fizične ali pravne osebe;
- (h) morebitne sistemske posledice kršitve.

NASLOV VII

SPREMEMBE UREDB (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 IN (EU) 2015/2365 TER DIREKTIV 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2017/1132/EU IN 2014/59/EU

Člen 79

Spremembe Uredbe (EU) št. 1095/2010

Uredba (EU) št. 1095/2010 se spremeni:

(1) v členu 4(3) se doda naslednja točka (iv):

„(iv) v primeru Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS] organ za reševanje, kot je opredeljen v točki 3 člena 2(1) Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“;

(2) v členu 40(5) se doda naslednji pododstavek:

„Člana odbora nadzornikov iz točke (b) odstavka 1 za namene ravnanja v okviru področja uporabe Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] lahko po potrebi spremlja predstavnik organa za reševanje v posamezni državi članici, pri čemer ta predstavnik nima glasovalne pravice.“

Člen 80 Spremembe Uredbe (EU) št. 648/2012

Uredba (EU) št. 648/2012 se spremeni:

(1) vstavi se naslednji člen 6b:

„Člen 6b

Odreditev mirovanja obveznosti kliringa v postopku reševanja

1. Kadar CNS izpolnjuje pogoje iz člena 22 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS], lahko organ za reševanje CNS, določen na podlagi člena 3(1) navedene uredbe, ali pristojni organ, določen v skladu s členom 22(1) te uredbe, na lastno pobudo ali na zahtevo pristojnega organa, odgovornega za nadzor nad klirinškim članom CNS v postopku reševanja, zahteva, naj Komisija odredi mirovanje obveznosti kliringa iz člena 4(1) za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC ali določeno vrsto nasprotne stranke, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) CNS v postopku reševanja ima dovoljenje za opravljanje kliringa za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere velja obveznost kliringa, in za katere se zahteva odreditev mirovanja;

(b) mirovanje obveznosti kliringa za te določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC ali določeno vrsto nasprotne stranke je treba odrediti, da bi preprečili ali odpravili resno grožnjo za

finančno stabilnost ali za pravilno delovanje finančnih trgov v Uniji v povezavi z reševanjem CNS, pri čemer mora biti ta odreditev sorazmerna s temi cilji.

Zahtevku iz prvega pododstavka se priložijo dokazi, da sta pogoja iz točk (a) in (b) prvega pododstavka izpolnjena.

Organ iz prvega pododstavka odstavka 1 o obrazloženem zahtevku obvesti ESMA in ESRB obenem s predložitvijo zahtevka Komisiji.

2. ESMA v 24 urah od prejema obvestila o zahtevku s strani organa iz prvega pododstavka odstavka 1 in, kolikor je mogoče, po posvetovanju z ESRB izda mnenje o načrtovani odreditvi mirovanja, pri čemer upošteva potrebo po preprečitvi ali odpravi resne grožnje za finančno stabilnost ali za pravilno delovanje finančnih trgov v Uniji, cilje reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] ter merila iz člena 5(4) in (5) te uredbe.

2a. Kadar ESMA meni, da je odreditev mirovanja obveznosti kliringa bistvena sprememba meril za začetek učinkovanja obveznosti trgovanja iz člena 32(5) Uredbe (EU) št. 600/2014, lahko od Komisije zahteva, naj odredi mirovanje obveznosti trgovanja iz člena 28(1) in (2) navedene uredbe za iste določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere se zahteva odreditev mirovanja obveznosti kliringa.

ESMA predloži obrazložen zahtevek organu iz prvega pododstavka odstavka 1 in ESRB obenem s predložitvijo zahtevka Komisiji.

3. Zahtevka iz odstavkov 1 in 2a ter mnenje iz odstavka 2 se ne objavijo.

4. Komisija po prejemu zahtevka iz odstavka 1 na podlagi obrazložitve in dokazov, ki jih je predložil organ iz odstavka 1, brez nepotrebnega odlašanja bodisi z izvedbenim aktom odredi mirovanje obveznosti kliringa za določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC bodisi zavrne zahtevano odreditev mirovanja.

Komisija pri sprejetju izvedbenega akta iz prvega pododstavka upošteva mnenje iz odstavka 2, ki ga je izdal ESMA, cilje reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS], merila iz člena 5(4) in (5) te uredbe v zvezi z zadevnimi razredi izvedenih finančnih instrumentov OTC ter

potrebo po odreditvi mirovanja za preprečitev ali odpravo resne grožnje za finančno stabilnost ali za pravilno delovanje finančnih trgov v Uniji.

Če Komisija zavrne zahtevano odreditev mirovanja, to pisno utemelji organu iz prvega pododstavka odstavka 1, ki je zahteval odreditev mirovanja, in ESMA. Komisija o tem takoj obvesti Evropski parlament in Svet ter jima pošlje utemeljitev, predloženo organu iz prvega odstavka odstavka 1, ki je zahteval odreditev mirovanja, in ESMA. Te informacije se ne objavijo.

Izvedbeni akt iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejme v skladu s postopkom iz člena 86(3).

4a. Z izvedbenim aktom, s katerim se odredi mirovanje obveznosti kliringa, se lahko za iste določene razrede izvedenih finančnih instrumentov OTC, za katere velja mirovanje obveznosti kliringa, obenem odredi mirovanje obveznosti trgovanja iz člena 28(1) in (2) Uredbe (EU) št. 600/2014, če tako zahteva ESMA v skladu z odstavkom 2a.

5. Odreditev mirovanja obveznosti kliringa in, če je ustrezno, obveznosti trgovanja se sporoči organu iz prvega pododstavka odstavka 1, ki je zahteval odreditev mirovanja, in ESMA ter se objavi v Uradnem listu Evropske unije, na spletnem mestu Komisije in v javnem registru iz člena 6.

6. Mirovanje obveznosti kliringa na podlagi odstavka 4 velja za začetno obdobje, ki ne presega treh mesecev od datuma začetka uporabe tega mirovanja.

Mirovanje obveznosti trgovanja iz odstavka 4a ima enako začetno obdobje veljavnosti.

7. Kadar razlogi za odreditev mirovanje še vedno obstajajo, lahko Komisija z izvedbenim aktom podaljša obdobje mirovanja iz odstavka 4 za dodatna obdobja, ki ne presegajo treh mesecev, pri čemer skupno obdobje mirovanja ne presega 12 mesecev. Podaljšanja obdobja mirovanja se objavijo v skladu z odstavkom 5.

Izvedbeni akt iz prvega pododstavka tega odstavka se sprejme v skladu s postopkom iz člena 86(3).

7a. Kateri koli organ iz prvega pododstavka odstavka 1 lahko dovolj zgodaj pred koncem začetnega obdobja mirovanja iz odstavka 4 ali obdobja podaljšanja iz odstavka 7 Komisiji predloži zahtevek za podaljšanje obdobja mirovanja obveznosti kliringa.

Zahtevku se priložijo dokazi, da sta pogoja iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1 še naprej izpolnjena.

Organ iz prvega pododstavka o obrazloženem zahtevku obvesti ESMA in ESRB obenem s predložitvijo zahtevka Komisiji.

Zahtevek iz prvega pododstavka tega odstavka se ne objavi.

ESMA brez nepotrebne odlašanja po prejemu obvestila o zahtevku in po potrebi po posvetovanju z ESRB izda za Komisijo mnenje o tem, ali še veljajo razlogi za odreditev obdobja mirovanja, ob upoštevanju potrebe po preprečitvi ali odpravi resne grožnje za finančno stabilnost ali za pravilno delovanje finančnih trgov v Uniji, ciljev reševanja iz člena 21 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS] ter meril iz člena 5(4) in (5) te uredbe. ESMA izvod tega mnenja pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu. To mnenje se ne objavi.

Z izvedbenim aktom, s katerim se podaljša mirovanje obveznosti kliringa, se lahko podaljša tudi obdobje mirovanja obveznosti trgovanja iz odstavka 4a.

Podaljšanje mirovanja obveznosti trgovanja je veljavno za enako obdobje kot podaljšanje mirovanja obveznosti kliringa.“;

(1a)vstavi se naslednji člen 13a:

„Člen 13a

Zamenjava referenčnih obrestnih mer v preteklih poslih

1. Nasprotne stranke iz člena 11(3) postopke obvladovanja tveganja, ki so vzpostavljeni na datum začetka uporabe te uredbe, lahko še naprej uporabljajo v zvezi s pogodbami o izvedenih finančnih instrumentih OTC brez opravljenega centralnega kliringa, sklenjenimi ali prenovljenimi pred datumom, ko začne učinkovati obveznost o vzpostavitvi postopkov obvladovanja tveganja na podlagi člena 11(3), če so, po začetku veljavnosti te uredbe, te pogodbe prenovljene le z namenom zamenjave referenčne obrestne mere, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe nadomestnih določb v zvezi z zadevno referenčno obrestno mero.

2. Če so posli sklenjeni ali prenovljeni pred datumom, ko začne učinkovati obveznost kliringa na podlagi člena 4, in če so po začetku veljavnosti te uredbe naknadno prenovljeni le z namenom zamenjave referenčne obrestne mere, na katero se sklicujejo, ali z namenom uvedbe nadomestnih določb v zvezi z zadevno referenčno obrestno mero, zanje ne bo začela veljati obveznost kliringa iz člena 4.“;

(1b) v členu 24a se točka (b) odstavka 7 spremeni:

„(b) vsaj enkrat letno v skladu s členom 32(2) Uredbe (EU) št. 1095/2010 sproži in usklajuje ocenjevanje prilagodljivosti CNS na neugoden razvoj razmer na trgu, pri čemer po možnosti upošteva skupni učinek ureditve za sanacijo in reševanje CNS na finančno stabilnost Unije;“;

(2) v členu 28 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Odbor za tveganja svetuje odboru o vseh ureditvah, ki lahko vplivajo na upravljanje tveganja s strani CNS, kot so pomembna sprememba v modelu tveganja, postopki v primeru neizpolnjevanja obveznosti ter merila za sprejem klirinških članov, kliring novih razredov instrumentov ali zunanje izvajanje funkcij. Odbor za tveganja pravočasno obvesti odbor o vsakem novem tveganju, ki vpliva na odpornost CNS. Svetovanje odbora za tveganja ni potrebno pri dnevnih poslih CNS. V izrednih razmerah si je treba smiselno prizadevati za posvetovanje z odborom za tveganja o dogodkih, ki vplivajo na upravljanje tveganja CNS, med drugim tudi o dogodkih, ki zadevajo izpostavljenosti klirinških članov do CNS in medsebojne odvisnosti z drugimi CNS.“;

(3) v členu 28 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. CNS takoj obvesti pristojni organ in odbor za tveganja o vsaki odločitvi odbora, da ne bo upošteval nasveta odbora za tveganja, in pojasni tako odločitev. Odbor za tveganja ali kateri koli njegov član lahko obvesti pristojni organ o vseh področjih, na katerih po njegovem mnenju nasvet odbora za tveganja ni bil upoštevan.“;

(4) v členu 38 se doda naslednji odstavek 6:

„Klirinški člani CNS jasno obvestijo svoje obstoječe in potencialne stranke o morebitnih izgubah ali drugih stroških, ki bi jih lahko nosile zaradi uporabe postopka upravljanja v primeru neizpolnjevanja obveznosti in ureditve za porazdelitev izgub in pozicij v skladu s pravili delovanja CNS, vključno z vrsto nadomestila, ki ga lahko prejmejo, ob upoštevanju člena 48(7). Strankam se zagotovijo dovolj podrobne informacije, da lahko razumejo, kakšne izgube ali drugi stroški bi lahko zanje nastali v najslabšem scenariju, če bi CNS sprejela sanacijske ukrepe.“;

(4a) doda se člen 45a:

„Člen 45a

Začasne omejitve v primeru pomembnega dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti

1. V primeru pomembnega dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti, kot je opredeljen v točki 7b člena 2 [uredbe o sanaciji in reševanju CNS], lahko pristojni organ zahteva, da CNS v obdobju, ki ga določi zadevni organ in ne more biti daljše od 5 let, ne sprejme nobenega od naslednjih ukrepov:

- izplačati dividende ali dati nepreklicne zaveze za izplačilo dividend, razen za pravice do dividend, ki so v uredbi [o sanaciji in reševanju CNS] izrecno navedene kot oblika nadomestila;
- ponovno odkupiti navadne delnice;
- ustvariti obveznost za izplačilo variabilnih prejemkov, kot je opredeljeno v politiki prejemkov CNS na podlagi člena 26(5) te uredbe, posebnih pokojninskih ugodnosti ali odpravnin za višje vodstvo, kot je opredeljeno v členu 2(29) te uredbe.

Pristojni organ ne prepove CNS sprejetja ukrepa iz prvega pododstavka, če je CNS zakonsko obvezana sprejeti zadevni ukrep in je ta obveznost nastala pred dogodki iz prvega pododstavka.

2. Pristojni organ se lahko odloči opustiti omejitve iz odstavka 1, če meni, da se s tem ne bi zmanjšala kakovost ali razpoložljivost lastnih sredstev CNS, zlasti lastnih sredstev, ki so na razpolago za uporabo kot sanacijski ukrep.

3. ESMA do ... [12 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe] pripravi smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010, v katerih dodatno opredeli okoliščine, v katerih lahko pristojni organ od CNS zahteva, da ne sprejme nobenega od ukrepov iz odstavka 1.“;

(4a) v členu 37(2) se doda naslednji pododstavek:

„CNS obvestijo pristojni organ o morebitnih pomembnih negativnih spremembah profila tveganja katerega koli od svojih klirinških članov, ki so ugotovljene v okviru ocene CNS iz prvega pododstavka ali katerega koli drugega ocenjevanja s podobnim zaključkom, vključno z morebitnim povečanjem tveganja, ki ga kateri koli od klirinških članov povzroči za CNS in ki bi po mnenju CNS lahko sprožilo postopek v primeru neizpolnjevanja obveznosti.“;

(5) v členu 81(3) se doda naslednja točka (q):

„(q) organom za reševanje, določenim v skladu s členom 3 Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81

Spremembe Uredbe (EU) št. 2015/2365

V členu 12(2) se doda naslednja točka (n):

„(n) organi za reševanje, določeni v skladu s členom 3 Uredbe (EU) [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81a
Spremembe Direktive 2002/47/ES

Direktiva 2002/47/ES se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Členi 4 do 7 te direktive se ne uporabljajo za omejitve glede izvrševanja dogovorov o finančnem zavarovanju ali za omejitve učinka dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, za določbe o pobotu zaradi predčasnega prenehanja ali o poravnavi, ki se naložijo v skladu s poglavjem V ali VI naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta ali Sveta ali delom III poglavja III naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS] ali njenim poglavjem IV, ali za takšne omejitve, ki se v skladu s podobnimi pooblastili prava države članice naložijo, da bi omogočili urejeno reševanje subjektov iz točke (c)(iv) ali (d) odstavka 2 tega člena, za katere veljajo zaščitni ukrepi, ki so vsaj enakovredni tistim iz poglavja VII naslova IV Direktive 2014/59/EU ali poglavja V naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“;

(2) člen 9a se nadomesti z naslednjim:

„Člen 9a
Direktiva 2008/48/ES, Direktiva 2014/59/EU in Uredba (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS]

Ta direktiva ne posega v Direktivo 2008/48/ES, Direktivo 2014/59/EU in Uredbo (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81b
Sprememba Direktive 2004/25/ES

V odstavku 5 člena 4 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da se člen 5(1) te direktive ne uporablja v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ali iz naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81c
Sprememba Uredbe (EU) 2017/1132

V členu 120 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da to poglavje ne velja za družbo ali družbe, za katere se uporabljajo instrumenti, pooblastila in mehanizmi za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ali iz naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81d
Spremembe Direktive 2007/36/ES

Direktiva 2007/36/ES se spremeni:

(1) V členu 1 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da ta direktiva ne velja v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ali iz naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“;

(2) v členu 5 se odstavek 5 nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zagotovijo, da lahko skupščina delničarjev za namene Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS] z dvotretjinsko večino veljavno oddanih glasov odloči, da se skupščina, na kateri se bo odločalo o dokapitalizaciji, skliče v krajšem času, kot je določeno v odstavku 1 tega člena, ali spremeni statut tako, da bo to določal, pod pogojem, da skupščina ne poteka v desetih koledarskih dneh od sklica, da so izpolnjeni pogoji iz člena 27 ali 29 Direktive 2014/59/EU ali iz člena 19 Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS] in da je dokapitalizacija potrebna, da se prepreči, da bi nastopili pogoji za reševanje iz členov 32 in 33 Direktive 2014/59/EU ali iz člena 22 Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81e

Sprememba Uredbe (EU) 2017/1132

V členu 87 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice zagotovijo, da se to poglavje ne uporablja za družbo ali družbe, ki uporabljajo instrumente, pooblastila in mehanizme za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ali iz naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81f Sprememba Uredbe (EU) 2017/1132

v členu 84 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice zagotovijo, da se člen 49, člen 58(1), člen 68(1), (2) in (3), prvi pododstavek člena 70(2), členi 72 do 75 ter členi 79, 80 in 81 te direktive ne uporabljajo v primeru uporabe instrumentov, pooblastil in mehanizmov za reševanje iz naslova IV Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta ali iz naslova V Uredbe (EU) št. [o sanaciji in reševanju CNS].“

Člen 81h Sprememba Direktive 2014/59/EU

V členu 1 se doda naslednji odstavek 3:

„3. Ta direktiva se ne uporablja za subjekte, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012.“

Člen 81hi Sprememba Uredbe (EU) 806/2014

V členu 2 se doda naslednji odstavek 2:

„2. Ta direktiva se ne uporablja za subjekte, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 648/2012.“

Člen 81j
Sprememba Uredbe (EU) št. 600/2014

V členu 54 se prvi pododstavek odstavka 2 nadomesti z naslednjim:

„Če Komisija oceni, da izvedenih finančnih instrumentov, s katerimi se trguje na borzi, v skladu s členom 52(12) ni treba izključiti iz področja uporabe členov 35 in 36, lahko CNS ali mesto trgovanja pred začetkom uporabe te uredbe pri svojem pristojnem organu zaprosi za dovoljenje za uporabo prehodne ureditve. Pristojni organ lahko ob upoštevanju tveganj, ki jih uporaba pravic dostopa na podlagi člena 35 ali 36 v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, predstavlja za pravilno delovanje ustrezne CNS ali mesta trgovanja, v zvezi s temi instrumenti odloči, da se člen 35 ali 36 ne uporablja za ustrezno CNS oziroma mesto trgovanja v prehodnem obdobju do 3. julija 2021. Kadar se odobri takšno prehodno obdobje, CNS ali mesto trgovanja v zvezi z izvedenimi finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na borzi, v tem prehodnem obdobju nima pravice dostopa na podlagi člena 35 ali 36. Pristojni organ o odobritvi prehodnega obdobja obvesti ESMA in v zvezi s CNS kolegij pristojnih organov za to CNS.“

NASLOV VIII
KONČNE DOLOČBE

Člen 82
Pregled

ESMA do ... [tri leta po datumu začetka veljavnosti te uredbe] oceni potrebe po osebju in sredstvih, ki izhajajo iz prevzema njegovih pristojnosti in dolžnosti v skladu s to uredbo, ter Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji predloži poročilo.

Komisija do [OP: vstaviti datum 5 let po začetku veljavnosti te uredbe] pregleda izvajanje te uredbe in o tem predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. Pri tem oceni vsaj naslednje:

- (a) ustreznost in zadostnost finančnih sredstev, ki so na voljo organu za reševanje za kritje izgub, ki nastanejo zaradi dogodka, ki ni povezan z neizpolnitvijo obveznosti;
- (b) znesek lastnih sredstev CNS, ki se uporabijo pri sanaciji in reševanju, ter načine njihove uporabe;
- (c) ustreznost instrumentov za reševanje, ki so na voljo organu za reševanje.

Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za revizijo te uredbe.

Komisija do 31. decembra 2021 pregleda uporabo člena 27(6). Komisija oceni zlasti potrebo po nadaljnjih spremembah v zvezi z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo v primeru reševanja CNS v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, če bi pri tem nastale finančne izgube, ki bi jih morali kriti klirinški člani. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o tem, po potrebi skupaj s predlogi za revizijo te uredbe.

Komisija do ... [OP: vstaviti datum: šest let in pol po začetku veljavnosti te uredbe] pregleda to uredbo in njeno izvajanje ter oceni učinkovitost ureditve upravljanja za sanacijo in reševanje CNS v Uniji, o tem pa predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, po potrebi s predlogi za revizijo te uredbe.

Člen 83

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od [OP: vstaviti datum 18 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe], razen:

- (a) člena 8lj, ki se uporablja od 4. julija 2020;
- (b) člena 80(1a), ki uporablja od [OP: vstaviti datum začetka veljavnosti te uredbe];

- (c) členov 9(1), 9(2), 9(3) 9(3), 9(3a), 9(4), 9(6), 9(7), 9(7c), 9(7d), 9(7j), 9(8), 9(8a), 9(9), 10(1), 10(2), 10(3), 10(7), 10(8), 10(9), 10(10), 10(10a) in 12, ki se uporabljajo od [OP: vstaviti datum 12 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe];
- (d) členov 9(7f), 9(7g), 9(7i) in 20a, ki se uporabljajo od [OP: vstaviti datum 24 mesecev po začetku veljavnosti te uredbe].

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

PRILOGA

ODDELEK A

Zahteve za načrte sanacije

Načrt sanacije vsebuje:

- (1) povzetek ključnih elementov in povzetek splošne sposobnosti za sanacijo;
 - (2) povzetek bistvenih sprememb v CNS od nazadnje predloženega načrta sanacije;
 - (3) načrt sporočanja in razkrivanja, v katerem je opisano, kako namerava CNS obveščati svoj pristojni organ o poteku sanacije in ravnati v primeru morebitnih negativnih odzivov trga, pri tem pa delovati čim bolj pregledno;
 - (4) celovit nabor kapitalskih ukrepov, ukrepov za porazdelitev izgub in za porazdelitev pozicij ter likvidnostnih ukrepov, potrebnih za ohranitev ali obnovitev sposobnosti uspešnega poslovanja in finančne trdnosti CNS, med drugim tudi za ponovno uskladitev njenih poslovnih knjig in kapitala, ter obnovitev predhodno financiranih sredstev in ohranitev odstopa do zadostnih virov likvidnosti, ki jih CNS potrebuje, da ohrani svojo sposobnost uspešnega poslovanja kot delujoče podjetje in še naprej zagotavlja kritične storitve v skladu s členom 1(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 152/2013 ter členom 32(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 153/2013. Ukrepi za porazdelitev izgub lahko vključujejo pozive k denarnemu plačilu za sanacijo in znižanje vrednosti dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškim članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če je tako opredeljeno v pravilih delovanja CNS, pri čemer se ne uporabljajo začetna kritja, nakazana s strani klirinških članov, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, za porazdelitev izgub v skladu s členom 45(4) Uredbe (EU) št. 648/2012;
- (4a) oceno možnih načinov sanacije, kar zadeva:
- (i) učinek njihovega izvajanja na solventnost, likvidnost, pozicije financiranja, dobičkonosnost in dejavnosti CNS;
 - (ii) zunanji učinek in sistemske posledice njihovega izvajanja za kritične funkcije, delničarje, klirinške člane, upnike in druge deležnike CNS in – kjer je ustrezno – preostalo skupino ter – če so ustrezne informacije na voljo – stranke in posredne stranke CNS;
 - (iii) uresničljivost njihovega izvajanja, na podlagi podrobne analize tveganj, ovir in rešitev za odpravo ovir;

- (iv) učinek njihovega izvajanja na kontinuiteto dejavnosti, zlasti na področju človeških virov in IT, ter dostop do druge finančne infrastrukture;
- (5) ustrezne pogoje in postopke za zagotovitev pravočasnega izvajanja sanacijskih ukrepov, vključno z oceno časovnega okvira za izvajanje vseh bistvenih vidikov načrta;
- (6) podroben opis vseh bistvenih ovir za učinkovito in pravočasno izvajanje načrta, vključno z upoštevanjem učinka na klirinške člane in stranke, med drugim tudi v primerih, kadar bodo klirinški člani verjetno sprejeli ukrepe v skladu s svojimi načrti sanacije iz členov 5 in 7 Direktive 2014/59/EU, ter po potrebi na preostalo skupino;
- (6a) oceno ustreznosti možnih načinov sanacije za obravnavo vseh posameznih zadevnih scenarijev načrta sanacije na podlagi tega, kako ti možni načini:
- (i) zagotavljajo preglednost in tistim, ki bi lahko bili izpostavljeni izgubam in likvidnostnim primanjkljajem, omogočajo merjenje, upravljanje in nadziranje takih morebitnih izgub in primanjkljajev;
 - (ii) nudijo spodbude za delničarje, klirinške člane in njihove stranke ter finančne sisteme, ter
 - (iii) minimizirajo negativni učinek na klirinške člane in njihove stranke ter finančni sistem;
- (7) opredelitev kritičnih funkcij;
- (8) podroben opis postopkov za določitev vrednosti in tržljivosti glavnih poslovnih področij, dejavnosti in sredstev CNS;
- (9) podroben opis vključitve načrtovanja sanacije v strukturo upravljanja CNS, njegove vključenosti v pravila delovanja CNS, s katerimi so soglašali klirinški člani, ter politik in postopkov, ki urejajo odobritev načrta sanacije in določanje oseb v organizaciji, odgovornih za pripravo in izvajanje načrta;
- (10) ureditve in ukrepe, ki klirinške člane, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, spodbujajo k oddaji konkurenčnih ponudb na dražbah pozicij članov, ki niso izpolnili obveznosti;
- (11) ureditve in ukrepe za zagotovitev, da ima CNS ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, da lahko še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo;
- (11a) oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa sredstev ali likvidnosti med poslovnimi področji;
- (12) ureditve in ukrepe:

- (i) za zmanjšanje tveganja;
- (ii) za prestrukturiranje pogodb, pravic, sredstev in obveznosti;
- (iii) za prestrukturiranje poslovnih področij;
- (iv) potrebne za ohranitev nemotenega dostopa do infrastruktur finančnih trgov in mest trgovanja;
- (v) potrebne za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov CNS, vključno z infrastrukturo in s storitvami IT;
- (vi) za delno ali popolno odpoved pogodb;
- (vii) za znižanje vrednosti morebitnih dobičkov, ki jih CNS izplača klirinškemu članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, če je to ustrezno, odvisno od vrste instrumenta, za katerega CNS opravi kliring;
- (viii) za naložitev obveznosti klirinškemu članom, ki niso v zaostanku z izpolnitvijo obveznosti, da CNS zagotovijo denarni prispevek najmanj do zneska, ki je enakovreden njihovem prispevku v jamstveni sklad. Ta obveznost poziva k denarnemu plačilu za sanacijo se vključi in navede tudi v pravilih CNS in drugih pogodbenih dogovorih;

(13) predhodne ureditve, da se olajša prodaja sredstev ali poslovnih področij v časovnem okviru, primernem za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti, vključno z oceno njenega potencialnega učinka na delovanje CNS;

(14) če so v načrtu predvideni drugi ukrepi ali strategije upravljanja za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti, opis teh ukrepov ali strategij in njihov predvideni finančni učinek;

(15) pripravljalne ukrepe, ki jih je CNS sprejela ali jih namerava sprejeti za olajšanje izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije CNS, ponovno uskladitev njenih poslovnih knjig in obnovitev predhodno financiranih sredstev ter njegovo čezmejno izvršljivost;

(16) okvir kvantitativnih in kvalitativnih kazalnikov, s katerim je določeno, kdaj se lahko izvedejo ustrezni ukrepi iz načrta;

(17) kadar je to ustrezno, analizo, kako in kdaj bi lahko CNS zaprosila za posojilo centralne banke v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu, in določa sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem pod pogoji posojila centralne banke;

(18) ob upoštevanju določb člena 49(1) Uredbe (EU) št. 648/2012 vrsto scenarijev, ki bi resno vplivali na finančno trdnost ali sposobnost uspešnega poslovanja CNS in bili relevantni za specifične okoliščine zadevne CNS, kot so njena ponudba izdelkov, poslovni model in okvir upravljanja likvidnosti in tveganja, med drugim scenarije, ki vključujejo dogodke na ravni celotnega sistema ter specifične dogodke pravnega subjekta in skupine, ki ji morebiti pripada, in scenarije, ki vključujejo specifične težave posameznih klirinških članov CNS oziroma povezane infrastrukture finančnih trgov;

(19) ob upoštevanju določb člena 34 in člena 49(1) Uredbe (EU) št. 648/2012 vrsto scenarijev, ki bi resno vplivali na finančno trdnost ali sposobnost uspešnega poslovanja CNS in bi izhajali iz težav ali neizpolnjevanja obveznosti enega ali več njenih članov, vključno s scenariji, ki gredo dlje od težav ali neizpolnjevanja obveznosti najmanj dveh klirinških članov, do katerih ima CNS največjo izpostavljenost v skrajnih, vendar verjetnih tržnih razmerah, in iz drugih razlogov, na primer zaradi izgub iz naložbenih dejavnosti CNS ali operativnih težav (vključno z resnim zunanjim ogrožanjem dejavnosti CNS zaradi zunanjih motenj, pretresov ali kibernetških incidentov).

ODDELEK B

Informacije, ki jih morajo CNS predložiti na zahtevo organov za reševanje za pripravo in posodabljanje načrtov reševanja

Organi za reševanje lahko od CNS zahtevajo, da za pripravo in posodabljanje načrtov reševanja predložijo vsaj naslednje informacije:

- (1) podroben opis organizacijske strukture CNS, vključno s seznamom vseh pravnih oseb;
- (2) podatke o neposrednih lastnikih posamezne pravne osebe ter za vsako delež glasovalnih in neglasovalnih pravic;
- (3) lokacijo, jurisdikcijo, v kateri je bila institucija ustanovljena, dovoljenja in glavne člane posloводства posamezne pravne osebe;
- (4) razporeditev kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij CNS, vključno s podrobnostmi bilance stanja o teh funkcijah in poslovnih področjih, glede na pravne osebe;
- (5) podroben opis elementov poslovnih dejavnosti CNS in vseh njenih pravnih oseb, pri čemer se vsaj glede na vrsto storitev in zadevne zneske, za katere je bil opravljen kliring, ločijo odprte pozicije, začetno kritje, tokovi gibljivega kritja, jamstveni skladi in morebitne povezane ocenjevalne pravice ali drugi sanacijski ukrepi v zvezi s takimi poslovnimi področji;
- (6) podrobnosti o kapitalskih in dolžniških instrumentih, ki so jih izdale CNS in njene pravne osebe;
- (7) opredelitev, od koga je CNS prejela zavarovanje s premoženjem in v kakšni obliki (prenos lastniške pravice ali pravice iz naslova jamstva) ter pri kom je sklenila zavarovanje s premoženjem in v kakšni obliki, osebe, ki to premoženje poseduje, in v obeh primerih jurisdikcije, v kateri je premoženje;
- (8) opis zunajbilančnih izpostavljenosti CNS in njenih pravnih oseb, vključno z razporeditvijo na njene kritične dejavnosti in glavna poslovna področja;

- (9) pomembna varovanja pred tveganji CNS, vključno z njihovo razporeditvijo na pravne osebe;
- (10) opredelitev relativnih izpostavljenosti in pomena klirinških članov CNS ter analizo učinkov propada glavnih klirinških članov na CNS;
- (11) vsak sistem, v okviru katerega CNS opravlja pomembno število trgovalnih dejavnosti ali trgovalne dejavnosti v visoki vrednosti, vključno z razporeditvijo na pravne osebe, kritične dejavnosti in glavna poslovna področja CNS;
- (12) vsak plačilni sistem, klirinški sistem ali sistem poravnave, katerega je CNS neposredno ali posredno član, vključno z razporeditvijo na pravne osebe, kritične dejavnosti in glavna poslovna področja CNS;
- (13) podroben seznam in opis ključnih upravljavskih informacijskih sistemov, vključno s sistemi, ki jih CNS uporablja za upravljanje tveganj ter za računovodsko, finančno in regulativno poročanje, vključno z razporeditvijo na pravne osebe, kritične dejavnosti in glavna poslovna področja CNS;
- (14) podatke o lastnikih sistemov iz točke 13, sporazumih o ravni storitve, povezanih s temi sistemi, ter vsej programski opremini in sistemih ali dovoljenjih, vključno z razporeditvijo na njihove pravne osebe, kritične dejavnosti in glavna poslovna področja;
- (15) opredelitev in razporeditev pravnih oseb ter medsebojne povezave in odvisnosti med različnimi pravnimi osebami, kot so:

- skupno osebje, prostori in sistemi ali osebje, prostori in sistemi, ki se delijo;
- ureditve v zvezi s kapitalom, financiranjem ali likvidnostjo;
- obstoječe ali pogojne kreditne izpostavljenosti;
- sporazumi o navzkrižnem jamstvu, dogovori o uporabi zavarovanj prvega posojila za drugo posojilo, klavzule o navzkrižni kršitvi obveznosti ter dogovori o navzkrižnem pobotu med povezanimi podjetji;
- prenosi tveganj ter dogovori o hkratnih prodajnih in nakupnih transakcijah; sporazumi o ravni storitev;

(16) pristojni organ in organ za reševanje za vsako pravno osebo, če se razlikujeta od organov, imenovanih na podlagi člena 22 Uredbe (EU) št. 648/2012 in na podlagi člena 3 te uredbe;

(17) kdo je član odbora, ki je odgovoren za zagotovitev informacij, potrebnih za pripravo načrta reševanja CNS, ter kdo je odgovoren za različne pravne osebe, kritične dejavnosti in glavna poslovna področja, če ne gre za isto osebo;

(18) opis ureditev, ki jih CNS uporablja za zagotovitev, da bo imel organ za reševanje v primeru postopka reševanja vse potrebne informacije, kot jih bo določil sam, za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje;

(19) vse sporazume, ki so jih CNS in njihove pravne osebe sklenile s tretjimi osebami ter ki bi lahko bili odpovedani v primeru odločitve organov, da uporabijo instrument za reševanje, in tudi, ali bi lahko posledice njihove odpovedi vplivale na uporabo instrumenta za reševanje;

(20) opis možnih virov likvidnosti za podporo postopku reševanja;

(21) informacije o obremenitvah sredstev, likvidnih sredstvih, zunajbilančnih dejavnostih, strategijah varovanja pred tveganjem in praksah knjiženja.

ODDELEK C

Elementi, ki jih organ za reševanje upošteva pri presojanju rešljivosti CNS

Organ za reševanje pri ocenjevanju rešljivosti CNS upošteva naslednje:

(1) v kolikšnem obsegu lahko CNS razporedi glavna poslovna področja in kritične dejavnosti na pravne osebe;

(2) raven usklajenosti pravnih in korporacijskih struktur z glavnimi poslovnimi področji in kritičnimi dejavnostmi;

(2a) v kolikšnem obsegu pravna struktura CNS ovira uporabo instrumentov za reševanje zaradi števila pravnih oseb, zapletenosti strukture skupine ali težav pri povezovanju poslovnih področij s subjekti v skupini;

(3) obseg ureditev, ki se uporabljajo za zagotavljanje ključnega osebja, infrastrukture, finančnih sredstev, likvidnosti in kapitala za podporo in ohranitev glavnih poslovnih področij in kritičnih dejavnosti;

(3a) obstoj in trdnost sporazumov o ravni storitev;

(4) v kolikšnem obsegu je mogoče v primeru reševanja CNS v celoti izvršiti sporazume o storitvah, ki jih je sklenila CNS;

(5) v kolikšni meri je struktura upravljanja CNS ustrezna za upravljanje in zagotavljanje skladnosti z notranjimi politikami CNS v zvezi s sporazumi o ravni storitev;

(6) v kolikšnem obsegu je CNS vzpostavila postopek prenosa storitev v okviru sporazumov o ravni storitev na tretje osebe v primeru ločitve kritičnih funkcij ali glavnih poslovnih področij;

(7) stopnjo uporabe načrtov za ukrepanje in ukrepov ob nepredvidljivih dogodkih, da se zagotovi nemoten dostop do plačilnih sistemov in sistemov poravnave;

(8) ustreznost upravljaljskih informacijskih sistemov za zagotovitev, da lahko organi za reševanje zberejo točne in popolne informacije o glavnih poslovnih področjih in kritičnih dejavnostih, da se omogoči hitro sprejemanje odločitev;

- (9) zmogljivost upravljavskih informacijskih sistemov, da kadar koli zagotovijo informacije, ki so bistvene za učinkovito reševanje CNS, tudi v primeru hitro spreminjajočih se razmer;
- (10) v kolikšnem obsegu je CNS preskusila svoje upravljalne informacijske sisteme v okviru scenarijev izrednih okoliščin, ki jih je opredelil organ za reševanje;
- (11) v kolikšnem obsegu lahko CNS zagotovi kontinuiteto svojih upravljavskih informacijskih sistemov za prizadeto CNS in novo CNS v primeru ločitve kritičnih dejavnosti in glavnih poslovnih področij od ostalih dejavnosti in poslovnih področij;
- (12) v kolikšnem obsegu so zagotovljena znotrajskupinska jamstva pod tržnimi pogoji in ali so sistemi upravljanja tveganja v zvezi s temi jamstvi zanesljivi, če ima CNS koristi od takšnih jamstev ali jim je izpostavljena;
- (13) v kolikšnem obsegu se izvajajo znotrajskupinske transakcije po tržnih pogojih in ali so sistemi upravljanja tveganja v zvezi s temi transakcijami zanesljivi, če je CNS vključena v takšne transakcije;
- (14) v kolikšnem obsegu se zaradi uporabe znotrajskupinskih jamstev ali transakcij poveča širjenje negativnih učinkov v skupini;
- (16) v kolikšnem obsegu bi lahko reševanje CNS negativno vplivalo na kak drug del njene skupine, zlasti kadar takšna skupina vključuje tudi druge infrastrukture finančnih trgov, če je ustrezno;
- (18) ali imajo organi tretje države na voljo instrumente za reševanje, ki so potrebni za podporo ukrepom za reševanje s strani organov za reševanje v Uniji, ter možnosti za usklajeno delovanje med organi v Uniji in organi tretjih držav;
- (19) izvedljivost uporabe instrumentov za reševanje na način, ki ustreza ciljem reševanja, glede na razpoložljive instrumente in strukturo CNS;
- (20) morebitne posebne zahteve, ki so potrebne za izdajo novih lastniških instrumentov iz člena 33(1);
- (21) dogovore in sredstva, s katerimi bi se lahko reševanje oviralo v primeru CNS, ki imajo klirinške člane ali dogovore o finančnem zavarovanju vzpostavljene v različnih jurisdikcijah;
- (22) verodostojnost uporabe instrumentov za reševanje na način, ki ustreza ciljem reševanja, glede na možne posledice za klirinške člane in – če je ustrezno – njihove stranke, druge nasprotno stranke in zaposlene ter možne ukrepe organov tretjih držav;
- (23) v kolikšnem obsegu se lahko ustrezno oceni vpliv reševanja CNS na finančni sistem in zaupanje finančnega trga;
- (24) v kolikšnem obsegu bi lahko reševanje CNS pomembno neposredno ali posredno negativno vplivalo na finančni sistem, zaupanje trgov ali gospodarstvo;

(25)v kolikšnem obsegu bi se lahko razširitev negativnih vplivov na druge CNS ali finančne trge omejila z uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje;

(26)v kolikšnem obsegu bi lahko reševanje CNS pomembno vplivalo na delovanje plačilnih sistemov in sistemov poravnave.
